ស្រេក

អរគុណបងប្រុស វេល។ [ចំណុចទទេនៅលើកាសែត—អេឌី។]

សួស្ដី មិត្តទាំងអស់គ្នា។ ខ្ញុំមានឯកសិទ្ធិដែលបានមកទីនេះនៅយប់នេះ។ នេះគឺជាលើកទីពីររបស់ខ្ញុំដែលបានមកទីនេះនៅក្នុងក្រុមជំនុំ ហ្វ្រីនវ៉េ ជាមួយបងប្រុសជាទីស្រឡាញ់ លោកម៉ាក់និងបុគ្គលិកល្អទាំងអស់នៅទីនេះ និងគ្រុមគ្រីស្ទានដែលចូលរួមមកពីព្រះវិហារផ្សេងៗគ្នា បងប្រុសលីវេល។ ហើយខ្ញុំទើបតែបានជួបបងប្រុសម្នាក់ នៅទីនេះ ដែល ជា—មិត្តភ័ក្ដ្រសំណព្វបងប្រុសអេហ្វអេហ្វប៊ូសវែតហើយថែមទាំងមិនដឹងទៀតផងថាបងប្រុសប៊ូសវែតបានទៅជួបព្រះអម្ចាស់។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ ដូចជាខ្ញុំបានជួបអេលីសេដែលចាក់ទឹកលើដៃរបស់អេលីយ៉ា" នៅពេលពួកគេបាននៅបរទេសហើយមិនដឹងថាបងប្រុសប៊ូសវែតបានបន្តទៀត ដើម្បីជួបព្រះអម្ចាស់នៅអាយុប៉ែតសិបបួនឆ្នាំ។

2 ឥឡូវនេះខ្ញុំចង់ស្វាគមន៍អ្នកដែលទំនាក់ទំនងមកតាមទូរស័ព្ទ យប់នេះឆ្លងកាត់ប្រទេស ពីកាលីហ្វ័រញ៉ាទៅញូវយ៉ក និងរដ្ឋតិចសាស់និង—និងផ្នែកផ្សេងៗនៃប្រទេសចាប់ពីរដ្ឋ ម៉ាអ៊ិនរហូតដល់កាលីហ្វ័រញ៉ា។ ដូច្នេះយើងមានប្រព័ន្ធមួយសម្រាប់មើលទូរស័ព្ទទាំងនេះ នោះគឺជាពរដ៏អស្ចារ្យ។ ហើយឥឡូវនេះយើងយល់តាមរយៈមិត្តភ័ក្ដ្រល្អរបស់យើង ភារីហ្វ្រីន ដែលពួកគេមាន—ឧបករណ៍តូចមួយដែលពួកគេអាចដាក់នៅលើទូរទស្សន៍របស់អ្នក ហើយមិនត្រឹមតែវានឹងមាននៅលើទូរស័ព្ទប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែវានឹងត្រូវបានផ្សាយតាមទូរទស្សន៍ ក្នុងទូរទស្សន៍របស់អ្នកផងដែរ។ ហើយពួកគេមើលអំពីវាឥឡូវនេះ។

3 ហើយ បងស្រីម៉ាក់ ខ្ញុំសប្បាយចិត្តណាស់ដែលបានឃើញអ្នកមានសុខភាពល្អ អង្គុយនៅឯអកហ្គាន យប់នេះ។ ហើយមិត្តភក្ដិខ្ញុំជាច្រើនខ្ញុំបានឃើញពីខាងក្រោម នៅប្រទេសសៀរ៉ាវីស្តា និងបងប្រុសបរឌឺ...ឬបងប្រុសរ៉ូប៊ីសុនពីរដ្ឋ អិនឌៀអាយណា ជាច្រើន។ ខ្ញុំចង់និយាយទៅកាន់មនុស្សនៅឯរោងឧបោសថ យប់នេះ មើលទៅដូចជាពាក់កណ្ដាលបានចុះមកទីនេះហើយចេញពីត្រសាលនៅ ជេហ្វើសាន់វីល។

4 ហើយចំពោះមិត្តរបស់ខ្ញុំនៅទីនោះ បងប្រុស យុន ដែលអ្នកបានហៅ ទាក់ទងនឹងការឈឺ ការស្នើសុំនោះ។ ខ្ញុំកំពុងអធិស្ឋានសម្រាប់វាបងប្រុស យុន ។ គ្រាន់តែមានជំនឿចុះ។ កុំបារម្ភ។ វាមិនអីទេ។

5 ហើយចូលទៅក្នុងរដ្ឋតិចសាស់បងប្រុស ប្លែរ ប្រសិនបើអ្នកកំពុងស្តាប់នៅយប់នេះ បងប្អូនអើយ គ្រាន់តែចាំពីការនេះ។ ថាព្រះដែលបាននាំអ្នកឆ្លងកាត់ជាលើកដំបូង អាចនាំអ្នកទៅទៀតជាលើកទីពីរ។ ហើយយើងកំពុងជឿថាព្រះជាម្ចាស់នឹងផ្តល់ការនេះដល់អ្នក។ ហើយអ្នកមិនត្រូវយកការកុហករបស់អារក្សឬអ្វីទាំងអស់។ អ្នកគ្រាន់តែចាំថាព្រះគឺជាព្រះ ហើយ...ហើយទ្រង់នៅតែដដែលកាលពីម្សិលមិញថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។ ហើយយើងស្រឡាញ់ទ្រង់ ហើយជឿលើទ្រង់ ហើយយើងកំពុងអធិស្ឋានអោយអ្នក។

6 ចំពោះមិត្តភក្តិទាំងអស់របស់យើងនៅរដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា។ បងប្រុស មើស៊ីនិងពួកគេឡើងនៅទីនេះក្នុងអារីហ្សូណា កន្លែងជាច្រើនទៀតនៃហ្វូននីក។ និងបងប្រុសវីលៀម ហើយអ្នកទាំងអស់គ្នាត្រូវបានភ្ជាប់នៅទីនោះនៅយប់នេះនៅជុំវិញ យើងពិតជាដឹងគុណ និងចុះនៅហ្សុកហ្សុំ។ ហើយយើងពិតជាអរគុណសម្រាប់អ្នករាល់គ្នាគ្រប់គ្នាក្នុងចំណោមអ្នក។ សូមព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរដល់អ្នក។

7 ខ្ញុំមានអារម្មណ៍នៃការស្វាគមន៍យ៉ាងពិតប្រាកដនៅយប់នេះ នៅក្នុងព្រះវិហារដ៏ល្អនេះ ជាសន្និបាតរបស់ព្រះនៅហ្វ្រេនូវ និងជាមួយបងប្រុសម៉ាក ជាមិត្តល្អរបស់ខ្ញុំ។ ព្រះបានប្រទានពរដល់បងប្រុសម៉ាក។ ខ្ញុំចាំថាមានពេលមួយក្នុងប្រទេសកាណាដាថាគាត់ជា...ខ្ញុំបានជិះត្រឡប់មកផ្លូវលំ ជិះលើសេះ ហើយចូលទៅក្នុងព្រៃវិញ ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានមានបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំឲ្យចុះអធិស្ឋានដល់បងប្រុសម៉ាក។ នៅពេលនោះគាត់ស្ថិតក្នុងភាពអាសន្ន ហើយព្រះអម្ចាស់បានប្រោសគាត់ឲ្យជាសះស្បើយ។ ដូច្នេះខ្ញុំអរគុណខ្លាំងណាស់សម្រាប់ការនេះ ហើយបានជួបជុំគ្នានៅយប់នេះ ជាមួយគាត់ ដើម្បីថ្វាយបង្គំព្រះអម្ចាស់តាមសេចក្តីពិតដ៏ល្អនេះ។

8 បុរសម្នាក់អង្គុយនៅលើវេទិកាខាងក្រោយខ្ញុំបាននិយាយថា "មិននឹកស្មានថាអ្នកស្គាល់ខ្ញុំទេ។" បាននិយាយថា "មានពេលមួយអ្នកបានរើសខ្ញុំឡើង ដើម្បី

ធ្វើជាជំនួយការ" ហើយ ខ្ញុំមិនស្គាល់កន្លែងណាមួយនៅបូស្តុនឬកន្លែងណានោះទេ "ក្រុងឌីទ្រត អ្នកជំនួយការ។"

9 ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "ជាធម្មតាខ្ញុំព្យាយាមយកដៃចេញ ប្រសិនបើអាចសម្រាប់អ្នកដែលត្រូវការជំនួយ។"

10 ហើយដូច្នេះយប់នេះយើងទាំងអស់គ្នាត្រូវការជំនួយ។ ហើយយើងអធិស្ឋានថាព្រះនឹងប្រទានពរដល់យើង នៅយប់នេះជាជំនួយនៃពរជ័យនិងព្រះគុណនិងមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់។

11 ឥឡូវខ្ញុំជាមនុស្សងាយនឹងនិយាយយូរ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនចង់និយាយយូរទេនៅយប់នេះ។ ពីព្រោះ ប្រជាជនឡើងទៅរដ្ឋអូហៃអូទើបតែហៅលោកស្រីឌូក និងក្រុមខ្លះឡើងនៅទីនោះ បងប្រុសម៉ាកឃីននីនិងបងប្រុសប្រោននិង ពួកគេទាំងអស់បានឆ្លងកាត់រដ្ឋអូហៃយ៉ូ។ យើងសូមជំរាបសួរអ្នក ផងដែរ។ វាឃើតហើយឡើងទៅញូវយ៉ក ហើយខ្ញុំគិតថាប្រហែលជាម៉ោង១១ឬ១២ នៅពេលនេះនៅញូវយ៉ក។ ហើយពួកជំនុំបានមកហើយរង់ចាំរហូតដល់ម៉ោងនេះគឺសម្រាប់កម្មវិធី។ យើងសូមថ្លែងអំណរគុណចំពោះមិត្តល្អៗ ទាំងនោះ នៅគ្រប់ទីកន្លែង។

12 ឥឡូវនេះមុនពេលយើងបើកព្រះបន្ទូល សូមនិយាយទៅកាន់អ្នកនិពន្ធ ខណៈពេលដែលយើងឱនក្បាលចុះ។

13 ឱព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ជាទីស្រឡាញ់យើង...យើងមានចិត្តរីករាយណាស់នូវឯកសិទ្ធិដែលយើងមាននៃការរស់នៅទីនេះនៅយប់នេះ និងបានជួបប្រជុំគ្នារួមគ្នាជាមួយប្រជារាស្ត្ររបស់ទ្រង់។ ប្រជាជន...និងអ្នកដែលយើងជឿថានឹងរស់នៅជារៀងរហូត។ ឥឡូវនេះយើងមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចពីព្រោះ "ទ្រង់បានផ្តល់ព្រះបុត្រាតែមួយរបស់ទ្រង់ សម្រាប់អ្នកដែលជឿលើព្រះអង្គមិនត្រូវវិនាសឡើយតែមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចវិញ។" នៅក្នុងការយាងមករបស់ទ្រង់នៅលើផែនដីនេះ ទ្រង់បានបង្រៀនពួកយើងថា "អ្នកដែលស្តាប់ពាក្យខ្ញុំហើយជឿលើព្រះអង្គដែលបានចាត់ខ្ញុំអោយមក ក៏មានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយនឹងមិនចូលមកក្នុងការជំនុំជំរះឡើយ ប៉ុន្តែបានកន្លងផុតពីសេចក្តីស្លាប់ទៅឯជីវិតវិញ ព្រោះយើងបានជឿលើព្រះរាជបុត្រាដែលព្រះបង្កើត" តើយើងអរគុណទ្រង់ចំពោះព្រះអង្គសង្គ្រោះដ៏អស្ចារ្យនេះយ៉ាងណា! ហើយយើងអធិស្ឋាននៅយប់នេះ សូមវត្តមានដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់នឹងប្រទានពរដល់យើងទាំងអស់គ្នានៅទីនេះ ដូចដែលយើងបាន

អានព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ហើយនិយាយលើវា។ សូមឱ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដាក់វានៅក្នុងចិត្តមនុស្សម្នាក់ៗនៅគ្រប់ជាតិសាសន៍ ព្រះអង្គអើយ នៅគ្រប់ទីកន្លែងដែលមនុស្សជួបជុំគ្នា។

14 សូមប្រទានពរដល់ថ្នាក់ដឹកនាំផ្សេងទៀតដែលកំពុងនៅលើវេទិកា។ យើងអធិស្ឋាន ឱព្រះវរបិតាអើយ ទ្រង់នឹងប្រទានពរដល់កិច្ចប្រជុំនៅប្រេ្គនវេនេះ។ ដល់គ្រូគង្វាល ប្រពន្ធនិងកូនៗរបស់គាត់។ ឌីកុន អ្នកទទួលខុសត្រូវ និងក្រុមប្រឹក្សាភិបាលទាំងអស់។ ហើយ ឱព្រះវរបិតាអើយ! យើងទាំងអស់គ្នាធ្វើការសម្រាប់អាណាចក្ររបស់ព្រះ ខណៈពេលដែលមានពន្លឺគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីមើលកន្លែងយើងមកដល់ ព្រោះពេលវេលានឹងមកដល់នៅពេលដែលគ្មានអ្នកណាអាចធ្វើការបាន។ ហើយ ព្រះវរបិតាអើយ នៅពេលដែលយើងមានឯកសិទ្ធិនេះ សូមអោយយើង—បានប្រោសលោះផង ព្រះអម្ចាស់អើយ។ សូមឱ្យ ផ្តល់ឱ្យយើង។ សូមព្យាបាលអ្នកឈឺនិងភាពឈឺចាប់នៅក្នុងទឹកដីនេះ។ សូមឱ្យវត្តមានរបស់ព្រះមាននៅក្នុងគ្រប់ ផ្លូវបំបែកនិងជ្រុងនៃប្រទេសនៅយប់នេះ។

15 យើងដឹងថាការវិនិច្ឆ័យកំពុងតែលេច មក។ កំហុសដ៏ធំកំពុងធ្លាក់មក ហើយប្រជាជាតិកំពុងរញ្ជួយនិងរញ្ជួយដីនៅកន្លែងផ្សេងៗគ្នា។ ប្រវត្តិសាស្ត្រដ៏អស្ចារ្យរឿងដែលយើងបាន ឮពីអតីតកាលនៃការថ្កោលទោសតាមរយៈព្រះគម្ពីរ ហើយយើងឃើញវាម្តងទៀតនៅថ្ងៃនេះ។ ការព្យាករណ៍បាននិយាយថា "ដូចជានៅក្នុងថ្ងៃរបស់លោកណូអេ ដូច្នេះការយាងមកនៃកូនមនុស្សក៏អញ្ចឹងដែរ។ ដូចនៅជំនាន់លោកឡុត ដូច្នេះនៅថ្ងៃដែលព្រះបុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់យាងមកក៏កើតមានដូច្នោះដែរ" ហើយយើងឃើញវាកំពុងកើតឡើងឥឡូវនេះ។ "ចិត្តរបស់មនុស្សធ្លាក់ចុះ។ ភាពស្មុគស្មាញនៃពេលវេលាភាពតានតឹងរវាងប្រជាជាតិនានា។" ព្រះអង្គអើយ យើងដឹងថាយើងមកដល់គ្រាចុងក្រោយហើយ។

16 សូមជួយយើងខ្ញុំព្រះអម្ចាស់អើយអោយ —យកសារនេះទៅគ្រប់ទីកន្លែងនិងគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ ដល់កូនៗគ្រប់រូបដែលទ្រង់បានតែងតាំងដើម្បីជីវិត។ សូមផ្តល់ឱ្យវាព្រះអម្ចាស់អើយ។ យើងសូមវានៅក្នុង ព្រះនាមរបស់ព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។ សូមព្រះអង្គប្រទានពរដល់ការអានព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ឥឡូវនេះ។

17 ឥឡូវនេះអ្នករាល់គ្នាភាគច្រើនចូលចិត្តមើលព្រះគម្ពីរ កន្លែងដែលអ្នកដឹកនាំកំពុងអាន។ ហើយខ្ញុំចង់អាននៅយប់នេះពីរបីខ ចេញពីទំនុកតម្កើង ទំនុកតម្កើង

៤២ គ្រាន់តែជារបៀបអានអត្ថបទ។ ហើយខ្ញុំមានបទគម្ពីរខ្លះត្រូវបានសរសេរនៅទីនេះ ហើយខ្ញុំចង់និយាយដល់ពួកគេប្រសិនបើខ្ញុំអាច ដូចដែលយើងបន្តទៅមុខពីរបីនាទីទៀតដើម្បីនិយាយអំពីប្រធានបទនេះ។ ទំនុកតម្កើងរបស់ដាវីឌ។ ដាវីឌបានសរសេរទំនុកតម្កើង។

18 ឥឡូវនេះខណៈពេលដែលអ្នកកំពុងរកមើល ខ្ញុំអាចនិយាយបាន។ មនុស្សជាច្រើននិយាយថា "មែនហើយ តើទំនុកតម្កើងមានការជំរុញឬទេ? ពិតប្រាកដណាស់ ពួកគេមាន។ ពួកគេ...

19 អ្វីៗទាំងអស់ដែល—មានក្នុងព្រះគម្ពីរនេះត្រូវបានបណ្ដាលឱ្យតែងមិនថាជាប្រវត្តិសាស្ត្រឬវាជាចម្រៀងឬអ្វីក៏ដោយ។ វាត្រូវបានបណ្ដាលឱ្យតែង។ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "តើអ្នកមិនបានអានអ្វីដែលដាវីឌបាននិយាយនៅក្នុងទំនុកតម្កើងទេឬអី?" ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំគិតថាទំនុកតម្កើង ពិតណាស់គឺជាចម្រៀង។ ហើយប្រសិនបើបទចម្រៀងត្រូវបានបណ្ដាលមកពីព្រះ ដែលខ្ញុំជឿថាពួកគេគឺជាទំនាយផងដែរ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាខ្ញុំនឹងឈរនៅថ្ងៃនោះនៅពេលដែលចំរៀងនេះបានកើតឡើង។

នឹងមានការប្រជុំនៅលើអាកាស
នៅក្នុងភាពផ្អែមមានភាពផ្អែម
ទៅជួបអ្នកហើយសួរសុខទុក្ខអ្នកនៅទីនោះ។
នៅក្នុងផ្ទះនោះលើពពក
ការច្រៀងបែបនេះធ្លាប់ឮ ធ្លាប់ឮពីត្រចៀកដែលរមែងស្លាប់។
ខ្ញុំនឹងប្រកាសថា ខ្ញុំពិតជារុងរឿងមែន!
ហើយបុត្រារបស់ព្រះ នឹងជាអ្នកនាំមុខ
នៅក្នុងការប្រជុំនោះនៅលើអាកាស។

អូ ខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់នៅទីនោះនៅពេលនោះ!

20 ឥឡូវទំនុកទី ៤២។

ឱព្រះអង្គអើយ ព្រលឹងទូលបង្គំដង្ហក់រកទ្រង់ ដូចជាក្តាន់ញីដង្ហក់រកជ្រោះទឹក

ព្រលឹងទូលបង្គំស្រេករកព្រះ *គឺព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់នៅ តើដល់កាលណាបានទូលបង្គំនឹងមកឈរចំពោះទ្រង់*

ទឹកភ្នែករបស់ទូលបង្គំជាអាហារទូលបង្គំទាំងថ្ងៃទាំងយប់
កំពុង...*ដែលគេសួរមកទូលបង្គំជានិច្ចថា តើព្រះឯងនៅឯណា?*

21 ខ្ញុំគិតថា ដាវីឌនៅក្នុងការសរសេរទំនុកនេះ ពិតជាមានទុក្ខព្រួយមែន។ ហើយ
ជាធម្មតាទុក្ខព្រួយបាននាំឱ្យមនុស្សនិយាយចេញពីចិត្តទាំងអស់។ ជាការពិត
នៅពេលដែលព្រះ...បន្ទាបខ្លួននៅពេលយើងតមច្រើនដង ដើម្បីដាក់ខ្លួនយើងឱ្យ
ចំកន្លែងដើម្បីធ្វើឱ្យខ្លួនយើងចេញពីផ្លូវនេះ។ ហើយខ្ញុំគិតថា នៅពេលដែលដាវីឌ
ទៅដល់កន្លែងទាំងនេះ បន្ទាប់មកគាត់ចាប់ផ្តើមរំពឹងគិតអំពីព្រះអម្ចាស់ ចាប់ផ្តើម
គិតរឿងនោះ។

22 ជាច្រើនដង ព្រះជួយយើង—មានរាងចង្អៀតដែលយើងត្រូវមើលឡើង។
ពេលខ្លះយើងផ្តេកនៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យ ឬលើគ្រែនៅកន្លែងណាមួយ ដូច្នេះយើងអាច
ក្រឡេកមើលទៅកន្លែងដែលពរជ័យដ៏អស្ចារ្យមកពីព្រះ។

23 ឥឡូវនេះពាក្យដែលខ្ញុំចង់និយាយចាប់ពីយប់នេះទៅគឺជាព្រះបន្ទូលមួយ
ចេញពីព្រះគម្ពីរ ហើយខនោះត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងខទី ២ "ស្រេក" ពាក្យ
ថា*ស្រេក*។ ខ្ញុំកំពុងមើលក្នុងវចនានុក្រមនៅពេលដែលខ្ញុំរកមើលពាក្យនេះ។

24 ខ្ញុំបានគិតអំពី—មេរៀនមួយ ខ្ញុំបានអធិប្បាយអំពីការ*ស្រេកឃ្លានរកជីវិត*។
ហើយខ្ញុំបានយកវាចេញពីទំនុកតម្កើងផងដែរនៅពេលដែលដាវីឌនិយាយថា "ផ្លូវ
របស់ទ្រង់" ខ្ញុំជឿថា "គឺមានតម្លៃចំពោះខ្ញុំជាងជីវិតទៅទៀត។"

25 បន្ទាប់មកខ្ញុំបានមើលហើយគិតអំពីពាក្យនោះ "ស្រេកឃ្លាន" ដូច្នេះខ្ញុំបាន
មើលក្នុងវចនានុក្រមដើម្បីមើលថាតើវាមានន័យយ៉ាងម៉េច។ ហើយនៅទីនេះគឺអ្វី
ដែលលោក វេបស្ទើនិយាយថា "វាជាការចង់បានដ៏ឈឺចាប់" នៅពេលអ្នកចង់មាន
អ្វីមួយយ៉ាងខ្លាំងរហូតដល់វាធ្វើអោយអ្នកឈឺចាប់។

26 ឥឡូវនេះ វាមិន—មែនជារឿងធម្មតាទេដែលស្រេកឃ្លាន។ ការស្រេកឃ្លាន
—គឺជារឿងធម្មជាតិ។ វាគ្រាន់តែជាអ្វីមួយធម្មតាដែលព្រះបានប្រទានដល់យើង
ដែលយើងអាចផ្តល់ឱ្យនូវ—បំណងប្រាថ្នាសម្រាប់អ្វីមួយ។ ពេលខ្លះព្រះជាម្ចាស់
ក៏ប្រទានអោយ អ្នក—នូវប៉មត្រួតពិនិត្យ អ្វីដែលមាននៅក្នុងខ្លួនអ្នកនោះ—នោះ
គ្រប់គ្រងបំណងប្រាថ្នាផ្សេងៗគ្នា។ ហើយការស្រេកឃ្លាននេះជាប៉មត្រួតពិនិត្យ
ដាក់នៅក្នុងចិត្តរបស់មនុស្ស គឺជាអ្វីមួយដែលព្រះប្រទានដល់—គាត់ដើម្បី
បំណងប្រាថ្នាដែលចាំបាច់សម្រាប់គាត់។

27 ឥឡូវមានការស្រេកឃ្លានពីរប្រភេទផ្សេងគ្នា។ មានការស្រេកឃ្លានផ្នែកសាច់ឈាម។ ហើយមានការស្រេកឃ្លានខាងវិញ្ញាណ។ ខ្ញុំចង់អានមួយនេះ ជាអ្វីដែលដាវីឌបាននិយាយម្ដងទៀត។

ព្រលឹងទូលបង្គំស្រេករកព្រះ គឺព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់នៅ...

28 មិនមែនជាប្រវត្តិសាស្ត្រខ្លះឬរឿងខ្លះដែលបានកើតឡើងប៉ុន្មានឆ្នាំមុនទេ ឬ—ឬរឿងនិទានខ្លះដែលនរណាម្នាក់បានប្រាប់នោះទេ ប៉ុន្តែ "សម្រាប់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់" ព្រះដែលធ្លាប់គង់នៅ។ ហើយព្រលឹងរបស់គាត់ស្រេកឃ្លានចំពោះព្រះមិនមែនសម្រាប់រឿងប្រវត្តិសាស្ត្រខ្លះ។

29 ឥឡូវនេះយើងរកឃើញថា ព្រះប្រទានប៉មគ្រប់គ្រងដល់អ្នកដើម្បីផ្តល់របស់ដែលអ្នកត្រូវការ។ ឥឡូវនេះប៉មគ្រប់គ្រងក្នុងអ្នកគឺជាអ្វីដែលដឹកនាំអ្នក។ ហើយការស្រេកឃ្លាន...ចូលមកក្នុងប៉មគ្រប់គ្រងនិងប្រាប់អ្វីដែលអ្នកត្រូវការ គឺការនិយាយខាងវិញ្ញាណ។ ប៉មគ្រប់គ្រងខាងរូបកាយ ហើយព្រលឹង ក៏ដូចគ្នាដែរ។ មានប៉មគ្រប់គ្រងនៅក្នុងខ្លួន។ ដែលប្រាប់អ្នកពីតម្រូវការដែលត្រូវការនៅក្នុងខ្លួនរបស់អ្នក ហើយវាត្រូវបាននាំមកអ្នកដោយស្រេកឃ្លាន។ ក៏មានប៉មគ្រប់គ្រងនៅក្នុងព្រលឹងអ្នក ដែលប្រាប់អ្នកខាងវិញ្ញាណដែលអ្នកត្រូវការ អ្វីមួយក្នុងវិញ្ញាណអ្នក ហើយអ្នកអាចដឹងពីអ្វីដែលជាប្រភេទនៃជីវិតដែលកំពុងគ្រប់គ្រងអ្នក។

30 ពេលអ្នក—ពេលអ្នកឃើញបំណងប្រាថ្នារបស់អ្នក ពេលនោះអ្នកអាចប្រាប់ថាអ្វីដែលជាប្រភេទមាននៅក្នុងអ្នកដែលកំពុងបង្កើតបំណងប្រាថ្នាដែលអ្នកមាន។ សូមមើល មានរឿងជាក់លាក់មួយដែលអ្នកស្រេកឃ្លាន ហើយវា—ហើយវាអាចប្រាប់អ្នកនៅក្នុងព្រលឹងអ្នកនូវអ្វីដែលបំណងប្រាថ្នានេះមានដោយធម្មជាតិនៃការស្រេកឃ្លានដែលអ្នកមាន។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាអ្នកអាចយល់បាន។

31 មាន—ប៉មគ្រប់គ្រងនៃព្រលឹងហើយមួយទៀតសម្រាប់រូបកាយ។ ហើយប៉មនីមួយៗគឺជាអ្នកហៅការស្រេកឃ្លានសម្រាប់តម្រូវការផ្សេងៗ។ ការហៅមួយទៅនឹងតំរូវការសម្រាប់អ្វីដែលអ្នកកំពុងហៅ វានឹងបញ្ជូនចេញ រលកនៃការព្រមាន។

32 ឧទាហរណ៍ សាច់—ឈាមស្រេកឃ្លានដើម្បីបំពេញបំណងប្រាថ្នាដែលមាននៅក្នុងរាងកាយ និងវិញ្ញាណប្រាថ្នាចង់បានអ្វីៗដែលមាននៅក្នុងបំណងប្រាថ្នាខាងព្រលឹងហើយជាច្រើនដងដែលសង្គ្រាមទាំងនេះទាស់នឹងគ្នា។ យើងរកឃើញនៅទីនោះ តើបញ្ហាធំសព្វថ្ងៃនេះមានអ្វីខ្លះដែលមនុស្សជាច្រើន

ព្យាយាមរស់នៅរវាងបំណងប្រាថ្នាពីរនេះ។ ដ្បិត មួយក្នុងចំណោមពួកគេចង់បានរឿងនៃផែនដី និងប្រាថ្នាផ្សេងទៀតគឺនៅស្ថានសួគ៌។

33 ដូចប៉ុលបាននិយាយពិពណ៌នានៅក្នុងរ៉ូម ៧:២១ "ពេលណាខ្ញុំនឹងធ្វើល្អបន្ទាប់មកអំពើអាក្រក់មកនៅពេលយប់។" នៅពេលដែលអ្នកព្យាយាម តើអ្នកធ្លាប់មានបទពិសោធន៍ ជាគ្រីស្ទានទេ? នៅពេលអ្នកព្យាយាមធ្វើអ្វីមួយសម នឹងទទួលបានការខិតខំ ដើម្បីធ្វើអ្វីដែលល្អ បន្ទាប់មក អ្នកដឹងថាមានអារក្ស នៅលើដៃទាំងអស់ ដើម្បីធ្វើឱ្យអ្នកតូចចិត្ត អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលអ្នកមាន...ហើយនោះជារឿងល្អមួយ។ ខ្ញុំចង់និយាយបែបនេះ ដែលគ្រីស្ទានអាចដឹង។ នៅពេល—នៅពេលដែលអ្នកចាប់ផ្តើមធ្វើអ្វីមួយ ហើយមានអ្វីដែលតែងតែព្យាយាមធ្វើឱ្យអ្នកតូចចិត្តក្នុងការធ្វើវា ធ្វើអ្វីក៏ដោយ។ នោះគឺជាអារក្សដែលព្យាយាមយកអ្នកចេញ ពីការធ្វើអ្វីដែលត្រឹមត្រូវ។

34 ឥឡូវនេះ ជាច្រើនដងហើយ ដែលខ្ញុំជួបមនុស្សដែលងាយនឹងភ័យ។ នៅពេលដែលពួកគេដឹងថាពួកគេកំពុងព្យាយាមធ្វើអ្វីមួយ—និងអ្វីគ្រប់យ៉ាងស្រាប់តែមានការរារាំងទាំងសងខាង ពួកគេនិយាយថា "វាអាចមិនមែនជាព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះទេ។" ឃើញទេ? ឥឡូវកុំឲ្យអារក្សនិយាយកុហកអ្នកដូច្នេះ។

35 រឿងដំបូងគឺត្រូវដឹងថា តើវាជាព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះឬអត់។ ហើយប្រសិនបើអ្នកចង់ដឹងថាតើវាជាព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ឬអត់ សូមពិនិត្យមើលទៅព្រះគម្ពីរ។ មានរឿងដែល—តំរង់អ្នកឱ្យត្រង់គឺព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ហើយប្រសិនបើអ្នកឃើញវានៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគឺសម្រាប់អ្នកចូរធ្វើវាចុះ។

36 ឧទាហរណ៍ ដូចជាការស្វែងរកបុណ្យជ្រមុជដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ជាច្រើនដង ខ្ញុំបានចូលទៅក្នុងមនុស្ស ហើយនិយាយថា "ខ្ញុំបានស្វែងរកព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ តែខ្ញុំមិនបានទទួលទេ។ ខ្ញុំមិនជឿថាវាសម្រាប់ខ្ញុំទេ។ រាល់ពេលដែលខ្ញុំចុះខ្សោយ ខ្ញុំឈឺ។ ហើយខ្ញុំទៅអធិស្ឋាន បើខ្ញុំតម ខ្ញុំឈឺ។ ហើយបើខ្ញុំព្យាយាមនៅពេញមួយយប់ ខ្ញុំក្រោកឡើង ខ្ញុំងងុយគេងណាស់។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនអាចឈានជើងរបស់ខ្ញុំបានទេ។" សូមចាំថា នោះគឺជាអារក្ស។ ដោយសារតែព្រះមានបំណងចង់ឱ្យអ្នកមានវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ សម្រាប់អ្នកណាដែលចង់បាន។

37 ជាច្រើនដងដែលអ្នករកឃើញនៅពេលអ្នកអធិស្ឋានសម្រាប់ការប្រជុំ សម្រាប់ការព្យាបាលទេវភាព បន្ទាប់មកនៅថ្ងៃបន្ទាប់អ្នកនឹងដឹងថាអារក្សនឹងធ្វើឱ្យរឿងនោះអាក្រក់ជាងទ្វេដងដូចកាលពីថ្ងៃមុន។ ឃើញទេ? ចាំថា នោះគឺជាអារក្សសាតាំងកំពុងតែព្យាយាមនាំអ្នកចេញពីព្រះពររបស់ព្រះជាម្ចាស់សម្រាប់អ្នក។ ឃើញទេ? កុំស្តាប់វានោះ។ ឃើញទេ? តែងតែបន្តទៅមុខជានិច្ច។

38 ខ្ញុំធ្លាប់មានបទពិសោធន៍មួយនៅតាមផ្លូវទៅកាន់អាហ្វ្រិកថ្មីៗនេះ។ បើខ្ញុំមានពេលដែលអារក្សបានធ្វើបាបខ្ញុំ គឺត្រូវទៅទ្វីបអាហ្វ្រិកនេះជាពេលចុងក្រោយ។ វាក្លាយជាកិច្ចប្រជុំ—មួយដែលល្អបំផុត ដែលខ្ញុំមិនធ្លាប់ធ្វើបរទេស។ ខ្ញុំទទួលបានហើយខ្ញុំជឿថា មានអ្វីជាច្រើនទៀតដែលសំរេចបាននៅក្នុងពេលដ៏ខ្លីនៅទីនោះក្រៅពីដំណើរប្រមាញ់របស់ខ្ញុំ គឺច្រើនជាងអ្វីដែលខ្ញុំធ្លាប់មាន នៅពេលនោះ។ ខ្ញុំតែងតែគិតថាព្រះវិហារទាំងនោះមិនចង់ឱ្យខ្ញុំនៅទីនោះទេ ហើយមករកខ្ញុំ...ខ្ញុំមានលិខិតពីមនុស្សម្នាក់ ថានោះជា អ្នកពួកគេមិនចង់បានខ្ញុំនៅទីនោះទេ សមាគមទាំងនោះ។ ហើយរកឃើញថាវាជាបុរសម្នាក់ ដែលមានក្បាលសំបុត្រមកពីអង្គការមួយ ដែលនិយាយថា "យើងមិនត្រូវការគាត់ទេ" គាត់ចង់និយាយពីគាត់និងគ្រួសាររបស់គាត់។ ឃើញទេ? អញ្ចឹងពេលខ្ញុំទៅទីនោះ...ឃើញទេ តែ "យើង" នោះគឺជារូបគាត់និងក្រុមគ្រួសាររបស់គាត់។ ហើយវាមិនមានអ្នកណាទាំងអស់។ ដូច្នេះ ឥឡូវនេះវាជាទីលានដ៏អស្ចារ្យសម្រាប់យើង។

39 អ្នកឃើញទេ ពេលដែលប៉ុលនិយាយថា "នៅពេលដែលខ្ញុំអាចធ្វើល្អនោះអំពើអាក្រក់មកពេលយប់។"

40 អ្នកបានឱ្យក្មេងខិលខូចម្នាក់មកយប់នេះនៅលើអាសនា កន្លែងណាមួយនៅទីនេះនៅក្នុងរោងឧបោសថនេះឬ—ឬនៅទូទាំងប្រទេស ហើយគ្រាន់តែចាំថា ថ្ងៃស្អែក ម្តាយនឹងខឹងជាងមុនទៅទៀត ឪពុកនឹងតូចចិត្ត និងសិស្សសាលាទាំងអស់។ ហើយអ្វីគ្រប់យ៉ាងគ្រាន់តែខុសដោយសារតែវាជាការព្យាយាមរបស់សាតាំងដើម្បីធ្វើឱ្យអ្នកងាកចេញ។ វាកំពុងព្យាយាមដេញអ្នកចេញពីផ្លូវនេះ។ "ពេលណាខ្ញុំធ្វើអំពើល្អ ពេលនោះអំពើអាក្រក់តែងតែមកដល់ពេលយប់។"

41 ឥឡូវចូរយើងពិនិត្យមើលការស្រេកឃ្លាន ហើយមើលថាតើការស្រេកឃ្លានពិតជារឿងធម្មជាតិ។ ខ្ញុំមានមនុស្សប្រាប់ខ្ញុំថា "អូ ខ្ញុំមិនដែលធ្វើទេ។ ខ្ញុំជឿថាវាសម្រាប់តែមនុស្សខ្លះចង់ធ្វើជាគ្រីស្ទានប៉ុណ្ណោះ។" អូ អត់ទេ។ វាខុសហើយ។ វា

ពិតជាអ្វីដែលទាក់ទងនឹងមនុស្សគ្រប់រូប។ វាជាការពិត។ នៅពេលយើងមកដល់ប្រទេសនេះនៅពេលដំបូង យើងបានរកឃើញជនជាតិឥណ្ឌានៅទីនេះ។ ហើយជនជាតិឥណ្ឌា ទោះបីពួកគេជាសាសន៍ដទៃក៏ដោយ នៅពេលនោះពួកគេគោរពបូជាព្រះអាទិត្យឬអ្វីមួយ។ ដរាបណាពួកគេគឺជាមនុស្ស មានអ្វីមួយនៅក្នុងពួកគេដែលជាការស្រេកឃ្លានដោយធម្មជាតិដែលអំពាវនាវរកព្រះនៅកន្លែងណាមួយ។

42 ត្រលប់ទៅក្នុងព្រៃវិញ ទើបតែត្រឡប់មកវិញនៅទីនោះបួនរយ ប៉ែតសិបម៉ាយពីអរិយធម៌ជិតបំផុត តូចមួយនៃទីក្រុងប្រហែលបីពាន់នាក់នៃ ប៉ៃរ៉ានៅម៉ូហ្សាំប៊ិក។ យើងបានរកឃើញជនជាតិដើមដែលមិនទាំង...មិនដែលបានឃើញមនុស្សស្បែកសផង។ ខ្ញុំបានរកឃើញក្មេងស្រីជនជាតិដើមនាងមិនមានសម្លៀកបំពាក់ (ក្នុងចំណោមពួកគេស្ទើរតែមិនមានសម្លៀកបំពាក់នៅលើខ្លួន) ហើយនាងបានអង្គុយលើដើមឈើ។ ហើយខ្ញុំបានតាមដានសត្វតោ ហើយមាន...ខ្ញុំបានឮអ្វីមួយដូចជាមនុស្សដែលកំពុង ស្រែក។ ក្មេងជនជាតិដើមនេះអង្គុយនៅទីនោះ កាន់ទារក។ ហើយអ្វីដែលនាងខ្លាច...នោះគឺជាការការពារតែមួយគត់របស់នាង គឺក្រោកពីដើមឈើ ចេញពីតោ ខ្លារខិនឬសត្វអ្វីមួយ។ ហើយនាងបានឃើញខ្ញុំហើយឮ វាជាមនុស្ស ប៉ុន្តែនៅពេលនាងមើល ហើយឃើញមនុស្សស្បែកស! នាងមិនដែលឃើញនរណាម្នាក់នៅក្នុងជីវិតរបស់នាង ឃើញទេ ហើយនាងខ្លាចស្លាប់។ ឃើញទេ?

43 ប៉ុន្តែនៅពេលដែលយើងរកឃើញមនុស្សទាំងនោះ សូម្បីតែនៅក្នុងស្ថានភាពបឋមនោះ នៅខាងក្រោយពួកគេនៅតែថ្វាយបង្គំ។ មុនពេលដែលយើងហៅសត្វតោចូល ពួកគេបានបង្ហូរម្សៅ (នោះជាអ្វីដែលពួកគេញ៉ាំ) លើស្លឹកឈើ ហើយទះដៃរបស់ពួកគេ ហើយបានអំពាវនាវដល់វិញ្ញាណដែលពួកគេមិនដឹងថានៅកន្លែងណាផង (ដូចជាអ្នកមានគុណឬរបស់ខ្លះ ទៅកាតូលិក) ដើម្បីការពារពួកគេ ថាពួកគេនឹងមិនត្រូវបានសម្លាប់ក្នុងកំឡុងពេលនៃការគេចចេញពីសត្វតោនេះទេ។

44 មើលវាជាអ្វីមួយធម្មជាតិ។ វាមិនមែនជារឿងធម្មតាទេដែលស្រេករកព្រះ។ វាជារឿងធម្មជាតិ។ វាគ្រាន់តែជាអ្វីដែលអ្នកគួរធ្វើ។ ព្រះ បានធ្វើឱ្យអ្នកដូច្នេះ។ ហើយវាមិនមែនជាមនុស្សទំនើបទេ វាគ្រាន់តែជាមនុស្សសាមញ្ញ។ វាគ្រាន់តែពិសេសសម្រាប់មនុស្សមួយចំនួន។

45 ពួកគេនិយាយថា "ខ្ញុំបានឃើញមនុស្សមួយចំនួនរស់នៅដូច—ជាជីវិតជោគជ័យ។ នោះពួកគេឈរលើកំពូលគេ ពួកគេសរសើរដំកើងព្រះ។ ខ្ញុំប្រាថ្នាថាអាចមានអារម្មណ៍ដូច្នេះ។ មែនហើយ មូលហេតុដែលអ្នកកំពុងមានអារម្មណ៍ដូច្នេះ គឺជាការស្រេកឃ្លាននៅក្នុងអ្នក។ ហើយវាគ្រាន់តែជារឿងធម្មជាតិប៉ុណ្ណោះ។ វាសម្រាប់មនុស្សគ្រប់គ្នា ស្រេកឃ្លានចំពោះព្រះ។

46 ឥឡូវនេះយើងនឹងយកធម្មជាតិខ្លះៗ។ ស្រេកមុនគេ។ ចូរយក ឧទាហរណ៍ស្រេកទឹក។ ដូចដាវីឌបាននិយាយនៅទីនេះ ស្រេក "ទឹក។" កំពុងស្រេកទឹករាងកាយត្រូវការទឹក។ ហើយបើអ្នកមិនបំពេញការស្រេកនោះទេ អ្នកនឹងត្រូវវិនាស។ អ្នកនឹងខ្សោះជាតិទឹក ហើយអ្នកនឹង—អ្នកនឹងមិនរស់ទេ។ បើអ្នកមិនអាចទទួលបានទឹកសម្រាប់ការស្រេកឃ្លាននោះ ដើម្បីបំបាត់ការស្រេកនៃរាងកាយធម្មជាតិ អ្នកឆាប់នឹងត្រូវវិនាស។ អ្នករស់មិនបានយូរទេ។ អ្នកអាចរស់បានយូរដោយគ្មានអាហារជាងអ្នកអាចអត់ទឹក។ ដោយសារតែអ្នកអាចធ្វើការតមអាហាររយៈពេលសែសិបថ្ងៃ (ព្រះយេស៊ូវបានធ្វើ) ខ្ញុំគិតថាបើគ្មាន—គ្មានអាហារ ប៉ុន្តែអ្នកមិនអាចធ្វើវាបានយូរដោយគ្មានទឹកទេ។ ជាធម្មតាអ្នកនឹងស្ងួតហើយស្លាប់។ អ្នកត្រូវតែមានទឹក។ ហើយ—ហើយការស្រេកដែលកើតឡើងចំពោះអ្នក ហេតុអ្វីបង្ហាញថារាងកាយត្រូវការដើម្បីរក្សាជីវិតឱ្យនៅរស់។ រាងកាយត្រូវតែមានទឹកដើម្បីរស់នៅ។ អ្នកមានប៉ែតសិបភាគរយនៃទឹកនិងប្រេង ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ ហើយអ្នកត្រូវយកប្រភពនេះចូលក្នុងដើម្បីឱ្យអ្នកមានជីវិត។ ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយ បើអ្នកធ្វេសប្រហែសវាអ្នកនឹងត្រូវវិនាស។

47 ការស្រេកក៏ជាការជូនដំណឹងដែរ។ វាជានាឡិកាឆាទីដែលស្រេក។ ព្រលឹងបានកំណត់ម៉ោងឆាទីដែលជារទេះតូចមួយនៅខាងក្នុងអ្នកដែលប្រាប់អ្នកថា សេចក្តីស្លាប់ជិតដល់ហើយ។ នោះបើអ្នកមិនមានទឹកឱ្យឆាប់ទេ អ្នកនឹងត្រូវតែស្លាប់។ ហើយវាកាន់តែខ្លាំងឡើងៗរហូតដល់ទីបំផុតអ្នកបន្តដាក់វាបិទហើយអ្នកនឹងត្រូវស្លាប់ ព្រោះវាជាម៉ោងឆាទី។

48 ដូចដាវីឌបានពិពណ៌នាអំពីវានៅទីនេះក្នុងទំនុកតម្កើង "ព្រលឹងខ្ញុំស្រេករកទ្រង់ ដូចសត្វក្តាន់ដង្ហក់រកទឹកជ្រោះ ឱព្រះអង្គអើយ។" ដូចសត្វក្តាន់ស្រេករកទឹកហូរ!

49 ខ្ញុំតែងតែគិត ពេលដែលអានអំពីដាវីឌនេះ។ ដាវីឌជាអ្នកនៅព្រៃ អ្នកប្រមាញ់។ ហើយគាត់បានបរបាញ់សត្វក្តាន់ជាការពិត។ ហើយយើងជាច្រើននៅថ្ងៃនេះ ប្រមាញ់ពួកគេ។ សត្វនោះគឺជាសត្វក្តាន់។

50 ហើយយើងឃើញថា បើអ្នកធ្លាប់ឃើញសត្វឆ្កែនោះ សត្វឆ្កែព្រៃនឹងចាប់បានសត្វក្តាន់។ ហើយជាធម្មតាពួកគេចាប់បាន ដោយចង្កូម។ ហើយវាអាចចាប់សត្វក្តាន់ជាប់នៅខាងលើត្រចៀក *ត្រង់នេះ* ហើយគ្រវីតែម្តង។ វាកាត់បំពង់ករបស់សត្វក្តាន់ ហើយសត្វក្តាន់មិនមានឱកាសទេ។ ប៉ុន្តែពេលខ្លះសត្វ—ឆ្កែដូចជា—នៅទ្វីបអាហ្វ្រិកនៅទីនោះ ឆ្កែព្រៃក៏ចូលចិត្តចាប់សត្វក្តាន់នៅក្នុងចន្លោះប្រហោងក បើវាផុតបំពង់ក។ វានឹងចាប់យកជាលើកទីពីរនៅលើគែម។ ហើយបើសត្វក្តាន់មានកម្លាំងគ្រប់គ្រាន់និងរហ័សគ្រប់គ្រាន់វាអាចរលាស់ឆ្កែចេញបាន។

51 សត្វក្តាន់កាន់តែលឿន។ ឆ្កែចាប់វាបាននៅពេលវាមិនមើល ហើយនៅពេលដែលវាមានខ្យល់ចេញពីវា ហើយវា—វាមិនដឹង—ឆ្កែនៅជិតទេ។

52 ហើយនៅពេលដែលឆ្កែព្រៃចាប់វា បើវាពិតជារហ័ស វាអាចរលាស់ចោលបាន។ ហើយប៉ុន្តែនៅពេលដែលឆ្កែចេញពីជួរភ្នំនោះ វាទទួលបាននូវមាត់របស់សាច់ក្តាន់ទាំងមូល។ ឬនៅពេលវាចាប់ករបស់គាត់បាន ពេលខ្លះវានឹងកាត់សរសៃហ្គោលហើយ គេចផុត។ ហើយសត្វក្តាន់ រលាស់វា នឹងទាញសាច់មួយដុំចេញពីបំពង់ករបស់សត្វក្តាន់ បន្ទាប់មកឈាមចាប់ផ្តើមហូរ។

53 ហើយបន្ទាប់មកសត្វឆ្កែនឹងរត់តាមដានឈាមនោះ តាមសត្វក្តាន់។ ហើយនៅពេលជីវិតរបស់សត្វក្តាន់ចាប់ផ្តើមចុះខ្សោយ ដូចជាឈាមដែលហូរចេញពីរាងកាយរបស់វា កំម្លាំងថយចុះ ហើយវាចាប់ផ្តើមខ្សោយទៅៗ។ ហើយឆ្កែ ឬចចករត់តាមពីក្រោយសត្វក្តាន់។

54 ឥឡូវនេះបើសត្វក្តាន់នេះមិនអាចរកទឹកបានទេ! ឥឡូវនេះ ទឹកមានអ្វីមួយនៅក្នុងវា នៅពេលក្តាន់បានផឹក វាបញ្ឈប់ការហូរឈាម។ ប៉ុន្តែបើវារកទឹកមិនបាន វាធ្វើឱ្យគាត់ត្រជាក់ បន្ទាប់មក—ឈាមនៅតែបន្តហូរលឿនជាង ដោយសារតែវាកំពុងរត់ បេះដូងរបស់វាកំពុងលោត។ ប៉ុន្តែបើវាអាចរកទឹកបាន សត្វក្តាន់នឹងនៅរស់។

55 ឥឡូវនេះមានមេរៀនដ៏អស្ចារ្យមួយនៅទីនោះ ឃើញទេ ហើយដាវីឌនិយាយនៅត្រង់នេះ "ដូចសត្វក្តាន់ស្រេកដង្ហក់រកទឹក នោះព្រលឹងខ្ញុំស្រេករកទ្រង់។"

56 ឥឡូវសត្វក្តាន់ដឹងហើយ លុះត្រាតែវារកឃើញទឹក មិនដូច្នោះទេវានឹងស្លាប់។ វាមិនអាចរស់បានទេ។ ខ្ញុំបានតាមដានពួកវាជាច្រើនដងបន្ទាប់ពីរងរបួស។ នៅពេលវាមកដល់ទឹកហូរ វានឹងចូលឆ្លងទៅផឹកទឹក ឡើងលើភ្នំ ត្រឡប់មកវិញឆ្លង យកទឹកផឹកហើយឡើងទៅវិញ។ អ្នកនឹងមិនអាចតាមទាន់វាដរាបណាវាដើរតាមដងស្ទឹងនោះ។ ប៉ុន្តែនៅពេលវាចាកចេញពីទន្លេ បើវាមិនអាចរកឃើញទឹកហូរផ្សេងទៀតនៅកន្លែងណាមួយទេ អ្នកនឹងចាប់វាបានភ្លាមៗ។ ហើយឥឡូវនេះសត្វក្តាន់ដឹងរឿងនោះ ដូច្នេះវានៅជាមួយទឹកដែលជាកន្លែងដែលវាអាចទៅដល់បានលឿន។ ឥឡូវអ្នកអាចស្រមៃមើលសត្វក្តាន់ងើយច្រមុះរបស់វា វាត្រូវបានចាប់កន្លែងណាមួយ ជាកន្លែងដែលគ្មានទឹកឬទេ?

57 ហើយវានិយាយថា "ដូចសត្វក្តាន់ដែលស្រេកដង្ហក់រកទឹក (គឺស្រេក) ទឹកទន្លេ ព្រលឹងខ្ញុំស្រេករកទ្រង់ ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ។ លុះត្រាតែទូលបង្គំរកទ្រង់ឃើញ ព្រះអម្ចាស់អើយ ខ្ញុំនឹងត្រូវវិនាស។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនអាចទៅបានទេ លុះត្រាតែខ្ញុំបានជួបទ្រង់!" ហើយនៅពេលបុរសឬស្ត្រី ក្មេងប្រុសឬក្មេងស្រី ទទួលបានប្រភេទនៃការស្រេកចំពោះព្រះដែលគាត់នឹងរកអ្វីមួយ។ ឃើញទេ?

58 ប៉ុន្តែនៅពេលដែលយើងមកដល់វា ត្រឹមតែពាក់កណ្តាលផ្លូវ "ខ្ញុំនឹងលុតជង្គង់ចុះនិងមើលអ្វីដែលព្រះអម្ចាស់ធ្វើ។" មើល អ្នកមិនទាន់ស្រេកនៅឡើយទេ។ វាត្រូវតែមានការស្រេករវាងសេចក្តីស្លាប់និងជីវិត ហើយបន្ទាប់មកមានអ្វីមួយជំនួសកន្លែងនោះ។

59 សត្វក្តាន់ ក៏នៅទីនេះគាត់...យើងឃើញថាវាក៏មានសតិផ្សេងដែរ គឺក្លិនដែលបានកំណត់នៅក្នុងវានៅពេលសត្រូវរបស់វាមកជិត។ វាគ្រប់គ្រងសភាវៈតូចមួយនេះ ដែល—មានវិញ្ញាណការពារខ្លួនវា។ ហើយវាមាន—សំលេងរោទិ៍តូច១នៅក្នុងវាដែលជាអ្វីមួយតូចមួយដែលចាក់នៅច្រមុះរបស់វានៅពេលដែលសត្រូវជិតមកដល់។ អ្នកអាចចូលទៅក្នុងខ្យល់របស់សត្រូវ ហើយវាដឹងថា អ្នកនៅទីនោះ ហើយវារត់បាត់។ ពេលខ្លះកន្លះម៉ាយល៍ឆ្ងាយទៀត វាអាចធុំក្លិនអ្នក ហើយរត់គេចបាន ឬចចក ឬគ្រោះថ្នាក់ណាមួយ។ វាអាចយល់បានដោយសារតែវាត្រូវ

បានបង្កើតឡើងឱ្យយល់បែបនោះ។ វាគឺជាសត្វក្តាន់ធម្មជាតិ។ ហើយញ្ញាណនោះនៅក្នុងវាគឺគ្រាន់តែជាការមួយដែលព្រះប្រទានដល់វាតែប៉ុណ្ណោះដើម្បីរស់នៅ។

60 ហើយខ្ញុំបានគិត ប្រៀបធៀបសត្វក្តាន់ជាមួយនឹងមនុស្សម្នាក់ដែលកំពុងស្រេករកព្រះ មុនពេលសត្រូវមកដល់ទីនោះ។ មានអ្វីមួយអំពីកូនរបស់ព្រះនៅពេលដែលអ្នកបានកើតមកក្នុងព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ ចូរទទួលបុណ្យជ្រមុជនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ មានអ្វីមួយអំពីមនុស្សដែលអាចដឹងថាជាសត្រូវ។ អ្នកអាចយកមនុស្សម្នាក់នៅពេលដែលគាត់កំពុងយកបទគម្ពីរ ហើយអានបទគម្ពីរ និងព្យាយាមចាក់បញ្ចូលអ្វីមួយទៅក្នុងបទគម្ពីរ ដែលផ្ទុយនឹងបទគម្ពីរ មនុស្សដែលពេញដោយ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធអាចធ្វើបាន ប្រងប្រុសប្រាណហាំចាប់គោះដៃគាត់—អេឌី។] យល់យ៉ាងរហ័ស។ មានអ្វីមួយចេញពីផ្លូវ។ នៅពេលដែលគាត់ចូលទៅក្នុងកន្លែងហើយ—ហើយអារម្មណ៍យល់នោះត្រូវបានធ្វើដើម្បីការពារ ជីវិតរបស់អ្នក។ អ្នក មិនត្រូវ អ្នកមិនត្រូវទៅរកអ្វីទេលើកលែងតែវាពិតជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ អ្នកត្រូវតែនៅអោយបានត្រឹមត្រូវ ក្នុងព្រះបន្ទូល។ ហើយ ឥឡូវនេះយើងត្រូវបានធានាដោយអារម្មណ៍នោះដរាបណាយើងមាន នៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

61 អ្នកអាចអានហើយឧទាហរណ៍ដូចជាមានគេនិយាយ ហើយខ្ញុំទៅដើម្បីអាននៅក្នុងម៉ាកុស ១៦ហើយនិយាយថា "ហើយទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងកើតឡើងដល់ពួកគេដែលជឿ គេនឹងដេញអារក្សដោយនូវឈ្មោះខ្ញុំ។ ពួកគេនឹងនិយាយជាមួយភាសាថ្មី ឬចាប់កាន់ពស់ ឬផឹកពុល ឬអ្វីដែលធ្វើឲ្យស្លាប់ វានឹងមិនធ្វើទុក្ខពួកគេឡើយ បើពួកគេដាក់ដៃលើអ្នកជម្ងឺ ពួកគេនឹងបានជាវិញ។"

62 ឥឡូវនេះ អ្នករកឃើញមនុស្សម្នាក់ឡើងទៅទីនោះ ហើយនិយាយថា "នោះគឺជាអ្វីសម្រាប់សម័យសាវ័ក។" ដែល ឥឡូវនេះ សូមប្រញាប់ បើអ្នកបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធហើយ អ្នកត្រូវបានប្រទានឲ្យដោយញ្ញាណនោះ។ វាកំណត់។ មានអ្វីខុសនៅទីនោះ។ ឃើញទេ? ពួកគេព្យាយាមពន្យល់វាឱ្យទៅ ថ្ងៃមួយទៀតអ្នកពិតជាមិនត្រូវការរបស់ទាំងនោះទេ។ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវបាននិយាយថា "ទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងមានសម្រាប់ពួកគេដែលជឿ។" ឃើញទេ មានតិចតួច មានអ្វីមួយបិទនៅក្នុងខ្លួនអ្នក ដែលដឹងថានោះខុស នោះគឺជាផ្លូវនៃសេចក្តីស្លាប់។

63 ពីព្រោះព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "បើយើងបន្ថែមមួយពាក្យចូល ឬយកមួយពាក្យចេញពីវា ផ្នែករបស់យើងត្រូវបានយកចេញពីសៀវភៅនៃជីវិត។" ឃើញទេ មិនមែនបទគម្ពីរមួយ។ យើងត្រូវតែធ្វើតាមវិធីដែលបានចែង។ ហើយព្រះជាម្ចាស់ទតមើលលើព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ដើម្បីអនុវត្តវា ហើយយើងដឹងថាវាត្រូវតែត្រឹមត្រូវ។

64 ដូច្នេះ មិនខ្វល់ថាក្រុមជំនុំនិយាយយ៉ាងម៉េច នរណាម្នាក់បាននិយាយអ្វីនោះទេ បើអ្នកកើតពីព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ នោះអ្នកនឹងក្លាយជាចំណែកនៃព្រះគម្ពីរ។ ព្រះបានប្រាប់អេសេគាល គាត់ជាហោរា។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ចូរយកព្រះគម្ពីរហើយបរិភោគវាចុះ" បន្ទាប់មកហោរាបានក្លាយជាផ្នែកនីមួយៗនៃគ្នាទៅវិញទៅមក។ ហើយនោះគឺជាអ្នកជឿនៅពេលដែលគាត់បានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានសរសេរព្រះគម្ពីរ ហើយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ "ព្រះបន្ទូលរបស់ខ្ញុំគឺជាវិញ្ញាណ។ កាលពីដើមដំបូងមានព្រះបន្ទូល ព្រះបន្ទូលគង់នៅ ជាមួយព្រះ ហើយព្រះបន្ទូលគឺជាព្រះ។ ហើយព្រះបន្ទូលបានលេចមកជាសាច់ឈាមហើយរស់នៅក្នុងពួកយើង។" ហេព្រើរ ១៣: ៨ "ព្រះអង្គនៅដដែលកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។" ហើយនៅពេលដែលអ្នកគឺជាផ្នែកមួយនៃព្រះបន្ទូលនោះ អូ បន្ទាប់មកអនុញ្ញាតឱ្យមានអ្វីមួយកើតឡើងទាស់នឹងព្រះបន្ទូលនោះ [បងប្រុសប្រាណហាំគោះម្រាមដៃ—អេឌី។] មានឧបករណ៍ចាប់សម្លេងខ្លីមួយចាប់ផ្តើមភ្លាមៗ។ ឃើញទេ វាជាការព្រមានថាការស្លាប់គឺនៅតាមផ្លូវ។ យើងមិនគួរធ្វើដូច្នេះទេ។ ក៏មាន...

65 ការស្រេកទាំងនេះគ្រាន់តែជាធម្មជាតិប៉ុណ្ណោះ។ ពួកគេជាធម្មជាតិសម្រាប់គ្រីស្ទាន។ ពួកវាជាធម្មជាតិសម្រាប់មនុស្ស។

66 ក៏មានបំណងប្រាថ្នាជោគជ័យដែរ។ មានមនុស្សជាច្រើនសព្វថ្ងៃនេះ តើស្រេកឃ្លានយ៉ាងម៉េចដែលសាលារៀនបង្រៀនយើង! យើងទើបតែកត់សំគាល់ពួកគេបានចាប់ផ្តើមសាកលវិទ្យាល័យឡើង។ ហើយយើងទៅទីនោះហើយមនុស្សចំណាយរាប់ពាន់ដុល្លារដើម្បីផ្ញើកូនៗ របស់ពួកគេទៅសាលារៀន ហើយ—ហើយសាកលវិទ្យាល័យនិងមហាវិទ្យាល័យនិងដើម្បីទទួលបានការអប់រំ "ដើម្បីទទួលបានជោគជ័យ" ពួកគេហៅវាថា "នៅក្នុងជីវិត។" ប៉ុន្តែឥឡូវខ្ញុំគ្មានអ្វីប្រឆាំងទាស់នឹងបញ្ហានោះទេឥឡូវនេះ វាមិនអីទេ។ ប៉ុន្តែចំពោះខ្ញុំ អ្នកអាចទទួលបានការ

សិក្សាទាំងអស់នៅលើពិភពលោក ហើយអ្នកនៅតែរកមិនឃើញភាពជោគជ័យត្រឹមត្រូវ។ ហ្នឹងហើយ។ ដោយសារតែ វាគ្រាន់តែធ្វើឱ្យអ្វីៗកាន់តែងាយស្រួលបណ្ដោះអាសន្នសម្រាប់អ្នកនៅទីនេះ។ ហើយមាន...ប៉ុន្តែនៅពេលអ្នកស្លាប់ អ្នកទុកអ្វីទាំងអស់នៅខាងក្រោយអ្នក និងសេដ្ឋកិច្ចទាំងមូលដែលយើងមាន។

67 ខ្ញុំកំពុងតែនិយាយវានៅថ្ងៃមុននៅឯហ្វូននិក។ វាឈរដកស្រង់ម្ដងទៀត "អរិយធម៌ទំនើបទាំងអស់នេះ កម្មវិធីអប់រំទាំងមូល កម្មវិធីវិទ្យាសាស្ត្រទាំងមូល គឺផ្ទុយពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនិងឆន្ទៈរបស់ទ្រង់។" អរិយធម៌គឺពិតជា...មានមែន អរិយធម៌ក្នុងពិភពលោកដែលត្រូវមក ដូចមួយនេះទេ។ នេះគឺជាអរិយធម៌ដែលនាំឱ្យខូច។ ព្រះមានអរិយធម៌ដំបូងរបស់ទ្រង់នៅលើផែនដី នៅពេលដែលទ្រង់មានបន្ទូលហើយពួកគេបានឡើងមក គ្រាប់ពូជទាំងអស់របស់វា ហើយនៅក្នុងអារ្យធម៌នោះ គ្មានការស្លាប់ ជំងឺ ទុក្ខព្រួយ។ ហើយឥឡូវនេះយើងយកអ្វីដែលមាននៅក្នុងពិភពលោកវិទ្យាសាស្ត្រ ដែលត្រូវបានគេដាក់នៅទីនេះ ដើម្បីរក្សាវាជាមួយគ្នា និងនាំវាចូលទៅក្នុងអ្វីមួយ ហើយដែលនាំឱ្យមានការស្លាប់។

68 ដូចជាគ្រាប់បែកបរមាណូ។ ខ្ញុំមិនស្គាល់រូបមន្តរបស់ទាំងនេះទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំអាចនិយាយថាវាខុស។ ពួកគេយកអ៊ុយរ៉ាញ៉ូមដើម្បីបំបែក—ម៉ូលេគុលមួយ ហើយម៉ូលេគុលមួយបែកជាអាតូម។ តើវាធ្វើអ្វីនៅពេលនោះ? វាគ្រាន់តែ បំផ្លាញស្ទើរតែទាំងអស់ សំរាប់តែបំផ្លាញ។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលយើងធ្វើ!

69 យើងលេបថ្នាំដាក់រូបមន្ត*នេះ*ជាមួយរូបមន្ត*នេះ* ដើម្បីព្យាបាលបញ្ហា*នេះ* ហើយដាក់ចូលក្នុងពួកយើង។ ហើយតើយើងធ្វើអ្វី? យើងបង្ករអ្វីផ្សេងទៀត។

70 ឥឡូវនេះខ្ញុំគិតថាអ្នកបានអាន អាន អានកាលពីខែមុន *រីដឌឺដាយហ្គេស* ដែលនិយាយថា "នៅក្នុងយុគសម័យដែលយើងកំពុងរស់នៅក្នុងពេលនេះ យុវជននិងស្ត្រីអាចឈានដល់វ័យកណ្ដាលរវាងម្ភៃនិងម្ភៃប្រាំឆ្នាំ។" គិតពីរឿងនោះ។ ក្មេងស្រីតូចៗពេលអស់រដូវនិងម្ភៃនិងម្ភៃពីរនិងអាយុម្ភៃបីឆ្នាំ ជាវ័យកណ្ដាល។ តើអ្នកបានធ្វើអ្វីខ្លះ? វាជាអាហារកូនកាត់និងរបស់របរដែលយើងកំពុងបរិភោគ។ ឃើញទេ វាជារបស់ទាំងនេះ អាហារនិង—ជីវិតដែលយើងកំពុងរស់នៅ។ អ្នកវិទ្យាសាស្ត្របានយកវាមកអោយយើង ហើយក្នុងការធ្វើដូច្នេះ ពួកគេនឹងសម្លាប់អ្នក។

71 ខ្ញុំនៅទ្វីបអាហ្វ្រិកដែលខ្ញុំបានឃើញពួកគេមិនធ្លាប់មានថ្នាំ១ដូសនៅក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេទេ។ ពួកគេបរិភោគសាច់ដែលមានដង្កូវនៅក្នុងនោះ។ ពួកគេផឹក

ចេញពីផុងទឹកដែលមើលទៅអាចសម្លាប់គោបាន។ ហើយខ្ញុំបាញ់គោលដៅនៅចម្ងាយពីររយយ៉ាត ហើយខ្ញុំមិនអាចមើលឃើញវាជាមួយកែវឃើត១គួរប្រាំពីរ—ហាសិបបានទេ។ ហើយមនុស្សម្នាក់ដែលមានអាយុស្របាលខ្ញុំបានឈរនៅទីនោះប្រាប់ខ្ញុំកន្លែងដែលត្រូវបាញ់ ដោយភ្នែកទទេរបស់គាត់។ ឥឡូវនេះបើវប្បធម៌ទំនើបទាំងអស់នេះបានធ្វើអ្វីមួយ...ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាបើខ្ញុំមានភ្នែកនិងក្រពះរបស់គាត់ ខ្ញុំនឹងជាមនុស្សល្អណាស់។ មែនហើយ។

72 ប៉ុន្តែអ្នកឃើញទេ នោះគឺជាអ្វីដែលជាវិទ្យាសាស្ត្រ ការអប់រំ អរិយធម៌យើងត្រូវបានបំផ្លាញដោយវា។ យើងបំផ្លាញខ្លួនឯង។ វាបានចាប់ផ្តើមនៅក្នុងសួនអេដែនហើយមកដល់ថ្ងៃនេះ។ ប៉ុន្តែ ការស្រេកដើម្បីទទួលបានជោគជ័យ!

បន្ទាប់មកយើងស្រេកការប្រកប។ យើងទៅ យើងចង់ប្រកបគ្នា។

73 វាដូចជាបុរសវ័យក្មេងម្នាក់និងស្ត្រីវ័យក្មេងម្នាក់។ ឥឡូវនេះ វាមិនមែនជារឿងមិនធម្មតាឬមិនមែនមិនធម្មជាតិ (ខ្ញុំចង់និយាយ) សម្រាប់យុវជននិងយុវនារី ស្ត្រីដែល—ស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក។ វាគឺជាការស្រេកចំពោះសេចក្តីស្រលាញ់។ វាជាអាយុរបស់ពួកគេ ហើយពួកគេ—ពួកគេស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក។ ហើយវាមិនមែនជារឿងមិនធម្មតានោះទេ វាជាធម្មជាតិសម្រាប់ពួកគេដើម្បីធ្វើរឿងនោះ។

74 ឥឡូវនេះយើងបានរកឃើញរឿងជាច្រើននៅក្នុងជីវិតដែលយើងរស់នៅក្នុងរាងកាយធម្មជាតិដែលយើងស្រេក។ វាគ្រាន់តែជាអ្វីដែលកំណត់នៅក្នុងយើង។ យើងចង់ធ្វើវា យើងមានអារម្មណ៍ថាវាចាំបាច់។ ហើយវាចាំបាច់ដែលយើងធ្វើវា។

75 យើងរកឃើញស្រីៗជាច្រើនសព្វថ្ងៃនេះស្រេកនូវសម្រស់។ ឥឡូវនេះនៅទីនោះ មិនមែនជាស្ត្រីទេ...វាជារឿងធម្មជាតិដែលស្ត្រីស្រេកចង់ស្អាត។ នោះគឺជា—សភាវគតិដែលព្រះបានប្រទានដល់នាងនិង—ភាពស្រស់ស្អាតរបស់ព្រះឱ្យនាងសម្រាប់គូរបស់នាង។ ហើយឥឡូវនេះយើងឃើញថាស្ត្រីចង់បានវិធីនោះ។ តើហេតុអ្វីទៅ? ពីព្រោះវាជាអ្វីដែលព្រះបានប្រទានដល់នាង។ ហើយវាមិនខុសទេដែលស្ត្រីស្អាត។ ពួកគេគួរតែស្អាត។

76 ហើយ អ្នកដឹងទេ ពួកគេគឺជា—សភាវៈតែមួយគត់ដែលធ្វើឱ្យស្ត្រីស្អាតជាងបុរសវាគឺនៅក្នុងមនុស្សជាតិ។ រាល់សត្វដទៃទៀត យកគោ—ឈ្មោលទៅប្រៀបនិងគោញី ក្តាន់ឈ្មោលនិងក្តាន់ញី មេមាន់និងមាន់គក សត្វញីនិងសត្វបក្សី

ឈ្មោល បើអ្នកប្រៀបធៀបគ្នា អ្នកនឹងឃើញថាសត្វឈ្មោលធំហើយស្អាត។ ប៉ុន្តែនៅលើពូជមនុស្សបានបង្ហាញនៅដែលការបង្ខូចចូលមក វាប្រែទៅវិញ ហើយវាជាស្ត្រីដែលពិតជាស្អាត—ណាស់ ហើយពួកគេចង់បានស្អាត។

77 មិនដូចសត្វចំលែកទាំងនេះដែលយើងឃើញនៅតាមផ្លូវសព្វថ្ងៃនេះទេ អត់ទេ មិនមែនជាប្រភេទស្អាតនោះទេ។ ទេ។ វាពិតជាពិបាកមើលណាស់ ដែលខ្ញុំមិនធ្លាប់បានឃើញនៅក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ។ បាទមែនហើយ។ នោះគឺជាការបង្ខូចដែលនាំឱ្យខូចធ្វើអោយស្រេកពិតប្រាកដ។

78 ឥឡូវនេះ ការស្រេកពិតដែលស្ត្រីគួរតែមាន គួរតែ "រៀបចំខ្លួនពួកគេឲ្យមានសម្លៀកបំពាក់សមរម្យហើយមានចិត្តគំនិតដូចព្រះគ្រិស្ត" ធីម៉ូថេទី២ ជំពូក២: ៩។ នេះជារបៀបដែលស្ត្រីគួរស្រេកឃ្លាន។ ឥឡូវបើអ្នកចង់ស្អាតមានវិធីដែលធ្វើអោយអ្នកស្អាត ឃើញទេ ស្មារតីដូចព្រះគ្រិស្តខាងវិញ្ញាណហើយតែងខ្លួនដោយសម្លៀកបំពាក់ថ្លៃថ្នូរ។

79 អូ ខ្ញុំអើយ អ្នកមួយចំនួននៃមនុស្សទាំងនេះនៅថ្ងៃនេះនៅតាមផ្លូវ! អ្នកមិនអាចប្រាប់ថា បុរសចេញមកពីស្ត្រីបានទេហើយវា—គឺជារឿងដែលគួរឱ្យរន្ធត់បំផុត ដែលអ្នកបាន...ខ្ញុំមិនចង់បានទេវា—វា...ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដែលឃើញអ្វីដូចនោះទេ វាដូចជាមនុស្ស។ វាលើសពីមនុស្ស។ ភ្នែកលាបពណ៌ឡើងដូច*នោះ* ហើយអ្នកដឹងទេ ពួកគេមើលទៅគួរអោយចង់សើច ភ្នែកដូចបង្គួយ ហើយសម្លៀកបំពាក់មើលទៅគួរអោយអស់សំណើច។ ហើយ ហេតុអ្វី វាមិន...សូម្បីតែទម្រង់ពួកគេមើលទៅមិនដូចជាមនុស្ស។ ហើយពួកគេខ្លះជាក្មេងប្រុសនៅទីនេះ ជាមួយនឹងសក់សិតដូចប្អូនស្រីរបស់ពួកគេនៅខាងមុខ*នេះ* អ្នកដឹងទេ ហេតុអ្វី វាជាការវង្វេងស្មារតី! ត្រូវហើយ។ វា—ជា—របស់សាតាំង។ ហើយសាតាំងគឺជាមេបង្ខូច។

80 នៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់បង្កើតអ្វីៗទាំងអស់នៅក្នុងសួនច្បារអេដែន វាគួរអោយស្រឡាញ់ណាស់ ប៉ុន្តែពេលសាតាំងបានចូលមកហើយធ្វើឱ្យខូច។ សាតាំងមិនអាចបង្កើតអ្វីទាំងអស់។ មានអ្នកបង្កើតត១ប៉ុនោះនោះគឺព្រះ។ ប៉ុន្តែសាតាំងបំផ្លាញសេចក្តីដើមនៃការបង្កើត។ ហើយឥឡូវនេះវាបានចូលទៅ (ខ្ញុំចង់និយាយអំពីរឿងនេះនៅយប់នេះ) ធ្វើឱ្យខូចដល់—ការបង្កើតការស្រេក។

81 ឥឡូវនេះ ស្ត្រីម្នាក់ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយពីមុន នាងចង់ស្អាត។ មានអ្វីមួយនៅក្នុងនាង ថានាងជាមនុស្សស្រី ហើយនាងចង់ក្លាយជារបៀបនោះ។

82 ប៉ុន្តែរបៀបដែលពួកគេនៅតាមផ្លូវសព្វថ្ងៃនេះកាត់សក់ដូចជាបុរស ស្លៀកសម្លៀកបំពាក់បុរស ហើយបន្ទាប់មកបុរសងាកមកពាក់សម្លៀកបំពាក់ស្ត្រីវិញ និងកាត់សក់ដូចស្ត្រី។ ឃើញទេ វាជាការនាំឲ្យខូច រឿងនោះ! អាហាររបស់អ្នកត្រូវបាននាំឱ្យខូច។ ជីវិតរបស់អ្នកត្រូវបាននាំឱ្យខូច។ ការស្រេកឃ្លានរបស់អ្នក នាំឱ្យខូច។ បំណងប្រាថ្នារបស់អ្នកត្រូវបាននាំឱ្យខូច។ វាជាថ្ងៃនៃការវង្វេង!

83 ខ្ញុំបាននិយាយនៅទីនេះមិនយូរប៉ុន្មានទេ នៅលើ*អេដែនរបស់សាតាំង*។ ព្រះបានយកពេលប្រាំមួយពាន់ឆ្នាំ ហើយបានធ្វើឱ្យអេដែនល្អឥតខ្ចោះ។ សាតាំងបានមកហើយបាញ់ថ្នាំគ្រាប់ពូជពួកគេ និងបង្ខូចទ្រង់ទ្រាយពួកគេ។ ឥឡូវវាមានប្រាំមួយពាន់ឆ្នាំ ហើយវាបានអេដែនវិទ្យាសាស្ត្រផ្ទាល់ខ្លួនរបស់វាត្រឡប់មកវិញជាថ្មីម្តងទៀត នៅលើការបង្វែរពីភាពត្រឹមត្រូវ។

84 ហើយនេះគឺជាសម័យនៃការបង្កាត់ពូជ។ ពួកគេថែមទាំងមាន—ព្រះវិហារនៅថ្ងៃនេះរហូតដល់ពួកគេជាកូនកាត់។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ ពួកគេចូលនៅទីនេះ ពួកគេគ្រាន់តែទៅព្រះវិហារ វាជាផ្ទះសំណាក់ជំនួសឱ្យព្រះវិហារ។ ព្រះវិហារគឺជាកន្លែងមួយដែលមនុស្សជួបជុំគ្នាហើយថ្វាយបង្គំព្រះតាមព្រះវិញ្ញាណនិងសេចក្តីពិត។ ហើយថ្ងៃនេះជាផ្ទះសំណាក់។ យើងទៅទីនោះហើយមានពេលតិចតួចដើម្បីចាប់ដៃ និងប្រកប ហើយមានកាហ្វេខ្មៅខ្លះនៅខាងក្រោយនៃអាគារ ហើយទៅផ្ទះរហូតដល់សប្តាហ៍ក្រោយ ហើយយើងបានបំពេញកាតព្វកិច្ចសាសនារបស់យើង។

85 ឥឡូវវាជាសម័យកាលវង្វេងហើយ។ ហើយសាតាំងជាអ្នកធ្វើឱ្យខូចការស្រេកដែលព្រះដាក់ក្នុងអ្នក ដើម្បីស្រេក។ សាតាំងកំពុងតែឲ្យពួកគេវង្វេង។ ឥឡូវនេះបើអ្នកចង់ដឹងពីភាពត្រឹមត្រូវ វង្វេងបាត់…

86 បើអ្នកជាស្ត្រីចង់ស្អាតសូមយកធីម៉ូថេទី១ ២:៩ នោះដែល "តុបតែងខ្លួនដោយសម្លៀកបំពាក់សាមញ្ញ—សមរម្យ សំលៀកបំពាក់ដោយមានលក្ខណៈដូចព្រះគ្រិស្ត វិញ្ញាណស្លូតបូត ចុះចូលចំពោះស្វាមីរបស់ពួកគេ" ជាដើម។ នោះគឺជាវិធីដែលអ្នកគួរត្រូវបានតុបតែងជីវិតរបស់អ្នកក្នុងការរស់នៅ។

87 វាបានបំផ្លាញធម្មជាតិពិតរបស់ព្រះនិងការស្រេកឃ្លានពិតរបស់ព្រះ នៃរូបកាយនិងព្រលឹងដោយតណ្ហានៃអំពើបាប។ បាប ជាមនុស្សវង្វេង! ឥឡូវយើងរកឃើញមនុស្សម្នាក់សព្វថ្ងៃនេះ ពីវិធីដែលពួកគេបានធ្វើខុស។ ស្រេករក

ព្រះ ស្រេកឃ្លានចង់ស្អាត ហើយស្រេកឃ្លានទាំងអស់នេះ។ ដ្បិតទឹកពួកគេបានប្រែក្លាយវាទៅជាការបំពេញចិត្តជាមួយនឹងការផឹក។ ការស្រេកឃ្លានដោយអំណារ អ្នករាល់គ្នាចង់មានអំណរ។ ស្រេកឃ្លានការប្រកប ការស្រេកឃ្លានដែលព្រះបានដាក់ចូលទៅក្នុងពួកយើង ដែលយើងអាចស្រេកឃ្លានតាមទ្រង់។ ព្រះបានបង្កើតអ្នកឲ្យស្រេកឃ្លានតាមទ្រង់ ហើយយើងព្យាយាមបំពេញវាជាមួយប្រភេទផ្សេងទៀត ការស្រេកឃ្លានជាមួយនឹងប្រភេទផ្សេងទៀតនៃការបង្ខូចពីភាពត្រឹមត្រូវនៃការស្រេកឃ្លាន។ ឃើញទេ តើវានៅក្នុងធម្មជាតិយ៉ាងដូចម្ដេច? ឃើញទេ តើវានៅក្នុងវិញ្ញាណដោយរបៀបណា? យើងគិតថាបើកាលណាយើងចូលរួមក្នុងព្រះវិហារនោះ—គឺស្រេចហើយជាអ្វីដែលយើងត្រូវធ្វើ។ គឺ គឺខុសទាំងស្រុង។ អត់ទេ។

88 ព្រះចង់អោយអ្នកស្រេកចំពោះទ្រង់! "ដូចជាក្ដាន់ស្រេករកទឹក ព្រលឹងខ្ញុំស្រេករកទ្រង់ ឱព្រះអង្គអើយ។" ឃើញទេ? ឃើញទេ?

89 ឥឡូវនេះ បើសត្វក្ដាន់នោះត្រូវស្រេករកទឹកអូរ ចុះបើមានអ្នកខ្លះមកតាមហើយសម្លាញ់នៃក្ដាន់មួយទៀតចូលមកហើយ និយាយថា "ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកពីអ្វីដែលខ្ញុំ—អាចធ្វើបាន។ ខ្ញុំដឹងកន្លែងណាមានរន្ធភក់នៅទីនេះ។" មែនហើយ សត្វក្ដាន់នឹងមិនចង់បានដូច្នោះទេ។ វាមិនដូច្នោះទេ វាអត់មានអីល្អសម្រាប់វា។

90 ហើយគ្មានអ្វីដែលអាចបំពេញការស្រេកឃ្លានដែលជារបស់មនុស្សបានឡើយ រហូតទាល់តែព្រះចូលមក។ គាត់ត្រូវតែមានវាឬនឹងត្រូវស្លាប់។ ហើយគ្មានមនុស្សមានសិទ្ធិព្យាយាមបំបិទមាត់ឬបំពេញការស្រេកឃ្លានដ៏បរិសុទ្ធនោះដែលជារបស់គាត់ ដោយរឿងនៃលោកិយ។ អត់ទេ។ ការធ្វើដូច្នេះមិនសមហេតុផលទេ។ ហើយបើអ្នកស្រេករកព្រះ កុំចាប់ដៃនឹងគ្រូអធិប្បាយហើយចុះឈ្មោះរបស់អ្នកក្នុងសៀវភៅ។ បើអ្នកស្រេកឃ្លានចំពោះព្រះ មានតែរឿងមួយប៉ុណ្ណោះដែលអាចបំពេញចិត្តអ្នក នោះជាការជួបជាមួយព្រះ។ បើអ្នកកំពុងស្រេកឃ្លានចំពោះព្រះ នោះគឺជាផ្លូវតែមួយប៉ុណ្ណោះដែលអាចជួបទ្រង់ គឺដើម្បីធ្វើដូចនោះ។

91 ហើយបន្ទាប់មកមានគ្រោះថ្នាក់ដ៏ធំមួយផងដែរ បើអ្នកមិនមើលអ្វីដែលអ្នកកំពុងធ្វើនៅគ្រានោះ។ បើអ្នកកំពុងស្រេកឃ្លានចំពោះព្រះ សូមប្រាកដថាអ្នកស្វែងរកព្រះ។ មើល ត្រូវប្រាកដថាការស្រេកឃ្លានរបស់អ្នកពេញចិត្តអ្នកហើយ។

ប៉ុន្តែបើសាតាំងអាចបង្វែរអ្នកពីចំណង់ធម្មជាតិទាំងនេះ ហើយថាវានឹងធ្វើ បើវាអាច វាបាន—វានឹងធ្វើឱ្យអ្នកព្យាយាមបំពេញចិត្ត។

92 បុរសម្នាក់ចេញទៅ តើអ្វីដែលធ្វើឱ្យបុរសស្រវឹង? គឺដោយសារតែគាត់ព្រួយបារម្ភនិងបាក់បែក។ មានអ្វីមួយដែលខ្វះខាតនៅក្នុងគាត់។

93 ខ្ញុំបាននៅឯម៉ាយយូសនៅទីនេះមិនយូរប៉ុន្មានទេ ហើយខ្ញុំបាននៅទីនោះធ្វើការសម្ភាសន៍។ ហើយបន្ទាប់មកវាត្រូវបានគេប្រាប់នៅក្នុងនេះថា និយាយអំពីការផឹក ហើយខ្ញុំបានប្រាប់ពួកគេថា ឪពុករបស់ខ្ញុំបានផឹកស្រា។

សួរថា "តើអ្វីដែលធ្វើអោយគាត់ផឹក?"

ខ្ញុំឆ្លើយថា "ខ្ញុំមិនដឹងទេ។"

94 គាត់និយាយថា "គឺដោយសារតែមានអ្វីដែលធ្វើឱ្យ(គាត់) មិនទាន់ស្កប់ចិត្ត ហើយគាត់គិតថាគាត់អាចផឹកដើម្បីបោះចោលគំនិតរបស់គាត់។"

95 ខ្ញុំចាប់បានភ្លាមៗ។ នោះពិតជាព្រះ តែមួយគត់ដែលអាចធ្វើបាន ពីការបំពេញការស្រេកឃ្លាននោះ។ ព្រះជាម្ចាស់ផ្ទាល់ជាវត្ថុតែមួយគត់ដែលអាចបំពេញចិត្តមនុស្សបាន ស្រេកឃ្លានគឺដើម្បីទទួលយកព្រះ។

96 ឥឡូវនេះសាតាំងបានយករបស់ទាំងនេះដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយ ហើយវាបានបំផ្លាញដល់ពួកគេ។ បន្ទាប់មកបើអ្នក—បើអ្នក...បើអ្នកនឹងមិនផ្តល់កន្លែងស្រេកឃ្លាននោះក្នុងជីវិតរបស់អ្នកទេ និងមិនស្រេកឃ្លាននិងយករបស់ដែលព្រះបានផ្តល់ឱ្យដើម្បីបញ្ឈប់ការស្រេកឃ្លានជាមួយវាដើម្បីបំបាត់វា នោះសាតាំងនឹងនាំអ្នកទៅរករបស់ខ្លះ តំបន់ជាប់គាំងនៃលោកិយនេះ។ អ្នកត្រូវតែមានវានៅកន្លែងណាមួយ។ បើអ្នកមិនអាចរកចំណីបានទេ អ្នកនឹងញ៉ាំពីធុងសំរាម។ ឃើញទេ? ហើយបើអ្នក—បើអ្នកមិនអាចរកទឹកបានទេ ហើយអ្នកជិតស្លាប់ អ្នកនឹងផឹកទឹកពីអាង—ប្រភេទណាមួយ ដោយសារតែអ្នកកំពុងជិតវិនាស។

97 ប៉ុន្តែគ្មានហេតុផលសម្រាប់រឿងនោះទេ នៅពេលដែលអ្នកស្រេកឃ្លានចំពោះព្រះជាម្ចាស់ ពីព្រោះព្រះជាព្រះដែលមានព្រះជន្មរស់មិនមែនជាព្រះប្រវត្តិសាស្ត្រខ្លះទេ។ "ព្រលឹងខ្ញុំស្រេកឃ្លានចំពោះព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់" ជាអ្វីដែលផ្តល់ទឹករស់អ្វីមួយដែលបំពេញចិត្ត។

98 មានធម្មជាតិមួយទៀត ធម្មជាតិគ្រាន់តែជាការស្រេកឃ្លានធម្មជាតិ នៅក្នុងការស្រេកឃ្លាននៃព្រលឹង។ អ្នកអាចនិយាយថា "បងប្រុសប្រាណហាំ គឺស្រេកឃ្លានព្រលឹងធម្មជាតិមែនទេ?" បាទ វាជាធម្មជាតិសម្រាប់ព្រលឹងដែលស្រេកឃ្លាន។ ហើយវាគឺសម្រាប់ព្រះបានធ្វើឱ្យអ្នកទៅតាមវិធីនេះ ដូច្នេះអ្នកនឹងស្រេកឃ្លានរកទ្រង់។ ទ្រង់ចង់ឲ្យអ្នកស្រេកឃ្លានរកពីទ្រង់។ ឥឡូវនេះ ព្រះបានធ្វើឱ្យអ្នកដូចនោះ។ ទ្រង់មិនចាំបាច់ធ្វើឱ្យអ្នកដូចនោះទេ ប៉ុន្តែទ្រង់អាចធ្វើវាបាន។ ហើយបើទ្រង់មិនបានធ្វើឱ្យអ្នកដូចនោះទេ អ្នកនឹងស្រេកឃ្លាន នឹងមានលេសនៅគណៈវិនិច្ឆ័យ សូមនិយាយថា "ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—មិនដែលស្រេករកព្រះជាម្ចាស់ទេ។" ប៉ុន្តែនៅទីនោះ មិនមែនជាលេសទេ អ្នកបានធ្វើ។ អ្នកនឹងធ្វើទោះតិចក្តី អ្នកអាចធ្វើឱ្យវាជាប្រពន្ធរបស់អ្នក អ្នកអាចធ្វើឱ្យវាជារថយន្តរបស់អ្នក អ្នកអាចធ្វើអ្វីមួយក្រៅពីនេះ អ្នកអាចទៅព្រះវិហារ ហើយព្យាយាមបំពេញវា។ ហើយខ្ញុំមិនមានអ្វីទាំងអស់ប្រឆាំងនឹងការទៅព្រះវិហារ ប៉ុន្តែនោះមិនមែនជាការបំពេញចិត្តទេ។ គឺស្វែងរកព្រះ ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ជាព្រះនៃស្ថានសួគ៌ចូលក្នុងព្រលឹងរបស់អ្នក ដែលអាចបំពេញការស្រេកឃ្លាននិងដែលអ្នកចង់បាន។

99 ឥឡូវនេះ ដ្បិត ទ្រង់បានធ្វើឱ្យអ្នក ដូច្នេះអ្នកអាចស្រេករកទ្រង់សម្រាប់ការប្រកបរបស់ទ្រង់។ ឥឡូវនេះមានការស្រេកឃ្លានពិតប្រាកដសម្រាប់ការប្រកប។ ឥឡូវនេះយើងចូលចិត្ត ដើម្បីជួបជាមួយអ្នកផ្សេងទៀត។ យើងកំពុងធ្វើនៅយប់នេះ យើងជួបនៅទីនេះនៅយប់នេះជាមួយគ្នា ព្រោះយើងចូលចិត្តប្រកបគ្នា។ ហេតុអ្វីយើងធ្វើដូច្នេះ? ដោយសារតែមានអ្វីមួយនៅក្នុងខ្លួនយើងដែលយើងចង់ជួបគ្នា។ វាគ្រាន់តែជាធម្មជាតិប៉ុណ្ណោះ។ ហើយឥឡូវនេះយើងជួបគ្នាជារឿងធម្មតានៅទីនេះ គឺថាពីព្រោះយើងទាំងអស់គ្នាកំពុងស្រេកឃ្លានចំពោះព្រះ។ ឃើញទេ? បន្ទាប់មកយើងជួបគ្នានៅទីនេះជាមូលដ្ឋានធម្មតានៃការប្រកប។ នៅក្នុងព្រះវិហារនៅយប់នេះ ប្រហែលជាមាននិកាយខុសៗគ្នាជាច្រើន ទស្សនៈនិងអ្វីផ្សេងទៀត ប៉ុន្តែនៅពេលដែលវាមកដល់ការស្រេកឃ្លាននោះ យើងអាចជួប យើងទាំងអស់គ្នាស្រេកឃ្លាន។ អ្នកខ្លះជឿ លើការប្រោះ មួយទៀត ជឿលើការជ្រមុជទឹក និងមួយទៀតជឿលើការបង្ហូរឬផ្សេងទៀត។ តែនៅពេលដែលយើងស្រេកឃ្លានព្រះជាម្ចាស់ យើង—យើងនឹងជួយគ្នាទៅវិញទៅមក។ ហើយព្រះបានបង្កើតយើងដូច្នេះ យើងនឹងធ្វើវាដោយស្រេកឃ្លានទ្រង់ និង សម្រាប់ការប្រកបរបស់ទ្រង់។ ខ្ញុំ

មិនដឹងអ្វីទាំងអស់...

100 ពេលខ្ញុំនៅក្មេងខ្ញុំចាំបានថា ខ្ញុំបានធំឡើងក្នុងគ្រួសារក្រីក្រមួយ។ ហើយខ្ញុំចាំបានថាជាច្រើនដង ខ្ញុំនឹងចេញទៅក្រៅជាមួយមិត្តភក្តិ។ ខ្ញុំមិនអាចសម្លៀកបំពាក់ល្អសម្រាប់កន្លែងថ្លៃថ្នូរទេ។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដឹងទេ មានអ្វីមួយអំពីមនុស្សដែលខ្ញុំចូលចិត្ត។ ខ្ញុំចូលចិត្តទៅជាមួយពួកគេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំ តិចឬច្រើន អ្វីដែលគេហៅថាចៀមខ្មៅ។ ហើយនៅពេលខ្ញុំបានសង្រ្គោះ ហើយបានរកឃើញថា មានអ្វីមួយនៅក្នុងខ្លួនខ្ញុំ ដែលខ្ញុំស្រេកឃ្លាន មិត្ត—មិត្តភក្តិ នរណាម្នាក់ដែលនឹងជាមិត្តភក្តិចំពោះខ្ញុំ នរណាម្នាក់ដែលខ្ញុំអាចទុកចិត្ត នរណាម្នាក់ដែលអ្នកអាចអង្គុយចុះហើយនិយាយពីបញ្ហារបស់អ្នក។ ហើយនៅពេលដែល...ខ្ញុំបានរកឃើញថាការពេញចិត្តពិតប្រាកដ នៅពេលដែលខ្ញុំបានរកឃើញព្រះយេស៊ូវ ដែលជាសេចក្តីពេញចិត្តដ៏ពិតប្រាកដដែលដកហូតអ្វីៗទាំង—អស់...ពន្លត់ទាំងអស់នូវការស្រេកឃ្លាននោះ ហើយផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវអ្វីដែល—មើលទៅដូចជានៅទីនោះ គឺគ្រាន់តែគ្មានអ្វីដើម្បីយកកន្លែងរបស់ទ្រង់។

101 ហើយឥឡូវនេះរបៀបដែលសាតាំងព្យាយាមបង្វែរការបំពេញចិត្តនៃព្រលឹងនោះ ស្រេកឃ្លានខាងព្រលឹង! វាព្យាយាមផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវអ្វីគ្រប់យ៉ាងដើម្បីបំពេញវា។ ហើយវាគឺបោកបញ្ឆោតនៅក្នុងគ្រានេះ នេះគឺជាពិភពដែលនាំឱ្យខូច។ នេះគឺជាលោកិយដែលខូច។ វាជាជាតិសាសន៍ដែលខូច។ វាជាមនុស្សវង្វេងស្មារតី។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងត្រូវបាននាំអោយខូច ហើយបានវង្វេងបន្តិចម្តងៗរហូតដល់វាក្លាយជាមនុស្សបោកប្រាស់ ក្នុងសម័យកាលដែលយើងមាន...មនុស្សណាមួយដែលមិនធ្លាប់រស់នៅ។ វាជាការបោកបញ្ឆោតជាងគេដែលមិនធ្លាប់មាន។

102 ឥឡូវអ្នកគ្រាន់តែ—អ្នកមិននឹកស្មានដល់ថាតើការបោកបញ្ឆោតនៃប្រទេសជាតិយ៉ាងម៉េចវិញ សូម្បីតែជាមួយបងប្អូនរបស់យើង ដូចជាមនុស្សអាមេរិកដែរ។

103 ខ្ញុំបាននិយាយកាលពីពេលមុន។ ខ្ញុំធ្លាប់នៅក្នុងព្រៃពីរបីសប្តាហ៍មុន ហើយបានរកឃើញ—កញ្ចប់—បារីមួយដាក់ក្នុងព្រៃ។ ហើយវានិយាយនៅលើនេះ "តម្រងការគិតរបស់មនុស្ស។" ហើយខ្ញុំបានទៅនៅលើព្រៃ តាមផ្លូវតូច ហើយខ្ញុំត្រឡប់មកវិញ។ បន្តគិតក្នុងគំនិតខ្ញុំ "តម្រងការគិតរបស់បុរសនិងរសជាតិរបស់បុរសជក់បារី។"

104 មែនហើយ ខ្ញុំនៅឯពិព័រណ៍ពិភពលោកកាលពីប៉ុន្មានឆ្នាំមុន ចាំថាពេលពួកគេមានយូលប្រើនណឹនហើយពួកគេទាំងអស់នៅទីនោះ នៅពេលដែលពួកគេបង្ហាញបារី។ ហើយរបៀបដែលពួកគេបានយកផ្សែងនោះ ហើយដាក់វានៅលើបំណែកនៃថ្មម៉ាបមួយ និងបានយកសំណួរមួយនិងបង្កើនជាតិនីកូទីនចេញពីទីនោះ ហើយដាក់វានៅលើខ្នងសត្វកណ្តុរ។ ក្នុងរយៈពេលប្រាំពីរថ្ងៃ គាត់មានជំងឺមហារីកច្រើនណាស់ គាត់មិនអាចក្រោកឈរបានទេ។ ឃើញទេ ពីបារីមួយដើម! ហើយបន្ទាប់មកពួកគេបានបង្ហាញពីរបៀបដែលចូលទៅក្នុងសួតរបស់មនុស្ស។ ពួកគេខ្លះនិយាយថា "ខ្ញុំមិនស្រូបចូលទេ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែទុកវានៅក្នុងមាត់របស់ខ្ញុំ។" បង្ហាញពីរបៀបដែលវាចូលក្នុងទឹកមាត់ហើយបន្តចូលបំពង់ក។

105 ហើយបុរសនេះនិយាយថា "អ្នកឃើញទេ មានការនិយាយច្រើនណាស់អំពីតម្រងមួយ។" គាត់បាននិយាយថា "ឥឡូវនេះ បើអ្នកមានបំណងប្រាថ្នា" មានការស្រេកឃ្លានចង់បាន អ្នកឃើញទេ "បំណងប្រាថ្នាទៅជក់បារីមួយ បារីធម្មជាតិមួយអាចបំពេញបំណងប្រាថ្នាក្នុងពេលវេលានោះ ។ ប៉ុន្តែបើអ្នកមានតម្រង វាត្រូវការបារី៤ ដើមដើម្បីបំពេញ" បាននិយាយថា "ពីព្រោះអ្នកទើបតែទទួលបានប្រហែលមួយភាគបួននៃផ្សែងប៉ុណ្ណោះ។"

106 ហើយនិយាយថា "រសជាតិរបស់បុរសជក់បារី"? អ្នកមិនអាចជក់បារីបានទេ លើកលែងតែអ្នកមានជ័រ។ ហើយនៅពេលដែលអ្នកមានជ័រអ្នកនឹងមានជំងឺមហារីក។ ដូច្នេះនៅទីនោះ អ្នកគឺជាអ្នកមើលវា—វាគ្រាន់តែជាល្បិចមួយប៉ុណ្ណោះ។ ហើយខ្ញុំគិតអំពីថ្នាំជក់—ក្រុមហ៊ុនដែលមាននៅក្នុងប្រទេសនេះ ហើយ—ហើយវារស់នៅដោយប្រទេសនេះ បន្ទាប់មកជាមួយនឹងល្បិចដូចនោះវាបីបញ្ឆោតពលរដ្ឋអាមេរិក ទាំងស្រុង ដើម្បីបញ្ឆោតពួកគេ។ តម្រងការគិតរបស់មនុស្ស? វាគ្រាន់តែជាការចង់លក់បារីកាន់តែច្រើនប៉ុណ្ណោះ។

107 បន្ទាប់មកខ្ញុំបានគិតពីរឿងនោះ "តម្រងការគិតរបស់មនុស្ស" ខ្ញុំបានគិតថា "នោះជាគំនិតល្អ។" ដូច្នេះមានតម្រងការគិតរបស់មនុស្សមួយនោះ ហើយជាព្រះគម្ពីរ។ មួយ—តម្រងការគិតរបស់មនុស្សមួយដែលនឹងយកតម្រងនេះវានឹងផលិត រសជាតិរបស់មនុស្សសុចរិត។ ឃើញទេ?

108 ឥឡូវនេះ អ្នកមិនអាចទាញអំពើបាបចេញតាមរយៈទំព័រនៃព្រះគម្ពីរនេះបានទេ។ ទេ វាបញ្ឈប់វា។ វាត្រងវាចេញ។ ឥឡូវនេះ អ្នកអាចទៅព្រះវិហារ

ហើយគ្រាន់តែយកអ្វីក៏ដោយ ប៉ុន្តែអ្នកមិនអាចឆ្លងកាត់ព្រះគម្ពីរនេះបានទេ ហើយអ្នកមានបាប។ វានិងធ្វើមិនបាន។ វាច្រោះចេញពីអំពើបាបទាំងអស់ ហើយវាផ្តល់នូវរសជាតិដល់មនុស្សបរិសុទ្ធ។ ព្រោះបើមនុស្សគិតថា គាត់ចង់ក្លាយជាមនុស្សបរិសុទ្ធនិងដូចព្រះ ហើយក្លាយជាកូនប្រុសឬកូនស្រីរបស់ព្រះ បន្ទាប់មកគាត់ចង់បានប្រភេទនៃតម្រងត្រឹមត្រូវមួយ។ ដូច្នេះគាត់បញ្ឈប់អំពើបាបទាំងអស់នៅខាងព្រះគម្ពីរ ហើយគាត់នាំតែព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធតាមរយៈព្រះគម្ពីរដែលកត់ត្រាព្រះគម្ពីរ។ វាជារសជាតិរបស់មនុស្សបរិសុទ្ធ ដើម្បីឱ្យមានតម្រងការគិតរបស់មនុស្សនេះ។

109 ឥឡូវនេះយើងរកឃើញពីរបៀបដែលវាកំពុងបោកបញ្ឆោតសព្វថ្ងៃនេះ។ ម៉ាថាយ ២៤:២៤ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "នៅថ្ងៃចុងក្រោយវិញ្ញាណទាំងពីរនឹងនៅជិតគ្នា រហូតដល់ពួកគេនឹងបញ្ឆោតដល់ពួករើសតាំងបើសិនជាអាច។" ជិតយ៉ាងម៉េច! តើរបៀបណា តើអ្វីទៅជាការបោកប្រាស់—ពីអ្វីដែលត្រូវនិងខុសយើងមានសព្វថ្ងៃនេះ!

110 សូម្បីតែនៅក្នុងរដ្ឋាភិបាលរបស់យើង—ក្នុងនយោបាយរបស់យើង យើង—យើងមិនមានសូម្បីតែមនុស្សម្នាក់ដែលយើងអាចដាក់ក្នុងនាមជាអ្នកនយោបាយម្នាក់ផង ដែលអាចក្រោកឈរឡើងសម្រាប់អ្វីដែលគាត់គិតថាត្រឹមត្រូវ។ តើលោក ផាតទ្រីក ហេនរី របស់យើងនៅទីណា និងចចវ៉ាស៊ីនតោននិងអ័ប្រាហាំលីនខុននៅថ្ងៃនេះ? គ្រាន់តែជាប្រធានាធិបតីរបស់យើងបាននិយាយថា "ផ្លូវ បើពួកគេចង់បានកុម្មុយនីស្ត ពួកគេអាចមានវាតាមអ្វីដែលមនុស្សចង់បាន។" បើនោះ—ជាមនុស្សដែលមិននិយាយការជឿជាក់របស់គាត់ទេ! មនុស្សម្នាក់នឹងឈរលើគោលការណ៍មួយ ដែលនឹងឈរលើគោលការណ៍អ្វីដែលជាគោលការណ៍...គ្រាន់តែចង់ដើរ—ផ្លូវ យ៉ាងហោចណាស់ក្នុងការតស៊ូ។

111 នេះជាវិធីដែលមនុស្សបានទទួល នៅក្នុងព្រះវិហារ។ ពួកគេចង់មកចូលរួមព្រះវិហារ ហើយពួកគេនិយាយថា "អូ! ឥឡូវនេះហ្នឹងហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំបានចូលរួមព្រះវិហារហើយ។" អ្នកកំពុងព្យាយាមបំពេញការស្រេកបរិសុទ្ធអស្ចារ្យនោះ ដែលព្រះបានដាក់នៅក្នុងអ្នក អគារនោះកំពុងព្យាយាមបង្វែរអ្នកទៅភាពត្រឹមត្រូវ ហើយអ្នកព្យាយាមបំពេញវាជាមួយការចូលរួមព្រះវិហារ គោលលទ្ធិ ឬអ្វីមួយដូចនោះ។

ពេលណា វាគ្មានអ្វីក្រៅពីវត្តមាននិង ភាពពេញលេញនៃព្រះទ្រង់ផ្ទាល់នៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក ដែលនឹងពេញចិត្តនោះ។

112 ទ្រង់នឹងមិនពេញចិត្តជាមួយគោលលទ្ធិនោះទេ។ អ្នកនឹងមិនដែលទាញគោលលទ្ធិចូលតាមរយៈព្រះគម្ពីរនោះទេ។ អត់ទេ។ សូម្បីតែជំនឿរបស់ពួកសាវកក៏ដូច្នោះដែរ អ្វីក៏ដោយ នឹងមិនឆ្លងកាត់ទីនោះឡើយ។ បង្ហាញខ្ញុំនៅក្នុងគម្ពីរដែលជាកន្លែងដែល ជំនឿរបស់ពួកសាវកនិយាយថា "ខ្ញុំជឿលើព្រះវិហាររ៉ូម៉ាំងកាតូលិកដ៏បរិសុទ្ធ។ ខ្ញុំជឿលើការរួបរួមគ្នារបស់ពួកបរិសុទ្ធ" នៅពេលដែលព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា "មានអ្នកសម្រុះសម្រួលមួយរវាងព្រះនិងមនុស្ស ហើយនោះគឺជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។" អ្នកនឹងមិនទាញវាតាមរយៈព្រះគម្ពីរឡើយ។

113 អ្នកនឹងមិនដែលទាញការរាំរែកនិងស្លៀកខ្លីទាំងអស់នេ មនុស្សកំពុងតែធ្វើសព្វថ្ងៃនេះចេញបានទេ ចង្វាក់ទាំងនេះនិងរបស់ទាំងអស់នេះ តាមរយៈព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ អ្នកនឹងមិនដែលទាញនិន្នាការអរិយធម៌សម័យទំនើបនេះ តាមរយៈព្រះគម្ពីរនោះទេ។ វាប្រឆាំងនឹងវា។ ឃើញទេ? ហើយអ្នកព្យាយាមបំពេញការស្រេកឃ្លាននោះ ប៉ុន្តែអ្នកឃើញទេវានឹង...ព្រះគម្ពីរនេះបំពេញចិត្តតែមនុស្សសុចរិតឬរសជាតិរបស់ស្ត្រីប៉ុនោះ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលពួកគេសើចហើយនិយាយថា "អ្នកបានវង្វេងហើយ។" ប៉ុន្តែនោះពេញចិត្តដែលចង់បាននោះ អ្វីដែលលោកិយមិនដឹង។ ពួកគេបានបង្វែចខ្លួនឯង ចេញពីពិធីជ្រមុជដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនិងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ (ទៅអ្វី?) ទៅក្នុងអាងនៃព្រះវិហារ នៃគោលការណ៍ និងគោលលទ្ធិហើយ—និងភាពខុសគ្នាខាងនិកាយ ជាដើម។

និយាយថា "អ្នកជាគ្រីស្ទានឬ?"

114 "ខ្ញុំគឺជាមេតូឌីស។ ខ្ញុំបាទីស្ទ។ ខ្ញុំគឺជាព្រេសប៊ីធីរៀន។" នេះមិនមានន័យសោះចំពោះព្រះ សូម្បីរឿងមួយ អ្នកមិនអាចទាញរបស់ទាំងនោះឆ្លងកាត់ព្រះគម្ពីររបស់ព្រះនៅទីនេះបានទេ។ ហើយអ្នកកំពុងព្យាយាមបំពេញការស្រេកឃ្លានដ៏បរិសុទ្ធនោះ ព្រះប្រទានឱ្យអ្នកដើម្បីស្រេករកទ្រង់។ តើវាត្រូវទេ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អាម៉ែន"—អេឌី។]

115 ឥឡូវនេះ អ្នកដឹងថាដាវីឌបាននិយាយនៅទីនេះថា "ត្បិតព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់។" ឥឡូវនេះ "កាលដើមដំបូងមានព្រះបន្ទូល ព្រះបន្ទូលក៏គង់នៅជាមួយនឹងព្រះ ហើយព្រះបន្ទូលគឺជាព្រះ។ ហើយព្រះបន្ទូលបានកើតមកជាសាច់ឈាម

ហើយរស់នៅក្នុងចំណោមយើង។" បន្ទាប់មកគ្មានការស្កប់ចិត្តណាសោះទាល់តែព្រះបន្ទូលនេះ គឺជាព្រះក្លាយជាមនុស្សរស់នៅក្នុងអ្នក បន្ទាប់មកអ្នកឃើញព្រះអង្គទ្រង់បំពេញការសន្យាដែលទ្រង់បានធ្វើនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។

116 ឥឡូវនេះយើងមានអ្នកបកស្រាយព្រះគម្ពីរខុសគ្នា។ ព្រះវិហារតែមួយបកស្រាយវាតាមវិធី*នេះ*អ្នកផ្សេងបកស្រាយវាតាមវិធី*នោះ* និងមួយទៀតវិធីមួយ*នេះ*។ អ្នកខ្លះមិនយកវាទេ ប៉ុន្តែយកផ្នែកណា១ អ្នកខ្លះយកនៅ*ទីនេះ*ហើយនៅ*ទីនោះ*បំណែករបស់វា។ ប៉ុន្តែព្រះជាអ្នកបកស្រាយផ្ទាល់។ នៅពេលដែលទ្រង់ធ្វើការសន្យានិងបំពេញវា នោះគឺជាការបកស្រាយវា។

117 បើខ្ញុំបានសន្យានឹងអ្នកថាខ្ញុំនឹងនៅទីនេះយប់នេះ ហើយខ្ញុំនៅទីនេះហើយនោះហើយជាការបំពេញនូវការសន្យារបស់ខ្ញុំ។ បើខ្ញុំនិយាយថាខ្ញុំនឹងជួបអ្នកនៅពេលព្រឹក ហើយខ្ញុំនៅទីនោះ នោះគឺជាការសន្យារបស់ខ្ញុំ។ មិនចាំបាច់ផលិតលេសអ្វីផ្សេងទេ ខ្ញុំត្រូវតែនៅទីនោះ។

118 ហើយនៅពេលដែលព្រះបានធ្វើការសន្យា ហើយបន្ទាប់មកទ្រង់មកបំពេញការសន្យានោះ នោះគឺជាការបកស្រាយការសន្យា។ ខ្ញុំចង់អោយនរណាម្នាក់ហ៊ានចំណាំព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ហើយចាំមើលចុះ ថាតើព្រះបន្ទូលនៅក្នុងព្រះគម្ពីរនោះពិតឬមិនពិត។ ហ្នឹងហើយ។ នោះជាអ្វីដែលការស្រេកនៅទីនោះ។

119 អ្នកនិយាយថា "បើខ្ញុំនឹងបានរស់នៅក្នុងថ្ងៃនៃព្រះយេស៊ូវ ខ្ញុំនឹងបានធ្វើ*ដូច្នេះហើយដូច្នេះ*។"

120 ហេតុអ្វីបានជាអ្នកកំពុងរស់នៅក្នុងថ្ងៃរបស់ទ្រង់។ តើយើងកំពុងធ្វើអ្វីអំពីវា? តើយើងកំពុងធ្វើអ្វី? អ្នកនិយាយថាមែន? អ្វីដែលអ្នកបានធ្វើប្រហែលជាអ្វីដែលពួកផារីស៊ីបានធ្វើដែរ។ ពួកគេជាសមាជិកក្រុមជំនុំហើយពួកគេបានបដិសេធព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

121 យើងតែងតែនិយាយនៅថ្ងៃនេះ មនុស្សព្យាយាមនិយាយថា "យើងប្រៀបធៀប។ យើងមានដើម្បីប្រៀបធៀបសន្លឹកព្រះគម្ពីរជាមួយសន្លឹកព្រះគម្ពីរនិងបទគម្ពីរជាមួយបទគម្ពីរ។" នោះមិនមែនជាការពិតទេ។ អត់ទេ វាមិនមែនជាការពិតទេ។ "ភាសាក្រិកនេះមានន័យថា*នេះ*ហើយ*នេះ*មានន័យថា*អញ្ចេះ*។" ពួកក្រិកខ្លួនឯងនៅក្នុងក្រុមប្រឹក្សានីសៀ។ ហើយពួកគេជាអ្នកនិពន្ធនៅទីនោះ ពួកគេមានទម្រង់ផ្សេងៗគ្នា។ ម្នាក់បានជឿ *វិធីនេះ* អ្នកប្រាជ្ញក្រិកមានន័យថា*នេះ*ហើយ

ម្នាក់ទៀតនិយាយ*បែបនេះ* មានន័យថាវាតាម*វិធីនេះ*។ ហើយពួកគេបានរអ៊ូរទាំលើវា។ យើងមិនត្រូវការការបកស្រាយរបស់អ្នកប្រាជ្ញក្រិកឬពាក្យក្រិកទេ។

122 "ដើម្បីស្គាល់ទ្រង់ជាជីវិត" មនុស្ស ព្រះគ្រីស្ទផ្ទាល់! អត់ប្រៀបធៀបទេ។ វាជាការបើកសម្តែងមួយដែលព្រះជាម្ចាស់បានសង់ព្រះវិហាររបស់ទ្រង់។ ហើយបើយើង មិនបានសង់លើព្រះវិហារតែមួយនោះ...ព្រះគម្ពីរបានចែងថា "អេបិលដោយសារសេចក្តីជំនឿ" ហើយសេចក្តីជំនឿគឺជាការបើកសម្តែងដ៏ទេវភាព។ ឃើញទេ សេចក្តីជំនឿគឺជាការបើកសម្តែងដ៏ទេវភាព។ ត្រូវហើយ។ វត្ថុទាំងមូលនេះត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅលើការបើកសម្តែង ហើយលើកលែងតែត្រូវបានបង្ហាញដល់អ្នក! ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "ខ្ញុំសូមអរព្រះគុណព្រះអង្គដែលទ្រង់បានលាក់បាំងអ្វីៗទាំងនេះពីអ្នកប្រាជ្ញក្នុងលោកនេះ ហើយបង្ហាញវាដល់កូនក្មេងក្នុងការរៀន។" ឃើញទេ រឿងទាំងមូលត្រូវបានសង់នៅទីនោះអ្នកត្រូវស្គាល់បុគ្គលនោះ!

123 ហើយលោកអ្នកមិនអាចបំពេញការនេះដោយការចូលរួមនៅក្នុងពួកជំនុំបានឡើយ។ អ្នកត្រូវតែរកបុគ្គលដែលជាព្រះអង្គផ្ទាល់ដែលជាព្រះបន្ទូល ហើយនិងការបកស្រាយនៅថ្ងៃនេះ សេចក្តីសន្យាដែលទ្រង់មាននៅថ្ងៃនេះ។ មនុស្សដែលទ្រង់នឹងមាននៅថ្ងៃនេះ "ព្រះវិហារដែលគ្មានស្លាកស្នាមឬស្នាមជ្រួញ" មិនមានន័យថាជានិកាយទេ វាមានន័យថាបុគ្គល និងបុគ្គលដែលគ្មាន ចំណុចឬស្នាមជ្រួញ។ "ពីរនាក់នៅលើគ្រែ ខ្ញុំនឹងយកមួយ ហើយទុកវាចោលមួយ។ ពីរនៅក្នុងវាល ខ្ញុំនឹងយកមួយហើយទុកមួយចោល។" ប៉ុន្តែនៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់ ការស្រេកបរិសុទ្ធនោះដើម្បីឱ្យបានដូចទ្រង់ ហើយបន្ទាប់មក អ្នកឃើញថាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់គឺនៅក្នុងការបង្ហាញការពិត ខ្លួនវាផ្ទាល់ ថាអ្នកជាអ្នកបំរើរបស់ព្រះ។ អ្វីក៏ដោយដែលព្រះមានបន្ទូល អ្នកគ្រាន់តែចូលទៅប៉ុណ្ណោះ ស្រេចលើវា ហើយអ្នកឆ្លងកាត់ដំណើរការត្រឹមត្រូវបន្ទាប់មកដើម្បីបំពេញការស្រេកដ៏បរិសុទ្ធនោះវានៅក្នុងអ្នកហើយ។

124 អូ ជាការពិត មនុស្សនឹងសើចដាក់អ្នក ហើយនិយាយថា "អ្នកបានវង្វេងហើយ។ អ្នកឆ្កួតហើយ។" ប៉ុន្តែចាំថា ពួកគេកំពុងផឹកពីអ្វី។ រកមើលកន្លែងដែលពួកគេនៅ។ តើអ្នកអាចស្រមៃបានទេមានអណ្តូងទឹកដ៏ធំហើយមានទឹកល្អ ហើយមាននរណាម្នាក់កំពុងមានរន្ធទឹកមួយនៅទីនោះ ដែលមានដង្កូវស្លាប់

និងគោលជំនឿនិងអ្វីៗផ្សេងទៀតក្នុងនោះ កំពុងផឹកនៅទីនោះ សម្លឹងមើលនិងសើចចំអកឱ្យអ្នក? អូ! ហេតុអ្វី គាត់មិនដឹង គាត់មិនដឹងអ្វីដែលជាការបំពេញការស្រេកដោយទន្លេរ ដែលអ្នកកំពុងរស់នៅនោះទេ។ ត្រូវហើយ។

125 យើងមានព្រះដែលមានព្រះជន្មរស់។ មិនមែនម្នាក់ដែលបានស្លាប់កាលពី១៩រយឆ្នាំកន្លងមកទេ ហើយបានស្ថិតនៅក្នុងផ្នូរទេ ប៉ុន្តែជាម្នាក់ដែលបានរស់ឡើងវិញ។ ហេព្រើរ ១៣: ៨ ប្រាប់ថា "ទ្រង់នៅដដែលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងរហូតតទៅ។" គឺជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធតែមួយ ដែលបានចុះនៅថ្ងៃបុណ្យទីហាសិប គឺជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធតែមួយនៅទីនេះឥឡូវនេះ។ ទ្រង់គឺជាចំណែកដែលបំពេញចិត្តពីព្រោះទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូល។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានសរសេរព្រះបន្ទូល ទ្រង់បកស្រាយព្រះបន្ទូល។ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយ នៅក្នុងពេត្រុសទី ២ ថាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានសរសេរព្រះគម្ពីរ "មនុស្សពីបុរាណ ធ្វើការដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានសរសេរព្រះគម្ពីរ។"

126 ឥឡូវនេះ អ្នកមិនអាចធ្វើវាបានទេ អ្នកមិនអាចបំពេញការស្រេកបរិសុទ្ធក្រៅពីព្រះជាម្ចាស់ផ្ទាល់ដែលរស់នៅក្នុងអ្នកឡើយ នៅក្នុងបុគ្គលនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ការអប់រំ វប្បធម៌ចូលរួមព្រះវិហារ សូត្រគោលលទ្ធិ នឹងការប្រកបគ្នារបស់ទាំងអស់នេះល្អណាស់ ប៉ុន្តែពួកគេមិនអាចបញ្ឈប់ការស្ងប់ស្ងាត់ដ៏បរិសុទ្ធនោះទេ ការ—ស្រេកដ៏បរិសុទ្ធនោះមិនមែនជាការលួងលោមទេ ការស្រេកដ៏បរិសុទ្ធនោះ។

127 ខ្ញុំបានស្តាប់លោក ប៊ីលីហ្គ្រាហាំ អ្នកផ្សាយដំណឹងល្អដ៏អស្ចារ្យយប់មួយ។ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា ខ្ញុំអធិស្ឋានសម្រាប់គាត់ឥឡូវនេះច្រើនជាងអ្វីដែលខ្ញុំធ្លាប់បានធ្វើ។ ខ្ញុំបានឃើញគាត់ ពិតជាចាប់យកវាទៅពួកគេ វិធីដែលពួកគេបានធ្វើ។ គាត់បាននិយាយថា "ក្រុមអ្នកបួសនោះ ដែលមកតាមផ្លូវ ពាក់អាវមានកជុំវិញ!" ធ្វើដំណើរទៅទីនោះជាកន្លែងដែលពួកគេគ្មានកិច្ចការត្រូវទៅ ហើយបិទច្រមុះរបស់ពួកគេជាមួយអ្វីមួយ។ ប៉ុន្តែពួកគេបានដើរតាមផ្លូវ ប្រងប្រុសប្រាណហាំ ទះដៃរបស់គាត់—អេឌី។] ទះដៃរបស់ពួកគេនិងគោះជើងរបស់ពួកគេ។ មែនហើយ ពួកគេមើលទៅដូចជាហូលីរ៉ូឡឺមិនបរិសុទ្ធ។ ឥឡូវនេះ អ្នកឃើញទេ ប៉ុន្តែពួកគេមានអ្វីមួយដែលពួកគេ—ពួកគេជឿលើ។ ពួកគេមានអ្វីមួយ វាធ្វើអោយព្រលឹងរំភើប។ ពួកគេបានទទួលអ្វីមួយដែលពួកគេរំភើប។ ស្ត្រីខ្លះបានទៅហើយជាប់ក្បាលើអ្វីមួយនៅ

ទីនោះ ហើយពួកគេគិតថានាងជាមនុស្សទុក្ករបុគ្គល តាមពិតនាងគ្មានការងារអី ដែលត្រូវចូលនោះទេ។ ឥឡូវយើងឃើញថាបុរសទាំងនេះ [បងប្រុស ប្រាណហាំ ទះដៃរបស់គាត់] មានអ្វីមួយដែលពួកគេទះដៃពួកគេសម្រាប់ការនោះ។ ពួកគេ សប្បាយរីករាយ។ ពួកគេបានធ្វើអ្វីមួយ។

128 មែនហើយ បើអ្នកអាចធ្វើបានសម្រាប់—គោលការណ៍មួយដែលអ្នកគិតថា ត្រឹមត្រូវនៅទីនេះ ហើយបន្ទាប់មកឈរនៅក្នុងព្រះវិហារ ហើយអ្នកណាម្នាក់ទះដៃ ឬគោះជើងរបស់ពួកគេ ឪកុននឹងដឹកនាំពួកគេទៅខាងក្រៅទ្វារ។ ឃើញទេ ពួកគេ បានប្រែក្លាយមនុស្សរបស់ពួកគេអោយទៅជាកន្លែងសក្ការៈបូជានិងនិកាយ ជំនួស ឱ្យការផ្តល់អាហារព្រះបន្ទូលដ៏បរិសុទ្ធដែលមានពររបស់ព្រះ ផ្តល់ដោយអំណាច នៃការរស់ឡើងវិញនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

129 ឃើញទេ ពួកគេព្យាយាមបំពេញការស្រេករបស់ពួកគេដោយនិយាយថា "ខ្ញុំជាបណ្ឌិត *ដូច្នេះហើយដូច្នេះ*" ឬចេញពីសិក្ខាសាលាឬសាលាជាក់លាក់ ណាមួយ។ ប៉ុន្តែ គ្មានន័យអី សូម្បីតែបន្តិច។ ប៉ុន្តែអ្នកឃើញទេ ពួកគេព្យាយាម ដើម្បីបំពេញចិត្តគេដោយនិយាយថា "ឥឡូវនេះ ព្រះជាម្ចាស់នឹងស្គាល់ខ្ញុំដោយ ព្រោះខ្ញុំជាគ្រូគង្វាលរបស់គាត់។ ព្រះជាម្ចាស់នឹងស្គាល់ខ្ញុំ ព្រោះខ្ញុំជាព្រះបិតាដ៏ វិសុទ្ធ។ ឬប៊ីស្សព*ដូច្នេះហើយដូច្នេះ*" ឬ—ឬអ្វីមួយដូចនោះ។ ពួកគេកំពុងព្យាយាម បំពេញចិត្តពួកគេនៅពេលអ្នកមិនអាចធ្វើវាបាន។ "ខ្ញុំបានទទួលសញ្ញាប័ត្រ បណ្ឌិត អិល អិលឌី។ ខ្ញុំទទួលបានបរិញ្ញាបត្រសិល្បៈ។ ខ្ញុំយល់ហើយ។" ត្រូវហើយ។ ប៉ុន្តែចំពោះខ្ញុំ នោះមានន័យថាអ្នកនៅឆ្ងាយពីព្រះ។ ត្រូវហើយ។ នោះ ឆ្ងាយពីព្រះគ្រប់ ពេលវេលា!

130 អ្នកស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់តែតាមរយៈបទពិសោធន៍ប៉ុណ្ណោះ។ អ្នកមិនអាចអប់រំ ចូលទៅក្នុងអ្នកបានទេ។ វាបានកើតនៅក្នុងអ្នក! វាជាអ្វីដែលព្រះប្រទានដល់អ្នក។ ការអប់រំមិនមានអ្វីដែលត្រូវធ្វើជាមួយវាទេ។ បុរសដ៏អស្ចារ្យបំផុតនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ មិនអាចសូម្បីតែសរសេរឈ្មោះរបស់គាត់ផង គឺអ្នកបរិសុទ្ធពេត្រុស។ ពិតជាត្រូវ មែន គាត់ហើយនិងយ៉ូហាន ព្រះគម្ពីរប្រាប់ថា "ពួកគេមិនឆ្លាតហើយមិនបានរៀន ផង។" ប៉ុន្តែលោកពេញចិត្តនឹងព្រះយេស៊ូវដែល ឲ្យកូនសោទៅឯនរគរ ពីព្រោះគាត់ កំពុងតែស្រេកចំពោះព្រះជាម្ចាស់។ អាម៉ែន។ ការស្រេកចំពោះព្រះ ការប្រកប។ បាទមែនហើយ។ អូ ខ្ញុំអើយ!

131 ខ្ញុំគិតអំពីអេសាយ ថាបុរសវ័យក្មេង អូ បុរសវ័យក្មេងម្នាក់ គាត់នៅទីនោះនៅក្នុងព្រះវិហារ ថ្ងៃមួយ។

132 ព្រះរាជាដ៏ឧត្តម ហើយព្រះអង្គដាក់ព្រះភក្ត្រទតមកគាត់ហើយយល់ថាគាត់ជាម្នាក់ក្នុងចំណោមមនុស្សអស្ចារ្យបំផុត។ ដែលគាត់គឺជាបុរសដ៏អស្ចារ្យម្នាក់។ ទ្រង់បានរស់ឡើងវិញ ឪពុកម្ដាយល្អម្ដាយនិងឪពុកល្អ។ ប៉ុន្តែនៅពេលគាត់ចេញទៅក្រៅ នយោបាយរបស់គាត់បានស្អាត ហើយគាត់បានធ្វើអ្វីៗដែលត្រឹមត្រូវជាមួយព្រះ។ ហើយអេសាយបានក្រឡេកមើលគាត់ហើយគិតថាគាត់ជាបុរសអស្ចារ្យម្នាក់ដាក់ជាគំរូ។ តែអ្នកមិន (មិនដែល) កុំយកនរណាជាគំរូ ក្រៅពីព្រះគ្រិស្ដយេស៊ូវជាគំរូរបស់អ្នកឡើយ។ មនុស្សទាំងអស់នឹងបរាជ័យ។ បន្ទាប់ពីមួយរយៈគាត់ត្រូវជំនួស គាត់—គាត់ជាស្ដេច ហើយគាត់ព្យាយាមជំនួសកន្លែងរបស់បូជាចារ្យ ហើយបានចូលទៅក្នុងព្រះវិហារ ហើយគាត់ត្រូវបានវាយដោយជំងឺឃ្លង់។

133 បន្ទាប់មកអេសាយមានការព្រួយបារម្ភ ដូច្នេះគាត់ក៏ចុះទៅព្រះវិហារហើយគាត់ចាប់ផ្ដើម—អធិស្ឋាន គាត់គិតថាគាត់នឹងចុះទៅហើយអធិស្ឋានមួយរយៈ។ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ បុរសនោះគឺជាហោរា។ ប៉ុន្តែនៅទីនោះក្នុងព្រះវិហារមានបុរសវ័យក្មេងម្នាក់ គាត់បានស្រែករកព្រះនៅថ្ងៃមួយ ហើយនិមិត្តបានធ្លាក់ចុះ មុខគាត់។ ហើយនៅពេលដែលគាត់បានធ្វើ គាត់បានឃើញទេវតា ចេរូប៊ីម ជាមួយមុខគ្របដោយស្លាប—របស់ពួកគេ ហើយជើងរបស់គេគ្របដណ្ដប់ដោយស្លាប និងហោះដោយស្លាបពីរ។ ហើយពួកគេបានធ្វើដំណើរទៅមុខ និងបន្តទៅមុខទៀតចុះក្រោមព្រះវិហារហើយស្រែកថា "បរិសុទ្ធ បរិសុទ្ធ បរិសុទ្ធគឺព្រះអម្ចាស់ព្រះដ៏មានមហិទ្ធិឫទ្ធិ។"

134 ហើយហោរាអេសាយស្រែកខ្លាំង ដែល—គាត់ប្រហែលជាអ្នកសិក្សា។ គាត់—ប្រហែលជាមានការអប់រំល្អ។ គាត់មាន—ទស្សនៈដ៏អស្ចារ្យនៃអ្វីដែលព្រះគួរតែមាន។ គាត់—គាត់បានឮបូជាចារ្យ។ គាត់បាននៅក្នុងព្រះវិហារ។ គាត់ត្រូវបានគេលើកឡើងថា—ជាអ្នកជឿ ប៉ុន្តែអ្នកឃើញទេ គាត់មិនដែលមកទល់មុខគ្នាជាមួយវាពីមុនមកទេ។ ឃើញទេ? គាត់—គាត់មានបំណងចង់ធ្វើត្រឹមត្រូវ។ គាត់ចង់ធ្វើត្រឹមត្រូវ ប៉ុន្តែគាត់គ្រាន់តែ មានផ្នែកអប់រំ។ គាត់មានផ្នែកខាងទេវវិទ្យាប៉ុនោះ។

135 ប៉ុន្តែនៅពេលដែលគាត់ទៅដល់ទីនោះនៅក្នុងព្រះវិហារនៅថ្ងៃនោះ ហើយគាត់បានឃើញការទាំងនេះ ចេរូប៊ីនគ្រវីស្លាបទាំងនេះទៅមុខទៅក្រោយ ហើយដឹង

ថាពួកទេវតាទាំងនេះបម្រើចំពោះមុខព្រះ (ហើយពួកទេវតាក៏មិនស្គាល់បាបដែរ ហើយដើម្បីឈរនៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះពួកគេត្រូវតែបាំងមុខដ៏បរិសុទ្ធរបស់ពួកគេ ដើម្បីឈរនៅក្នុងវត្តមាននៃព្រះ។) បន្ទាប់មកហោរាបានស្រែកថា "វេទនាណាស់ខ្ញុំ! ខ្ញុំជាមនុស្សមានបបូរមាត់មិនស្អាត។ ទេវសាស្រ្តទាំងអស់ ទេវវិទ្យានិងវត្ថុដែលខ្ញុំបានរៀន ទាំងអស់គឺអស្ចារ្យណាស់ គំនិតដែលខ្ញុំមានពីព្រះជាម្ចាស់ ខ្ញុំប្រឈមមុខនឹងវាឥឡូវនេះ។" គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំជាបុរសដែលមានបបូរមាត់មិនស្អាត ហើយខ្ញុំរស់នៅជាមួយមនុស្សដែលមានបបូរមាត់មិនស្អាត។" រាល់ការបង្រៀនច្បាប់ និងអ្វីៗដែលពួកគេបានធ្វើ មិនដែលបានទៅដល់កន្លែងនោះជាកន្លែងដែលគាត់អាចចូលទៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ ហើយឃើញព្រះដោយភ្នែកផ្ទាល់របស់គាត់ទេ ហើយផ្លូវរបស់គាត់នៅពេលដែលគាត់បានអង្គុយនៅលើទីខ្ពស់នៅឋានសួគ៌។ ហើយនៅទីនោះ គាត់គឺប្រឈមមុខនឹងការពិត។ ហើយលោកបានស្រែកថា "ខ្ញុំជាមនុស្សដែលមានបបូរមាត់មិនស្អាត ហើយខ្ញុំស្ថិតក្នុងចំណោមមនុស្សមិនបរិសុទ្ធ។"

136 បន្ទាប់មកវាគឺថាចេរូប៊ីមបានយកអណ្តាតនិងថ្យូងថ្មមួយនៃភ្លើង ចេញពីអាសនៈ ហើយពាល់បបូរមាត់ដែលមិនស្អាត។ ហើយបង្វែរគាត់ចេញពីមនុស្សកំសាកឬពីមនុស្សដែលមានចំណេះដឹង ជាគ្រូជាហោរាដែលព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអាចប្រើបាន។ ប្រាកដណាស់ ខណៈពេលដែលគាត់មានវត្តមានរបស់ព្រះ វាជាអ្វីដែលខុសគ្នា។ ស្រេកឃ្លាននោះដែលគាត់មាន បានទៅដល់កន្លែងនោះ បន្ទាប់មករហូតដល់គាត់បានពេញដោយវា។

137 ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាមានព្រះវិហារប៉ុន្មានទេដែលអ្នកបានចូលរួម មានឈ្មោះប៉ុន្មានដែលអ្នកដាក់នៅលើនោះទេ ផ្លូវដែលអ្នកទៅកន្លែងដែលអ្នកត្រូវបានប្រោះទឹក ជ្រមុជទឹក ឬអ្នកជាអ្វីក៏ដោយ។ រហូតទាល់តែអ្នកបានជួបបុគ្គលនោះ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ! នោះគឺជារឿងតែមួយគត់ដែលពិតជាបំពេញចិត្តបាន។

138 អារម្មណ៍នឹងមិនធ្វើវាទេ។ អ្នកអាចលោតចុះហើយស្រែកឡើង ដរាបណាអ្នកចង់ ឬអ្នកអាចរត់ចុះនិងឡើង ហើយអ្នកអាចនិយាយភាសាដទៃតាមដែលអ្នកចង់។ ហើយរឿងទាំងនោះគឺបរិសុទ្ធនិងល្អ។ ខ្ញុំមិននិយាយទេ—ខ្ញុំមិននិយាយអ្វីប្រឆាំងនឹងវាទេ។ ប៉ុន្តែរហូតដល់អ្នកបានជួបបុគ្គលនោះ ដែលជាចំណែកដ៏ពេញ

ចិត្ត ដែលជាជាតិសរសៃទាំងអស់នៅក្នុងខ្លួនរបស់អ្នក។ មិនមែនដោយអារម្មណ៍ទេ ប៉ុន្តែដោយការពេញចិត្ត!

139 ធ្លាប់ឃើញសញ្ញាតូចមួយ បាននិយាយថា "បើអ្នកស្រេកសូមនិយាយថា ប៉ាហ្វេ។" ធ្លាប់បានផឹកភេសជ្ជៈនោះកាលខ្ញុំនៅក្មេង ហៅថាប៉ាហ្វេ។ ខ្ញុំចាំថាមកតាមផ្លូវ អូ មកពីកន្លែងស្ងួតគ្រី ខ្ញុំបានឡើងទៅស្រះទឹកហប់ចាស់។ ហើយខ្ញុំហៀបនឹងឃ្លានរហូតដល់ស្លាប់ ហើយខ្ញុំបានឃើញទីសំគាល់មួយនិយាយថា "បើអ្នកស្រេកគ្រាន់តែនិយាយថាប៉ាហ្វេ។" ខ្ញុំចាប់ផ្តើមនិយាយថា "ផាហ្វេ ប៉ាហ្វេ។" ខ្ញុំស្រេកគ្រប់ពេលវេលា។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំ...ឃើញទេ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំពិបាកណាស់ខ្ញុំមិនអាចសូម្បីតែស្តោះទឹកមាត់ផង មួយសន្ទុះក្រោយមកខ្ញុំពិត—ជាស្រេកខ្លាំងណាស់។

140 មែនហើយ អ្នកឃើញទេ នោះនឹងមិនដូច្នោះទេ។ គ្មានអ្វីនឹងបំពេញវាបានទេ។ ខ្ញុំអត់ខ្វល់ទេ អ្នកអាចផឹកកូកេ អ្នកអាចផឹកអ្វីដែលអ្នកចង់បាន ជាមួយ ពួកវាផ្អែមដោយទឹកកាបូន ជាដើមគ្មានអ្វីទាំងអស់ ដែលនឹងបំពេញការស្រេកដូចជាទឹកត្រជាក់តាមដងទន្លេបានទេ។ នោះនឹងបំបាត់ការស្រេកឃ្លាននោះ។ របស់ទាំងអស់នេះជារបស់ជំនួស។

141 ហើយហេតុអ្វីបានជាយើងចង់ជំនួស នៅពេលដែលមានពិធីបុណ្យជ្រមុជនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធពិតប្រាកដដែលបំពេញគ្រប់សរសៃនិងចូលក្នុងព្រលឹងមនុស្ស? បន្ទាប់មកឈរនៅភាពត្រឹមត្រូវពេលប្រឈមមុខនឹងសេចក្តីស្លាប់ ដូចជាសាវកដ៏អស្ចារ្យ ប៉ុលបាននិយាយថា "ឱសេចក្តីស្លាប់តើទ្រនិចរបស់ឯងនៅឯណា? ហើយផ្នូរតើជ័យជំនះរបស់អ្នកនៅឯណា? តែអរគុណដល់ព្រះដែលបានប្រទានដល់យើងនូវជ័យជំនះតាមរយៈព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រិស្តរបស់យើង!" នោះគឺជាបទពិសោធន៍ បងប្អូនអើយ ដែលបំពេញចិត្តចំពោះភាពបរិសុទ្ធនោះ...ឬការស្រេកដ៏បរិសុទ្ធដែលមាននៅក្នុងខ្លួនអ្នក។ វាបំពេញចិត្ត។ អ្នកមិនចាំបាច់ធ្វើអ្វីផ្សេងទៀតអំពីវាទេ។ មែនហើយ សំអាតបបូរមាត់។

142 ហើយមានផងដែរ គ្រាន់តែជាមនុស្សដែលរស់នៅលើអារម្មណ៍ មនុស្សមួយចំនួននិយាយថា "យើងមានរឿងជាច្រើននៅក្នុងចលនាពួកពេនទីកុស្តរបស់យើង។" ហើយពួកគេនឹងចូល ដែលមិនអីទេ ពួកគេនឹងដាក់ដៃរបស់ពួកគេប្រងប្រុសប្រាណហាំទះដៃរបស់គាត់—អេឌី។] ហើយលេងភ្លេង។ តន្ត្រីឈប់ "វ៉ាវ

ផេរ៉" ធុងទឹកមួយបានហោះលើអ្វីគ្រប់យ៉ាង ឃើញទេ។ ឥឡូវនេះ យើង—យើងធ្វើការនោះ យើង—យើងមានទម្លាប់ធ្វើដូច្នោះ។ យើងមាន យើង—យើង...វាទើបតែក្លាយជាទំនៀមទម្លាប់របស់យើង។

143 សូមឱ្យខ្ញុំប្រាប់អ្នកអ្វីមួយ។ នៅពេលដែលអ្នកកំពុងថ្វាយបង្គំព្រះ នៅព្រះវិញ្ញាណនិងសេចក្តីពិត នៅពេលវាក្លាយជា*ទម្លាប់*សម្រាប់អ្នកក្នុងការធ្វើវាពីព្រោះអ្នកគិតថាអ្នក*គួរតែ*ធ្វើវា។ ពីព្រោះអ្នកគិតថា បើអ្នកមិនស្រែកឬ លោតឡើងលើនិងចុះក្រោម ឬរាំជាមួយតន្ត្រី អ្នកជិតខាងរបស់អ្នកនឹងទៅគិតថា អ្នកជាមនុស្សអាក្រក់ អ្នកកំពុងផឹកពីដងស្ទឹងដែលនៅទ្រឹង។ ត្រូវហើយ!

144 រហូតដល់វាបំពេញគ្រប់ជាតិសរសៃទាំងអស់ រហូតដល់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធអង្គទ្រង់បានគង់នៅក្នុងអ្នក។ ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាតើតន្ត្រីកំពុងលេង ទោះបីពួកគេកំពុងលេងបទ *ឱសូមនៅជិតព្រះអង្គ* ឬអ្វីក៏ដោយនោះ នោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅតែកំពុងតែគោះកណ្តឹងនៅក្នុងដួងចិត្តរបស់អ្នក។ នោះពេញចិត្ត។ នោះជាចំណែកដ៏គាប់ចិត្តរបស់ព្រះ។ ទោះបើតិចក្តីអ្នកបានធ្វើហើយ។

145 អ្នកអាចនិយាយជាមួយភាសាដ៏ទៃ ដូចជាមនុស្សនិងទេវតា អ្នកអាចផ្តល់ឱ្យរាល់អ្វីដែលអ្នកមានដើម្បីចិញ្ចឹមអ្នកក្រីក្រ អ្នកអាចទាយហើយអ្នកអាចនឹងមានចំណេះដឹងយល់គ្រប់អាថ៌កំបាំងនិងរឿងទាំងអស់នេះ ហើយអ្នកនៅតែមិនក្លាយជាអ្វីសោះ (កូរិនថូសទី១ ១៣) រហូតដល់ការពេញចិត្តអ្វីមួយដែលអាចបំបាត់ការស្រេកតែប៉ុណ្ណោះ។

146 "ព្រលឹងខ្ញុំស្រេកចំពោះព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ ដូចជាក្តាន់ដង្ហក់រកទឹកហូរ។ លុះត្រាតែខ្ញុំរកវាឃើញ ពុំនោះទេខ្ញុំនឹងវិនាស។" នៅពេលអ្នកទៅដល់ការឃ្លានចំពោះព្រះបែបនោះ នឹងមានអ្វី១ កើតឡើង។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងដឹកនាំអ្នកទៅកាន់ប្រភពទឹកដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះ។ បាទ មែនហើយ។

147 ឥឡូវនេះ វាជាការល្អ ដែលថ្វាយបង្គំដោយវិញ្ញាណ។ នោះជាការពិត។ ប៉ុន្តែពេលខ្លះអ្នកមានព្រះវិញ្ញាណដោយគ្មានសេចក្តីពិត។ យ៉ូហាន៤បានចែងថា "យើងថ្វាយបង្គំព្រះដោយវិញ្ញាណនិងសេចក្តីពិត។" ហើយព្រះយេស៊ូវគឺជាសេចក្តីពិត។ នោះជាការពិតត្រឹមត្រូវ។ ហើយទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូល។

148 ទឹកហូដែលព្រះបានបញ្ជូនដើម្បីបំពេញចិត្តអ្នកតាមធម្មជាតិ សាតាំងបានបំពុលដល់ពួកគេម្នាក់ៗ។ វាបានដាក់ដង់ស៊ីតេពុលនៅគ្រប់ទីដែលគាត់អាច

ទទួលបានការចូលទៅក្នុង។ ត្រូវហើយ។ វាបានយកទឹកដ៏អស្ចារ្យនោះ នៃក្រុមជំនុំ។

149 នោះជាវិធីរបស់ព្រះ។ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំនឹងសង់ថ្មដារបស់ខ្ញុំព្រះវិហារនិងទ្វារស្ថានឃុំព្រលឹងមនុស្សស្លាប់មិនអាចឈ្នះបានឡើយ។"

150 ឥឡូវនេះមានអំណះអំណាងផ្សេងៗគ្នា។ មនុស្សរ៉ូម៉ាំងកាតូលិកនិយាយថា "ទ្រង់បានសង់វានៅលើពេត្រុស។" ឃើញទេ បើដូច្នោះមែន ពេត្រុស បែមិនជឿវិញនៅក្នុងពីរបីថ្ងៃ។ ដូច្នេះវាមិនមែនទេ។ វាមិនត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅលើពេត្រុសទេ *ពេត្រា*ដែលជាថ្មតូច។ ហើយបន្ទាប់មកប្រូតេស្តង់និយាយថា "ទ្រង់បានសាងសង់វា លើអង្គទ្រង់គឺព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។" មិនខុសពីគ្នាទេ តែខ្ញុំខុសគ្នាជាមួយគេ។ ទ្រង់មិនដែលបានសង់វានៅលើសូម្បីតែមួយទេ។

151 ទ្រង់សង់វានៅលើការបើកសម្តែងថាទ្រង់ជានរណា។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "មានពរហើយ ស៊ីម៉ូនកូនយ៉ូណាសអើយ ដ្បិតសាច់និងឈាមមិនដែលបង្ហាញឲ្យអ្នកសោះឡើយ តែព្រះវរបិតាខ្ញុំដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌បានបង្ហាញការនេះដល់អ្នក។" មិនមែនដោយចំណេះដឹងទេ! អ្នកមិនបានរៀនវាដោយសៀវភៅណាទេ។ អ្នកមិនបានរៀនវាពេលចូលរួមព្រះវិហារ។ អ្នកមិនបានរៀនវានៅក្នុងការស្រែកទ។ អ្នកបានធ្វើ...ប៉ុន្តែព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធផ្ទាល់បាននាំអង្គព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទមកឯអ្នក បន្ទាប់មក "នៅលើថ្មដានេះខ្ញុំនឹងសង់ព្រះវិហាររបស់ខ្ញុំ ហើយទ្វារស្ថានឃុំព្រលឹងមនុស្សស្លាប់មិនអាចប្រឆាំងនឹងវាបានឡើយ។" ការស្រេកដ៏បរិសុទ្ធនោះបានស្កប់ស្កល់នៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ហ្នឹងហើយ។ នោះជារឿងដែលយើងចង់ស្វែងរកបំពេញការស្រេកជាមួយ។ ត្រូវហើយ យើងឃើញថាយើងត្រូវតែធ្វើ។

152 ចំណេះដឹង? អូ ខ្ញុំអើយ! ចំណេះដឹងគឺជារឿងដ៏អស្ចារ្យមួយ យើងបំពេញហើយ ថ្ងៃនេះយើងពេញហើយ។ ប៉ុន្តែអ្នកដឹងទេ ចំណេះដឹង...ដូចដែលខ្ញុំកំពុងនិយាយនៅថ្ងៃផ្សេងទៀត និយាយអំពីប្រធានបទនៃចំណេះដឹងនោះ។ មានមនុស្សឈរនៅខាងក្រៅកំពុងនិយាយជាមួយមិត្តភក្តិខ្ញុំម្នាក់ដែលកំពុងឈរនៅទីនោះ បាននិយាយថា "បើបុរសម្នាក់មិនជឿលើការអប់រំ ហេតុអ្វីបានជាគាត់អានព្រះគម្ពីរ?" ពួកគេ...

153 ខ្ញុំបានគិតថា "បើសិនជាពួកគេមិនទទួលបានអ្វីដែលព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវបានមានបន្ទូល តើពួកគេនឹងមិនយល់ដូចខ្ញុំទេ អ្វីដែលខ្ញុំនិយាយ?" ពួកគេមិនអាចសូម្បីតែយល់ពីទ្រង់ ថាជាការធម្មតាដូចដែលទ្រង់មានផង។

154 ទ្រង់មានបន្ទូលនៅថ្ងៃមួយ "លើកលែងតែអ្នកផឹកពីសាច់ និងឈាមខ្ញុំ ផឹកឈាមនិងបរិភោគរាងកាយរបស់កូនមនុស្សមិនដូច្នោះទេអ្នកគ្មានជីវិតនៅក្នុងខ្លួនអ្នកទេ។" ទ្រង់មិនបានពន្យល់ទេ។ ទ្រង់បានដើរទៅមុខ។ ត្រូវហើយ។ ឃើញទេ?

155 ពួកគេបាននិយាយថា "បុរសនេះគឺជាបីសាច។ យើងចង់ឲ្យទ្រង់...បរិភោគរាងកាយរបស់គាត់ ផឹកឈាមរបស់គាត់។ គាត់គឺជាបិសាចជញ្ជក់ឈាម។ ឃើញទេ ទ្រង់ចង់អោយយើងក្លាយជា បិសាចជញ្ជក់ឈាមមួយ។" ឃើញទេ? ពួកគេជាអ្នកចេះដឹង!

156 ប៉ុន្តែទ្រង់មានបន្ទូលថា "ចៀមរបស់ខ្ញុំលឺសំលេងខ្ញុំ" ឃើញទេ វានឹងមកដល់ព្រះដែលបានរើសតាំង ព្រះបានរើសតាំងដោយការដឹងមុន។ "ហើយអ្នកដែលជាឪពុក...គ្មាននរណាម្នាក់អាចមករកខ្ញុំបានទេលើកលែងតែព្រះវរបិតាទាញនាំគាត់មក។ ហើយទាំងអស់ដែលព្រះវរបិតាបានប្រទានដល់ខ្ញុំ ពួកគេនឹងមក ពួកគេនឹងយល់ពីវា។"

157 ពួកគេមិនយល់ពីវាទេ ប៉ុន្តែពួកគេជឿវា។ ឃើញទេ? ត្រឹមត្រូវហើយ។ បើអ្នកជឿវា! ខ្ញុំមិនយល់ពីរឿងជាច្រើនទេ។ ខ្ញុំជឿជាក់ទោះយ៉ាងណា ឃើញទេ ព្រោះព្រះមានបន្ទូលថាវាពិតជាដូច្នេះមែន។

158 ចំនេះដឹង។ អ្នកដឹងទេ ដំណឹងល្អរបស់សាតាំងគឺជាចំនេះដឹង។ តើអ្នកដឹងទេ? វាបានអធិប្បាយនៅក្នុងសួនច្បារអេដែនទៅអេវ៉ា ហើយនាងត្រូវបានបោកបញ្ឆោតដោយដំណឹងល្អចំណេះដឹងរបស់វា។ ឥឡូវនេះ វាបានបំពុលពូជមនុស្សទាំងមូលជាមួយវា។ ពិតជាត្រឹមត្រូវ។ ពួកគេបានទទួលកម្មវិធីអប់រំ ដាក់នៅក្នុងព្រះវិហារពួកគេ។ ពួកគេទាំងអស់នៅ*ទីនោះ* ប៉ុន្តែ មិនមែននៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះទេ។ អត់ទេ។ អ្នកមិនអាចស្គាល់ព្រះតាមរយៈការអប់រំទេ។ អ្នកមិនអាចស្គាល់ព្រះដោយ—ដោយ—ដឹងពីរបៀបរៀនគណិតវិទ្យានិងប្រកបពាក្យធំៗទេ។

159 ប៉ូលគឺជាបុរសឆ្លាតម្នាក់។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលគាត់បានមករកព្រះគ្រីស្ទ ហើយគាត់បានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយគាត់បានទៅឯពួកកូរិនថូស គាត់

បាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនមករកអ្នកដោយប្រើប្រាជ្ញាដែលទាក់ទាញចិត្ត" ទោះបីជាគាត់អាចធ្វើបានក៏ដោយ។ បាននិយាយថា "ខ្ញុំមកឯអ្នកដោយអំណាចនិងការបង្ហាញនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលសេចក្ដីជំនឿរបស់អ្នកនឹងមាននៅក្នុងព្រះ មិនមែននៅក្នុងប្រាជ្ញារបស់មនុស្សទេ។"

160 ឥឡូវនេះយើងបង្កើតកម្មវិធីព្រះវិហារ ពួកគេក៏បានអំពាវនាវ ពួកគេ—គ្រូគង្វាលរបស់ពួកគេ។ ព្រះវិហារទៅបោះឆ្នោតឲ្យគ្រូគង្វាល ពួកគេនិយាយថា "មែនហើយ គ្រូគង្វាលនេះឥឡូវនេះ គាត់បានទទួលសញ្ញាប័ត្រពីរនៅមហាវិទ្យាល័យ។ គាត់រៀនបួនឆ្នាំនៃចិត្តវិទ្យា។ គាត់បានយករបស់*នេះ*មួយ*នោះ*មួយ*ផ្សេងទៀត។"* ហើយពួកគេបោះឆ្នោតឱ្យមនុស្សប្រភេទនោះ (ហេតុអ្វី?) ជំនួសឱ្យគ្រូគង្វាលដែលជឿលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ត្រូវបានបើកសម្ដែងនិងធ្វើការ ហើយនឹងផ្សព្វផ្សាយព្រះបន្ទូលដោយមិនគិតពីរបៀបដែលមនុស្សមានអារម្មណ៍អំពីវា។

161 ព្រះបានប្រាប់អេសេគាល អ្នកដឹងទេ បាននិយាយថា "អធិប្បាយចុះទោះបីពួកគេជឿឬមិនជឿ។ អ្វីក៏ដោយអ្នកត្រូវតែផ្សព្វផ្សាយវា។" ឃើញទេ? ត្រូវហើយ។ ថាតើពួកគេ ទទួលយកឬមិនទទួលវា។ ពួកគេមិនទទួលយកព្រះយេស៊ូវទេ។ គាត់បានទៅ អធិប្បាយដូចធម្មតា។ ឃើញទេ?

162 ជំនួសឱ្យគ្រូគង្វាលពិតប្រាកដដែលពិតជាផ្សាយព្រះបន្ទូលហើយជឿនៅក្នុងព្រះ ពួកគេ—ពួកគេ—ពួកគេព្យាយាមនាំយកមកនូវ—បញ្ញាមនុស្ស ដែលទទួលបានការអប់រំល្អបំផុត។ មនុស្សដែលអាចឈរនៅតុអធិប្បាយបាន ហើយមិនយកតែចំណាយពេលតែដប់ប្រាំនាទី ដូច្នេះពួកគេអាចទៅដល់ផ្ទះបានលឿនហើយទៅ (ខ្លះ) ធ្វើអ្វីផ្សេងទៀត ហើយរិកគីអាចជិះម៉ូតូរបស់គាត់ចេញ ហើយពួកគេអាចទៅទាន់ជប់លៀងស្រស់ៗនិងអ្វីផ្សេងទៀត។ ហើយវា អូ វា—វាគ្រាន់តែ វា—វាមិនមានអ្វីទេ ក្រៅពីការអប់រំកូនកាត់កខ្វក់។ ត្រូវហើយ។ គ្រាន់តែច្បាស់ថាវាជាអ្វី។ ត្រូវហើយ។ ប៉ុន្តែវាជាអ្វី? វាពេញចិត្តនឹងរសជាតិរបស់ពួកគេ មើល វាពេញចិត្តនឹងព្រះវិហារលោកិយ។

វាមិនពេញចិត្តនឹងរសជាតិរបស់ពួកបរិសុទ្ធទេ។ ទ្រង់នឹងយកព្រះបន្ទូលរាល់ពេល!

163 ប៉ុន្តែពួកគេនិយាយថា "អូ ឥឡូវនេះ ពួកគេគឺជាមនុស្សដែលនៅឆ្ងាយពីគំនិតបន្តិច។" ឃើញទេ ពួកគេគ្រាន់តែធ្វើមិនបាន ពួកគេមិនទទួលបានវាទេ។ ពួកគេកំពុងព្យាយាមរស់នៅក្នុងថ្ងៃដែលបានកន្លងផុតទៅ។

164 វាមិនចម្លែកទេ! ខ្ញុំមកពីភាគខាងលិច ហើយខ្ញុំឃើញថាពួកគេទាំងអស់ព្យាយាមរស់នៅក្នុងថ្ងៃដែលកន្លងផុតទៅ ពួកគេតែងតែចង់បានម៉ូដខោប៊ិយចាស់។ ហើយទៅនៅរដ្ឋកេនតាគីដែលជាថ្ងៃដ៏សែនខ្ពស់ ពួកគេចង់ធ្វើដូចវាមានកម្មវិធីរបស់វា។ ប៉ុន្តែនៅពេលនិយាយដល់ម៉ូដសម្លៀកបំពាក់ចាស់ សាសនាពួកគេមិនចង់បានអ្វីពីវាទេ។

165 សម័យម៉ូដចាស់? ខ្ញុំមកទីនេះក្នុងថ្ងៃតាំងពិព័រ ខ្ញុំបានឃើញពួកគេមានស្ត្រីដ៏ធំនៅទីនោះ ដែលមានវត្ថុពណ៌បៃតងនៅក្រោមភ្នែករបស់នាង ជាមួយសក់ខ្លីជក់បារីនៅក្នុងមាត់របស់នាង។ ហេតុអ្វី បើពួកគេបានឃើញដូច្នេះ ត្រឡប់មកវិញនៅក្នុងសម័យដើម ពួកគេគិតថានាងគឺជាអ្នកបំផ្លាញនៅកន្លែងណាមួយ។ ពួកគេពួកគេ—ពួកគេ—ពួកគេបានដាក់នាងចូល។ តើមានអ្វីបើម្តាយរបស់អ្នកនឹងដើរចេញស្លៀកពាក់ដូចអ្នកនិងកូនស្រីរបស់អ្នកថ្ងៃនេះតើនឹងមានអ្វីកើតឡើង? ពួកគេមាននាងនៅក្នុងស្ថាប័នដែលឆ្កួត។ ប្រាកដណាស់ នាងចេញមកដោយគ្មានស្លៀកសំពត់។ មែនហើយ ឥឡូវចូរចាំ វាជារឿងដដែលនៅថ្ងៃនេះ។

166 បុរសកំពុងរលួយនៅក្នុងសាច់របស់ពួកគេ។ បើពួកគេឆ្លងកាត់ពាក់កណ្តាលអាយុចន្លោះពីម្ភៃ ម្ភៃប្រាំឆ្នាំ កោសិកាខួរក្បាលរបស់ពួកគេគឺរលួយផងដែរ។ ពួកគេគ្មាន...មនុស្សបានធ្វើដូច្នេះ ពួកគេមិនមានការយល់ដឹងគ្រប់គ្រាន់។ ពួកគេមិនដឹងថាភាពថ្លៃថ្នូរមានន័យអ្វីទេ។ ពួកគេមិនដឹងពីភាពខុសគ្នារវាងអ្វីត្រូវនិងខុស។ ហើយអូ! កម្មវិធីអប់រំពួកគេ...

167 តើអ្នកដឹងទេ ការអប់រំ ខ្ញុំអាចបង្ហាញដល់អ្នកថា វាមកពីអារក្ស? មិនមែនអាននិងសរសេរទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់មានន័យថា ការអប់រំរបស់ពួកគេនៅក្នុងក្រុមជំនុំរបស់អ្នក។

168 តើកុម្មុយនិស្តមានអ្វីខ្លះ? វិទ្យាសាស្ត្រ ការអប់រំ នោះជាព្រះរបស់ពួកគេ។ សាតាំង ឃើញទេ នោះគឺជាអ្វីដែលវាណែនាំដល់អេវ៉ា។ នោះជាអ្វីដែលពួកគេនៅតែកាន់។

169 វាបានកន្លងផុតទៅនៅក្នុងពួកជំនុំរបស់យើង គឺមានក្រុមបាទីស្ទ មេតូឌីសនិង ព្រេសប៊ីធីរៀន ពេនទីកុស្ត និងទាំងអស់។ ការអប់រំខ្លះ បញ្ញាខ្លះអស្ចារ្យ *ដូច្នេះ-និង-ដូច្នេះ*ហើយជាអ្វីដែលនាំគាត់ឱ្យទៅកាន់តែឆ្ងាយពីព្រះ។ វាខុស។ បាទ មែនហើយ។ ឥឡូវយើងរកឃើញ ហើយថា (ពួកគេ) វាបំពេញបំណងរបស់ពួកគេ។ ពេលណា—ពេលព្រះវិហារ—នឹងបោះឆ្នោតនៅក្នុងអ្វីមួយដូចនោះ វានឹងបង្ហាញអ្វីដែលនៅក្នុងគំនិតរបស់ព្រះវិហារនោះ អ្វីដែលពួកគេចង់បានគឺជាអ្វីដែលពួកគេស្រេក។ ពួកគេចង់និយាយថា "គ្រូគង្វាលរបស់យើងមានគំនិតទូលំទូលាយ។ គាត់មិនប្រកាន់យើងទេ ហើយគាត់ទៅជាមួយយើង។"

170 ក្មេងស្រីតូចម្នាក់បានប្រាប់សារ៉ារបស់ខ្ញុំនៅថ្ងៃមុន។ គ្រូគង្វាលរបស់នាងធ្លាប់ទៅអាហ្វ្រិក ហើយនៅពេលដែលគាត់ត្រឡប់មកវិញ នាងបានដោះសម្លៀកបំពាក់របស់នាងនៅយប់នោះ ជាមួយនឹងសម្លៀកបំពាក់តូចមួយគូនៅលើខ្លួនហើយរាំរបាំឱ្យគាត់មើល ដើម្បីកំសាន្តគាត់ព្រោះគាត់បានទៅទ្វីបអាហ្វ្រិក។ របាំនោះជាកុលសម្ព័ន្ធនៅទីនោះ អ្នកយល់ទេ។ ក្មេងប្រុស ខ្ញុំចង់ឃើញក្មេងស្រីនៅក្នុងក្រុមជំនុំរបស់ខ្ញុំ ព្យាយាមធ្វើអ្វីមួយដូចនោះ របាំរ៉ាទូស៊ីនោះ?

171 ឃើញទេ វាទៅបង្ហាញ! ហើយគ្រូគង្វាលនឹងអង្គុយ ហើយមើលទៅក្រុមជំនុំរបស់គាត់ ក្មេងស្រី (អាយុដប់ប្រាំពីរឬដប់ប្រាំបីឆ្នាំ) នៅទីនោះ បានដោះចេញដូចនោះ ហើយឱ្យនាងស្លៀកសំលៀកបំពាក់របាំនោះ បង្ហាញថា គាត់បានចេញពីអាងទឹកកខ្វក់ ខ្លួនឯង ជាមនុស្សរបស់ព្រះតែធ្វើរឿងបែបនោះ។ ប្រាកដណាស់។

172 ស្ដាប់ទៅហាក់ដូចជាមិនស្រួលទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំដឹងថា ខ្ញុំកំពុងអធិប្បាយឆ្លងជាតិសាសន៍ផងដែរ។ ប៉ុន្តែអ្នកដឹងទេ បងប្អូនប្រុសស្រីខ្ញុំអើយ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា នោះគឺជាសេចក្តីពិត។

173 សត្វត្មាតមួយចង់បានអ្វីៗដែលងាប់។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ ហើយនោះបានស្លាប់ហើយ! នោះហើយ ពិតជាត្រឹមត្រូវ។ បង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ វាគ្រាន់តែបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់នៅទីនេះជាអ្វីដែលជាប៉មត្រួតគ្រប់គ្រងយរបស់ពួកគេ អ្វីដែលវាផ្តល់ឱ្យពួកគេ មើលតើមានអ្វីនៅក្នុងព្រលឹងរបស់ពួកគេ។ ព្រលឹងរបស់ពួកគេប្រាថ្នាចង់បានរបស់បែបនេះ។

174 ព្រលឹងរបស់ពួកគេចង់បានព្រះវិហារដែលមានប្រាជ្ញាខ្ពស់ ជាកន្លែងដែលមនុស្សរស់នៅស្លៀកពាក់ល្អ ហើយគ្រូគង្វាលចំណាយពេលដប់ប្រាំនាទីឬម្ភៃ

នាទី។ ហើយប្រសិនបើអ្នកទៅទីនោះ ពួកគេបានទាញគាត់ត្រឡប់ទៅឯក្រុមឌីកុន។ ហើយលោកមិនត្រូវនិយាយអ្វីទាំងអស់អំពីអំពើបាប។ គាត់មិនត្រូវនិយាយអ្វីអំពីការពាក់ខោខ្លីហើយមិនត្រូវនិយាយអ្វីទាំងអស់អំពីមនុស្សដែលធ្វើ*បែបនេះ* ឬ*នោះ*ឬ *ផ្សេងទៀត*។ គាត់មិនត្រូវនិយាយអ្វីទាំងអស់។ បើពួកគេធ្វើ ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលនឹងបោះគាត់ចេញ។ ឃើញទេ តើវាជាអ្វីទៅ? នោះជាតម្រងការគិតរបស់មនុស្សរបស់ពួកគេ។

175 ព្រះគម្ពីរបានចែងនៅក្នុងយ៉ូហានទី១ ២:១៥ "បើអ្នកស្រឡាញ់លោកីយ៍នេះឬរបស់ទាំងអស់នៅលោកិយនេះ គឺដោយសារការនោះ សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះមិនសូម្បីតែនៅក្នុងអ្នក។"

176 ឥឡូវនេះតើមានអ្វីកើតឡើងដែលពួកគេបានធ្វើនៅថ្ងៃនេះក្នុងនាមក្រុមជំនុំ ហាត់រាំរបាំការ៉េនៅព្រះវិហារ ប៊ីកូ ប៊ីងហ្គោ ពិធីជប់លៀង ក្មេងជំទង់ រ៉ាំរ៉ុកខិនរ៉ូលនិងរបស់ទាំងអស់នេះ! សូមក្រឡេកមើលអែលវីព្រីសលី គឺជាអារក្សដែលឈរនៅលើស្បែកជើង! ផាត់ប៊ូន រីកគីនីលសុន ដែលជាបំណុលធំជាងគេដែលប្រជាជាតិនេះធ្លាប់មាន! ត្រូវហើយ។ ពួកគេនិយាយថា "អូ! ពួកគេមានជំនឿខ្លាំងណាស់ ពួកគេច្រៀងចម្រៀងជាគ្រីស្ទាន។" ពួកគេមិនគួរទេ។ គេ—ព្រះវិហារមិនគួរអនុញ្ញាតិរឿងបែបនោះទេ! បុរសទាំងនេះខ្លះទៅទីនេះ ហើយ—ហើយនៅរាត្រីនេះពួកគេស្ថិតនៅក្នុង—ផ្លូវនៅខាងក្រៅ រាំនៅទីនេះហើយលេងភ្លេងនិងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងហើយនៅយប់បន្ទាប់ពួកគេនឹងមក អាសនៈនិងយំ ហើយនៅយប់បន្ទាប់ពួកគេលេងភ្លេងនៅលើវេទិកា។ អូ ល្អ ព្រះគុណថ្លៃថ្លា! តើអាចកខ្វក់ដល់កម្រិតណាហើយតើកខ្វក់ឆ្ងាយប៉ុណ្ណា របៀបណា? ហ្នឹងហើយ។ ត្រូវបង្ហាញថាគាត់ជាមនុស្សរបស់ព្រះជាមុនសិន មិនមែនរបស់ទាំងអស់នេះដោយសារតែគាត់អាចលេងហ្គីតាចាស់ឬអ្វីៗផ្សេងទៀត។

177 ដោយបំណងចិត្តរបស់អ្នក អ្នកអាចប្រាប់ថានរណានៅលើបល្ល័ង្កនៃចិត្តរបស់អ្នក។ តាមអ្វីដែលអ្នកស្រឡាញ់ នោះជាអ្វីដែលប្រាប់។ អ្នក និយាយថា "ខ្ញុំគិតថាពួកគេមិនអីទេ បងប្រុសប្រាណហាំ។" មែនហើយ គ្រាន់តែចាំឥឡូវនេះ នៅក្នុងចិត្តអ្នក អ្នកដឹងថា មានអ្វីនៅទីនោះ។ មែនហើយ។ តាមរយៈអ្វីដែលផ្តល់អាហារដល់ព្រលឹងអ្នក អ្វីដែលព្រលឹងអ្នកកំពុងស្រេក ហើយអ្នកអាចឃើញវាបំពេញចិត្ត បើវា

មិនមែនជាព្រះបន្ទូលនេះទេ នោះមានអ្វីមួយខុសពីព្រោះព្រះដ៏បរិសុទ្ធ ព្រះវិញ្ញាណរស់នៅតែលើព្រះបន្ទូលប៉ុណ្ណោះ។ ឃើញទេ?

178 ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកឃើញគ្រោះថ្នាក់ដ៏ធំមួយទៀត មុនពេលយើងបញ្ចប់ បើអ្នកមិន—បើអ្នកមិនមានកំហុសអ្វីដែលខ្ញុំបានលើកឡើងនោះទេ ហើយនោះគឺជាគ្រោះថ្នាក់នៃការធ្វេសប្រហែសការស្រេក។ ឃើញទេ? អ្នកនិយាយថា "ខ្ញុំមានការស្រេកបរិសុទ្ធ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនមានកំហុសទេ បងប្រុសប្រាណហាំ ដែលបានទៅហើយចូលរួមព្រះវិហារនិងអ្វីៗដូចនេះ។ ប៉ុន្តែឃើញទេ ដើម្បីធ្វេសប្រហែសការស្រេក! បើអ្នកធ្វេសប្រហែសក្នុងការបំពេញនូវទឹកឬអាហារអ្នកនឹងស្លាប់។ ហើយបើអ្នកធ្វេសប្រហែសនឹងការស្រេកនៅក្នុងអ្នកសម្រាប់ព្រះ អ្នកនឹងស្លាប់ខាងព្រលឹងវិញ្ញាណ។

179 អ្នកអំពាវនាវឱ្យមានផុសផុលឡើងវិញ អ្នករង់ចាំក្រុមជំនុំរបស់អ្នកមានការផុសផុលឡើងវិញផងដែរ។ នោះមិនមែនជា—ការផុសផុលឡើងវិញសម្រាប់អ្នកទេ។ ការផុសផុលឡើងវិញគួរតែចាប់ផ្តើម នៅពេលដែលអ្នកចាប់ផ្តើមស្រេករកព្រះ។ ប្រហែលជាមិនមានសមាជិកផ្សេងទៀតនៃព្រះវិហារចង់បានការផុសផុលឡើងវិញទេ។ បើវាបែកចេញក្នុងអ្នកវានឹងបែកចេញកន្លែងផ្សេងទៀតដែរ។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែឃើញទេ អ្នកធ្វេសប្រហែសការស្រេកឃ្លាននោះ។

180 អ្នកធ្វេសប្រហែសក្នុងការបំបៅទឹកដោះគោ នៅពេលដែលគោគឺ... ទឹកដោះម្តាយមានពេញដោយទឹកដោះ ហើយបើអ្នកទុកគោនោះនៅដដែលនោះវានឹងស្ងួតទឹកដោះ។ នោះជាការពិតត្រូវហើយ។ បើអ្នកធ្វេសប្រហែសក្នុងការផឹកទឹកហើយនិយាយថា "ខ្ញុំនឹងមិនទៅផឹកតទៅទៀតទេ" អ្នកនឹងត្រូវស្លាប់។ អ្នកធ្វេសប្រហែសក្នុងការញ៉ាំអាហារ នោះអ្នកនឹងស្លាប់។

181 ដូច្នេះបើអ្នកធ្វេសប្រហែសក្នុងការផ្តល់នូវព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនូវព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ នោះអ្នកនឹងត្រូវស្លាប់។

182 អ្នកជាគ្រីស្ទាន អ្នកបាទីស្ទ មេតូឌីស ព្រីសប៊ីធីរៀន ពួកពេនទីកុស្ត អាសិមប្លីរបស់ព្រះ មួយ ពីរ បី អ្នកជាអ្វីក៏ដោយ ឃើញទេ។ កុំខ្វល់ នោះមិនមានបញ្ហាអ្វីសម្រាប់ខ្ញុំទេ ខ្ញុំមិនគិតថាវាធ្វើចំពោះព្រះទេ។ ឃើញទេ អ្នកគឺជាបុគ្គល អ្នកគឺ១ឯកត្តា។ អ្នកនឹងមិនទៅស្ថានសួគ៌ជាមួយព្រះវិហារ ឬ—និកាយណាមួយឡើយ។ អ្នក

នឹងទៅឋានសួគ៌ជាមនុស្សតែមួយគត់ រវាងអ្នកនិងព្រះ។ ហ្នឹងហើយ។ កុំខ្វល់ពីព្រះវិហារដែលអ្នកនៅ។

183 ហើយបើអ្នកធ្វេសប្រហែសក្នុងការអានព្រះគម្ពីរហើយជឿព្រះគម្ពីរ ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចិញ្ចឹមជីវិតអ្នក នោះអ្នកនឹងត្រូវស្លាប់។ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលនៅក្នុងអ្នកបរិសុទ្ធយ៉ូហាន ៤:៣ បទគម្ពីរ ទាន់ទេ...ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "មនុស្សនឹងមិនរស់នៅដោយនំប៉័ងតែប៉ុណ្ណោះទេប៉ុន្តែដោយគ្រប់ព្រះបន្ទូលទាំងអស់" មិនមែនគ្រាន់តែជាផ្នែករបស់វាទេ។

184 យើងយកបន្តិចនៅទី*នេះ*។ ខ្ញុំហៅថាអ្នកជំនួយការព្រះគម្ពីរ។ ពួកគេនិយាយថា "មែន ខ្ញុំជឿរឿង*នេះ*ប៉ុន្តែឥឡូវឃើញទេ ត្រង់*នេះ* ឃើញទេ។" ឃើញទេ?

185 អ្នកត្រូវយកវា ព្រះបន្ទូលដោយព្រះបន្ទូល។ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "មនុស្សនឹងរស់នៅដោយគ្រប់ទាំងព្រះបន្ទូលដែលចេញពីព្រះឱស្ឋរបស់ព្រះជាម្ចាស់។" តើអ្នកដឹងទេ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អាម៉ែន។"—អឌី។]

186 ហើយអ្នកដឹងទេ យើងបាន—យើងបានបង្កើតថ្ងៃដែលយើងកំពុងរស់នៅ យើង—យើងបានធ្វើនៅថ្ងៃនេះ...មួយ— មួយ—បង្ខូចសាសនា។

187 កូនស្រីរបស់ខ្ញុំបានទូរស័ព្ទមកខ្ញុំថ្មីៗនេះ ហើយនិយាយមកកាន់ខ្ញុំថា "ប៉ា" នៅចំហៀងបន្ទាប់នៃផ្ទះ នាងបាននិយាយថា "មកទីនេះ យើងនឹងទៅដើម្បីឱ្យមានកម្មវិធីសាសនានៅលើវា។" វាជាការច្រៀងចំរៀងទំនុកច្រៀង និង មានរីកគីមួយចំនួនបានអានវានៅទីនោះ។ ហើយបើខ្ញុំធ្លាប់បានឃើញ ចលនាលះបង់ គឺវានៅទីនោះ! ពួកគេនៅទីនោះ និងមនុស្ស មើលទៅហាក់ដូចជា វាដូចជាកន្លែងកំសាន្ត។ ហាក់ដូចកុលសម្ព័ន្ធឥណ្ឌា ហើយពួកគេបន្តលេង ហើយ—លោតឡើងហើយដាល់គ្នាទៅវិញទៅមក។

188 កន្លែងណា អ្វីដែលបានទៅដោយភាពស្មោះត្រង់ តើម៉ូដរបៀបពីដើមទំនុកដំកើងដែលយើងធ្លាប់ច្រៀងនៅឯណា ហើយអរសប្បាយនឹងព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះហើយទឹកភ្នែកហូរចុះថ្ពាល់របស់យើង? ហើយឥឡូវនេះយើងព្យាយាមទប់ដង្ហើមរហូតដល់យើងមិនមានដង្ហើមគ្រប់គ្រាន់នៅក្នុងខ្លួនយើង រហូតដល់មុខរបស់យើងប្រែជាខៀវ ដើម្បីព្យាយាមបង្ហាញថាយើងជាតារាចម្រៀងម្នាក់។ ឃើញទេ យើងបានចម្លងពីហូលីវូត ហើយកម្មវិធីទាំងអស់នេះដែលយើងបានឃើញ

តាមរយៈទំនុកតម្កើង បញ្ហានេះនិងការបណ្ដុះបណ្ដាលសំលេង។ ខ្ញុំ—ចូលចិត្តស្ដាប់សំលេងល្អ។ ខ្ញុំចូលចិត្តស្ដាប់ម៉ូដចាស់ សម្លេងដួងចិត្ត ពេនទីកុស្ដចម្រៀង។ ប៉ុន្តែខ្ញុំប្រាកដជាស្អប់ការស្ដាប់ បទញាក់របស់ពួកគេ ច្រៀងថ្ងៃនេះ។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ ខ្ញុំគិតថាមានច្រើនបំផុតពីរឿងគួរឱ្យអស់សំណើច។ វាជាការចម្លែក។ ត្រូវហើយ។

189 ខ្ញុំចង់ឃើញមនុស្សម្នាក់នៅពេលដែលគាត់ជាមនុស្ស។ ខ្ញុំមិនចង់ឃើញអ្នកមានភរិយាស្លៀកស៊ិចស៊ី ហើយដើរតាមបណ្ដោយនោះទេ។ ហើយ—ហើយរ៉ូឡេតព្យួរនៅខាងមុខហើយសក់ពីរតោនធ្លាក់ចុះដូចជាបន្ទុះ កាត់នៅខាងមុខ។ នោះ ខ្ញុំ—មិនអាចហៅជាមនុស្សបានទេ។ គាត់មិនដឹងថាគាត់ជាជាតិសាសន៍អ្វីនោះទេ។ ឃើញទេ? ហ្នឹងហើយ។ អ្នកមើលស្ដ្រីនោះ មើលទៅស្ដ្រីកំពុងព្យាយាមកាត់ ធ្វើឱ្យសក់របស់នាងដូចបុរស បុរសនោះកំពុងតែព្យាយាមបង្កើតសក់របស់គាត់ដូចជាស្ដ្រីដែរ។ បុរសនោះស្លៀកសម្លៀកបំពាក់របស់ប្រពន្ធខ្លួន។ នាងកំពុងស្លៀកពាក់របស់គាត់ រួមគ្នា។ ឃើញទេ វាបង្ខូច ទាំងអស់។

190 នោះហើយជារឿងដដែលជាមួយនឹងប្រទេសជាតិ ជាមួយមនុស្ស ជាមួយព្រះវិហារ ជាមួយនឹងអ្វីគ្រប់យ៉ាង។ ឱព្រះអង្គអើយ! តើចុងបញ្ចប់នៃរឿងនេះនៅឯណា? ការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទគឺជាចុងបញ្ចប់របស់វា។

191 ដូច្នេះបើអ្នកធ្វេសប្រហែសក្នុងការទទួលការចិញ្ចឹមដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ! ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "គ្រប់ទាំងព្រះបន្ទូលទាំងអស់បណ្ដាលមកដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។" ហើយចូរស្ដាប់ឥឡូវនេះ បើអ្នកព្យាយាមផ្ដល់របស់ខុសឱ្យវា បើនោះជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធពិតប្រាកដ ក្នុងអ្នក អ្នកនឹងដឹងពីភាពខុសគ្នា។ ឥឡូវ ចាំថា ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាអ្វីដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធផ្ដល់ឱ្យ។ វាមិនផ្ដកល់សំរាប់ការកំសាន្តទេ។ វាមិនផ្ដកល់សំរាប់ការអប់រំអញ្ចឹងទេ។ វាមិនផ្ដកល់សំរាប់ការទៅព្រះវិហារទេ។ វាមិនផ្ដល់សំរាប់ទេវវិទ្យាទេ។ មានភាពខុសគ្នាច្រើនរវាងអ្វីមួយដែលបើកសម្ដែង និងទស្សនៈខាងទ្រឹស្ដីរបស់វា។

192 ទេវវិទូទាំងអស់នៅក្នុងថ្ងៃនៃព្រះយេស៊ូវ ខ្ញុំអើយ ពួកគេមានពាក្យដោយពាក្យទំព័រដោយទំព័រ ទាំងអស់និយាយពី ព្រះមេស្ស៊ីត្រូវយាងមកតាមវិធី*នេះ*! នោះជាអ្វីដែលជាក់ស្ដែង។ ហើយពួកគេម្នាក់ៗបានរំលងវា។ អ្នកយល់អ្វីដែលព្រះយេស៊ូវ

ទ្រង់មានបន្ទូល នៅពេលដែលទ្រង់បានយាងមកមានបន្ទូលថា "អ្នកមានឪពុកដែលជាអារក្សហើយហើយអ្នកនឹងធ្វើការរបស់វា។"

193 វាមិនបានបង្ហាញឱ្យពួកគេនូវព្រះបន្ទូលពិតនោះទេ។ ឃើញទេ ពួកគេបានរំលងជ្រុងតូចទាំងនោះ ដូចជាពួកគេកំពុងរំលងសព្វថ្ងៃនេះ។ "បើអ្នកជាកម្មសិទ្ធិ*នេះ* ហើយជាកម្មសិទ្ធិរបស់*នេះ* អ្នកមិនអីទេ។" អ្នកមិនជឿទេឬ។ អ្នកត្រូវតែជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ បើមានអ្វីមួយនៅក្នុងអ្នកស្រេកឃ្លានរកព្រះគ្រីស្ទ!

194 គ្រាន់តែចាំថា នៅពេលដែលអ្នកនៅចង្កេះឪពុកអ្នក អ្នកនៅជាមួយគាត់ចុះ។ ប៉ុន្តែឪពុករបស់អ្នកមិនបានស្គាល់អ្នកទេ ហើយអ្នកក៏មិនស្គាល់ឪពុករបស់អ្នកដែរ។ ហើយអ្នកត្រូវតែមក ហើយកើតមក។ ព្រះបានបង្កើតផ្លូវមួយតាមរយៈម្តាយរបស់អ្នក សម្រាប់គ្រាប់ពូជ—ហើយបន្ទាប់មកវានឹងមកដល់។ ហើយបន្ទាប់មកអ្នកក្លាយជាបុរសឬស្ត្រីទោះបីវាជាអ្វីក៏ដោយ បន្ទាប់មកអ្នកបានទទួលស្គាល់ឪពុករបស់អ្នក ហើយឪពុករបស់អ្នកអាចមានការប្រកបគ្នាជាមួយអ្នក។

195 ឥឡូវចូរចាំថា បើអ្នកមានជីវិតអស់កល្ប ជីវិតរបស់អ្នក គឺនៅក្នុងព្រះ តាំងបីដំបូង។ ហើយជីវិត ព្រះគឺជាព្រះបន្ទូល។ ហើយនៅពេលដែលព្រះបន្ទូលបានកើតមកជាសាច់ឈាមនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ព្រះជាម្ចាស់បានយាងចុះមកគង់នៅ រាងកាយរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់ បានធ្វើឱ្យអង្គទ្រង់ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។ នៅពេលដែលព្រះបានយាងចុះមក ដើម្បីរស់នៅក្នុងនោះ អ្នកបាននៅក្នុងទ្រង់នៅពេលដែលទ្រង់ត្រូវគេឆ្កាង។ ហើយអ្នកត្រូវបានគេឆ្កាងជាមួយទ្រង់ ហើយអ្នកបានស្លាប់ជាមួយទ្រង់នៅកាល់វ៉ារី។ អ្នកបានកប់ជាមួយទ្រង់នៅលើភ្នំ។ ហើយអ្នកបានរស់ឡើងជាមួយទ្រង់នៅថ្ងៃបុណ្យអ៊ីស្ទើរពេលព្រឹក។ ហើយឥឡូវនេះអ្នកកំពុងអង្គុយជាមួយគ្នានៅស្ថានសួគ៌ក្នុងទ្រង់ ហើយឥឡូវនេះអ្នកបានប្រកបជាមួយទ្រង់។ ឃើញទេ?

196 ព្រះជាម្ចាស់ផ្ទាល់បានក្លាយជាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកយើង។ "គ្មាននរណាម្នាក់បានឃើញព្រះវរបិតា នៅពេលណានោះទេ មានតែបុត្រា ដែលទ្រង់បង្កើត(បុត្រា) ព្រះវរបិតា ដែលប្រកាសពីទ្រង់។" នោះគឺជាព្រះបានក្លាយជាមនុស្ស ដូច្នេះទ្រង់អាចប្រកបជាមួយអ្នក ដូចជាមនុស្សបាន។ ឃើញទេ? ហើយឥឡូវនេះអ្នកគឺជា—អ្នកមានសាច់ឈាម ហើយទ្រង់ជាសាច់ឈាម។ ព្រះបានកើតជា

សាច់ឈាមក្នុងចំនោមពួកយើង ក្នុងអង្គបុត្រារបស់ព្រះអង្គគឺព្រះយេស៊ូគ្រិស្ត។ ហើយនៅក្នុងទ្រង់គឺជាព្រះ។ ទ្រង់គឺជាព្រះ គ្មានអ្វីដែលខ្វះភាពជាព្រះឡើយ។ ទ្រង់គឺជាព្រះ។ "ព្រះជាម្ចាស់បានបើកសម្តែងនៅក្នុងព្រះរាជបុត្រាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ" ដែលបានធ្វើឱ្យទ្រង់ជា*អេម៉ាញូអែល* ដូចដែលហោរាបានចែងដូច្នោះដែរ។

197 ឥឡូវឃើញទេ អ្នកត្រូវតែមកមុនពេលដែលលោកិយត្រូវបានបង្កើតឡើង ឈ្មោះរបស់អ្នកត្រូវបានកត់ទុកក្នុងសៀវភៅជីវិតរបស់កូនចៀម។ ហើយអ្វីដែលអ្នកអាចធ្វើបានគឺញុាំ? ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធរស់នៅដោយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ហើយឥឡូវនេះនៅក្នុងវិវរណៈ ២២:១៩ ព្រះគម្ពីរបានចែងថា "អ្នកណាដែលដកពាក្យមួយចេញ*ពីនេះ* ឬបន្ថែមមួយពាក្យទៅវា ផ្នែករបស់គាត់នឹងត្រូវយកចេញពីសៀវភៅជីវិត។ ឃើញទេ តើវាជ្រៅប៉ុណ្ណា? អ្នកមិនអាចទេ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមិនរស់នៅលើរបស់នៃលោកិយនោះទេ។

198 ដូចសត្វព្រាបនិងសត្វក្អែក។ សត្វក្អែកគឺជាមនុស្សកំពុតដ៏ធំ។ ក្អែកមួយ មិត្តនោះ អាចចេញទៅក្រៅនៅទីនេះ ហើយអាចស៊ីស្រូវសាលីពេញមួយថ្ងៃ។ ហើយទៅទីនោះហើយហើរលើសាកសពខ្មោចស្លាប់ ដែលងាប់ចាស់ហើយស៊ីវាដែរ។ វាអាចអង្គុយបាន ហើយវាអាចស៊ីជាមួយលលក ស្រូវសាលី និងទៅហើយស៊ីគ្រោងឆ្អឹងដែលស្លាប់។

199 ប៉ុន្តែសត្វព្រាបអាចបរិភោគស្រូវសាលីពេញមួយថ្ងៃ ប៉ុន្តែវាមិនអាចស៊ីរបស់ងាប់បានទេ ពីគ្រោងឆ្អឹង ពីព្រោះវាជាសត្វព្រាប។ ហើយសត្វព្រាបមិនមានប្រមាត់ទេ។ បើខាំចេញពីគ្រោងឆ្អឹងដែលងាប់នោះវានឹងសម្លាប់សត្វព្រាប។ ឃើញទេ វាគ្មានប្រមាត់ទេ។ ហើយនោះជា របៀបដែលវា គឺគ្មានភាពល្វីងទេ។

200 នោះជាផ្លូវជាមួយគ្រីស្ទានពិតប្រាកដ។ ពួកគេមិនចង់បានរឿងនៃលោកិយទេ។ ពួកគេគ្រាន់តែបរិភោគព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះតែមួយ។ អ្វីដែលស្អាតតម្រងការគិតរបស់មនុស្ស។ ឃើញទេ ពួកគេមកតាមរយៈនោះ ហើយម្នាក់ឯង។ រឿងស្លាប់របស់លោកីយនេះ វាធុំក្លិនស្អុយសម្រាប់ពួកគេ។

201 សូមក្រឡេកមើលសត្វក្អែកចាស់នៅគ្រាទឹកជំនន់ វាហោះហើរពីរាងកាយមួយទៅរាងកាយស៊ីសាច់សត្វដែលងាប់ចាស់ៗ វាមិនបានវិលត្រឡប់មកទូកវិញទេ។ ប៉ុន្តែសត្វព្រាបមិនអាចរកកន្លែងសម្រាកបានទេ នាងត្រឡប់មកឯទូកវិញ

ដែលជាកន្លែងដែលនាងទទួលបានធញ្ញជាតិ។ ហើយនោះគឺជារបៀបដែលយើងធ្វើ យើងរស់នៅដោយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។

202 ក្នុងទំនុកតម្កើង ៤២។ ដាវីឌច្បាស់ជាបានសរសេរទំនុកនេះ ទំនុកតម្កើង ៤២ នៅពេលគាត់រត់គេចខ្លួន ពេលគាត់និយាយថា "ព្រលឹងខ្ញុំស្រេករកទ្រង់ដូចជាក្តាន់ដង្ហក់រកទឹកជ្រោះ។" ឃើញទេ គាត់បានយំ។ ដាវីឌជាអ្នករត់គេចខ្លួន។ គាត់បាន...គាត់ទទួលចាក់ប្រេងតាំងលើគាត់ គាត់ដឹងថាគាត់នឹងក្លាយជាស្តេច ហោរាបានចាក់ប្រេងអភិសេកគាត់ជាស្តេច។ ឥឡូវនេះសូមកត់សម្គាល់ នៅទីនោះ គាត់មានទាហានមួយក្រុមតូច ដែលបង្កើតដោយជនជាតិដទៃ ជាដើម នៅលើកំពូលភ្នំ។ កន្លែងណា ក្រុងជាទីស្រឡាញ់របស់គាត់ ដោយសារតែអំពើបាបរបស់ពួកគេ ពួកគេត្រូវបានគេប្រមូលនៅជុំវិញជាមួយពួកភីលីស្ទីន។ ហើយដាវីឌនៅថ្ងៃក្តៅនោះ វាច្បាស់ជាគាត់បានសរសេរទំនុកដំកើងនេះថា "ដូចជាក្តាន់ស្រេកដង្ហក់រកទឹកជ្រោះ។"

203 សូមកត់សម្គាល់ដាវីឌនៅក្នុងស្ថានភាពនេះ។ គាត់មើលទៅទីក្រុងជាទីស្រឡាញ់របស់គាត់។ ហើយគាត់ចងចាំពេលគាត់នៅក្មេងគាត់ធ្លាប់យកចៀមចេញពីអាងមួយនៅទីនោះ។ វាជាទឹកដ៏ធំ ក្នុងប្រទេសនិងប្រទេសសំបូរដោយនំប៉ុងផងដែរនៅទីនោះ។ តាមពិតទៅ *បេថ្លេហិម*មានន័យថា "ដំណាក់នំប៉ុងរបស់ព្រះ។" ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលដែលដាវីឌបាននឹកចាំពីការធ្វើដំណើរនៅទីនោះហើយផឹកទឹកត្រជាក់ល្អ ហើយគាត់កំពុងដេកនៅទីនេះឥឡូវនេះ អ្នករត់គេចខ្លួនឆ្ងាយពីមនុស្សរបស់គាត់។ គាត់គ្មានកន្លែងត្រូវទៅទេ ហើយព្រលឹងរបស់គាត់ច្បាស់ជាស្រេករកទឹកត្រជាក់ល្អនោះ។

204 គាត់មានអ្នកបំរើខ្លះនៅទីនោះ ខ្ញុំអើយ ចំនួនដ៏តិចតួចបំផុត ស្ថិតនៅក្រោមបញ្ជារបស់គាត់។ ហើយពួកគេបីនាក់ក្នុងចំណោមពួកគេបានប្រយុទ្ធប្រឆាំងជាមួយពួកភីលីស្ទីន ដែលដប់ប្រាំម៉ាយល៍ ប្រាំពីរម៉ាយល៍ ឬអ្វីមួយនៅខាងក្រោយកាត់ផ្លូវរបស់ពួកគេ ហើយនាំគាត់ផឹកទឹកនោះ។ ប៉ុន្តែការស្រេកឃ្លាននៃព្រលឹង...

205 រាងកាយរបស់គាត់ គាត់ឡើងមកនៅទីនោះ ប្រហែលជាត្រូវផឹកពីអ្វីទាំងអស់គាត់អាចទទួលបានកន្លែងខ្លះ មានស្បែកពពែចាស់ៗនិងរបស់ខ្លះទៀត ជាមួយទឹកក្តៅនៅខាងក្នុង នៅថ្ងៃក្តៅនោះ។ គាត់បានគិតថា "បើខ្ញុំគ្រាន់តែដេក នោះ

បាត់ការស្រេកឃ្លានដែលខ្ញុំមាន! បើខ្ញុំអាចចុះទៅបេថ្លេហិមរួចដេកនៅរន្ធនោះហើយផឹក!″

206 ហើយនៅពេលដែលពួកគេបានទៅយកទឹកនិងយកវាត្រឡប់មកវិញ ការស្រេកនៃព្រលឹងគាត់កាន់តែខ្លាំង មិនមែនសម្រាប់ក្រុងបេថ្លេហិមទេ តែមកពីក្រុងយេរូសាឡិម។ ដែលព្រលឹងរបស់គាត់ស្រេក។ ដូច្នេះគាត់បានលះបង់ទឹក បាននិយាយថា ″ខ្ញុំមិនអាចផឹកវាបានទេ។ គាត់ចាក់វាទៅលើដី។ ឃើញទេ ព្រលឹងរបស់គាត់កាន់តែស្រេករកព្រះ ជាជាងការបំពេញការល្អ...ការស្រេកនៃរាងកាយរបស់គាត់ ជាមួយនឹងទឹកត្រជាក់ល្អ។ គាត់ចាក់វាទៅលើដី។

207 ឃើញទេ វិមាននៃព្រះ ទឹកនៃព្រលឹងពីក្រុងយេរូសាឡិមគឺនៅខាងលើ! ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលនៅក្នុងយ៉ូហាន ៦:៣៣ ″ខ្ញុំគឺជានំប៉ុងជីវិត។ ខ្ញុំជានំប៉ុងជីវិត។″ *ភូមិបេថ្លេហិម* ″ដំណាក់របស់ព្រះ″ គឺជាពួកជំនុំរបស់យើងនៅលើផែនដីនៃព្រះ ក្រុមជំនុំដែលមាននៅលើផែនដីនេះ។ យើងចូលចិត្តទៅព្រះវិហារ នៅលើផែនដីនេះប៉ុន្តែដែលអស្ចារ្យនោះគឺក្រុងយេរូសាឡឹមដែលនៅខាងលើ គឺជាព្រះ។ ក្រុងយេរូសាឡិមខាងលើ គឺជាព្រះ! កាន់តែអស្ចារ្យគឺការស្រេកឃ្លានព្រលឹងនៅទីនោះ ជាមួយទ្រង់ ជាជាងការបំពេញខ្លួនឯងជាមួយនឹងការចូលរួមកន្លែងណាមួយក្នុងព្រះវិហារ។ ឃើញទេ ការចូលរួមព្រះវិហារមិនបំពេញការស្រេកនោះទេ។ ដាវីឌបានបង្ហាញវានៅទីនេះ ទឹកគឺត្រឹមត្រូវពីដំណាក់របស់ព្រះ ឃើញទេ គាត់ចាក់វាចេញទៅលើដី ដើម្បីស្វែងរកការអនុគ្រោះដើម្បីទទួលបានភេសជ្ជៈត្រជាក់ល្អពីព្រះ។ សូម្បីតែនៅលើនោះ...លើសពីការស្រេកដែលមាននៅក្នុងអ្នក គឺការស្រេកចំពោះព្រះ។

208 កត់សម្គាល់យេរូសាឡឹម ពាក្យនេះ។ ព្រះគម្ពីរ ″យេរូសាឡិមគឺមកពីស្ថានលើ″ បាននិយាយថា ″ដែលយើងជា...គឺជាម្តាយរបស់យើងទាំងអស់គ្នា។″ ហើយព្រះគ្រីស្ទគឺជាម្តាយរបស់យើង។ យើងដឹងថាព្រះជាម្ចាស់ជាមាតារបស់យើង ដ្បិតយើងកើតមកពីព្រះអង្គ។ ពាក្យនេះមានន័យថា ″សន្តិភាព″ គឺយេរូសាឡិម *សាឡូម*។ ឬ*សាលឡុម* ដែលមានន័យថា ″សន្តិភាព″ យេរូសាឡិម ឃើញទេ មានន័យថា ″សន្តិភាព។″

209 កាន់តែអស្ចារ្យគួរតែជាការស្រេកនៃព្រលឹងណាមួយសម្រាប់ទឹកនៃជីវិតជាជាងនិយាយថាអ្នកជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះវិហារ។ ការស្រេកនៃព្រលឹងមិនត្រូវបាន

បំពេញទេ ការស្រេកពិតប្រាកដ។ វាអាចត្រូវបាននាំឱ្យខូច។ អ្នកអាច*គិតថា*អ្នកមិនអីទេនៅពេលអ្នកចូលរួមព្រះវិហារ ប៉ុន្តែនោះមិនមែនទេ។ នោះនឹងមិនបំពេញចិត្តបរិសុទ្ធស្រេកចំពោះព្រះទេ។ វាមិនអាចធ្វើបាន។ វាគ្រាន់តែ...វាមិនមែននៅទីនោះទេ។

210 ឥឡូវនេះដាវីឌបាននិយាយនៅក្នុងទំនុកតម្កើង ៤២:៧នៅទីនេះ "នៅពេលដែលទីជំរៅស្រែករកទីជំរៅផងគ្នាដោយសូរឈូឆរនៃរម្ទូរលក" ជាការហៅព្រលឹង។

211 មើល ខ្ញុំតែងតែប្រើវាជាឧទាហរណ៍។ បើមានព្រុយនៅខាងលើរបស់ត្រី វាត្រូវដាក់នៅទីនោះដើម្បីឱ្យវាហែលជាមួយ។ វាមានតម្រូវការសម្រាប់របស់នោះ។ ចុះបើវានិយាយថា "ខ្ញុំនឹងក្លាយជាត្រីផ្សេង។ ខ្ញុំនឹងក្លាយជាត្រីឆ្លាតនិងមានការអប់រំ។ អូខ្ញុំ— ខ្ញុំទើបតែ...ខ្ញុំនឹងទៅជឿលើទេវវិទ្យាពិតមួយចំនួន! ខ្ញុំជឿថាខ្ញុំមិនចាំបាច់មានព្រុយនោះទេ"? តើវានឹងមិនឆ្ងាយពីទឹកទេឬ? ហើយវាពិតជាត្រឹមត្រូវ។

212 តើមានអ្វីកើតឡើងបើដើមឈើបាននិយាយថា "ខ្ញុំដឹងថាត្រូវតែមានផែនដីជាមុនសិនសម្រាប់ខ្ញុំដើម្បីរីកលូតលាស់នៅក្នុង។ ត្រូវហើយ។ ខ្ញុំកំណត់ថានឹងដុះនៅលើផែនដី។ ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងក្លាយជាដើមឈើផ្សេង ខ្ញុំចង់អោយពួកគេដាក់ខ្ញុំនៅទីនេះ នៅកណ្តាលផ្លូវ ដូច្នេះខ្ញុំអាចឆាប់ស្គាល់បាន"? ឃើញទេ វាមិនអាចរស់នៅយូរអង្វែងទេ។ ឃើញទេ? ត្រូវហើយ។

213 "ពេលដែលទីជំរៅស្រែកហៅទីជំរៅ" វាត្រូវការលើសជាងការចូលរួមក្នុងព្រះវិហារ។ វាត្រូវការច្រើនជាងការចាប់ដៃគ្នាជាមួយគ្រូអធិប្បាយ។ វាត្រូវចំណាយពេលច្រើនជាងការរស់នៅល្អនិងត្រង់។ វាត្រូវការអ្វីមួយដើម្បីបំពេញចិត្តនៅខាងក្នុងអ្នក ដែលចាកចេញពីព្រះចូលក្នុងព្រលឹង។ "ទីជម្រៅហៅរកទីជម្រៅដោយសូរឈូឆរនៃរម្ទូរលក ឱព្រះអម្ចាស់អើយ។ ទីជម្រៅហៅរកទីជម្រៅ!"

214 តើការស្រេកប្រភេទណាដែលយើងអាចគិតថាមាននៅក្នុងយើងយប់នេះ? យើងជាមនុស្សពួកពេនទីកុស្ត តើយើងទៅទីណា? តើការស្រេកប្រភេទណាដែលមាននៅក្នុងយើង? តើការស្រេកប្រភេទណាដែលនៅក្នុងខ្ញុំ? តើការស្រេកប្រភេទណាដែលនៅក្នុងអ្នក? កុំព្យាយាមបំបិទសេចក្តីស្រេកដ៏បរិសុទ្ធនោះចំពោះព្រះ។

215 ឆ្នាំកន្លងមក នៅពេលដែលពួកគេធ្លាប់មានមាសនៅទីនេះនៅលើភ្នំ។ ខ្ញុំបានអានរឿងរ៉ាវជាច្រើនឆ្នាំមក ហើយវាតែងតែនៅជាប់នឹងខ្ញុំ។ វាបានពោលថាមានអ្នករុករកម្នាក់—បានចេញទៅទីនេះឯនាយភ្នំ ហើយរុករកមាស ហើយគាត់បានប្រកាសជាអ្នកមានយ៉ាងមុតមាំ។ ហើយគាត់ត្រឡប់មកវិញ គិតក្នុងចិត្តថា ពេលដែលគាត់ទៅដល់ទីក្រុង តើគាត់នឹងទៅជាយ៉ាងណា បញ្ហាបានចប់ហើយ។ ហើយ—ហើយគាត់—គាត់បានព្យាយាមនិយាយថា "ថ្ងៃស្អែកខ្ញុំនឹងចូល តែខ្ញុំនឹង..." ត្រឹមតែធ្វើដំណើរមួយថ្ងៃ គាត់បានចូលដល់ទីក្រុង ហើយគាត់នឹងមានមាស។ ហើយគាត់មានបាវធំៗពេញដោយមាស។

216 គាត់មានឆ្កែជាមួយគាត់។ មិនប្រៀបធៀបឥឡូវនេះឆ្កែទៅនឹងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ប៉ុន្តែដូចខ្ញុំកំពុងធ្វើឧទាហរណ៍។ ប៉ុន្តែឆ្កែនេះ...

217 ពេញមួយយប់ អ្នករុករកបានដេកនៅលើគ្រែរបស់គាត់ ហើយ—គាត់ចាប់ផ្តើមគិត "ឥលូវស្អែកខ្ញុំនឹង—ខ្ញុំនឹងយកមាសរបស់ខ្ញុំទាំងអស់ចូលតៅ ហើយខ្ញុំនឹងក្លាយជាអ្វីដែលខ្ញុំចង់បាន។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—តែងតែចង់ក្លាយជាអ្នកមាន។ ខ្ញុំ—ចង់ធ្វើជារបស់ល្អៗនិងអ្វីៗផ្សេងទៀត។

218 ហើយ—បន្ទាប់មកឆ្កែនេះចាប់ផ្តើមព្រុស ហើយដោយសារតែមាន សត្រូវខិតជិត។ ហើយគាត់—គាត់បានចេញទៅទីនោះហើយគាត់និយាយថា "បិទមាត់!" ហើយដូច្នេះឆ្កែបានស្ងប់ស្ងាត់។ ហើយមិនលើសពីការត្រឡប់មកដេកវិញ គាត់ចាប់ផ្តើមចូលគេង ហើយឆ្កែក៏ចាប់ផ្តើមព្រុះជាថ្មីម្តងទៀត គ្រាន់តែលោតនៅខ្សែច្រវាក់នេះ។ ហើយគាត់បានទៅមាត់ទ្វារម្តងទៀតដោយនិយាយថា "ឈប់ព្រុះ! ខ្ញុំចង់ឲ្យ អ្នកដឹងថាថ្ងៃស្អែកខ្ញុំជាអ្នកមានឃើញទេ" នោះគឺជាសុបិនដ៏អស្ចារ្យរបស់គាត់។ ប៉ុន្តែឆ្កែបានចាប់ផ្តើមព្រុសម្តងទៀត។

219 ហើយចុងក្រោយគាត់មានការធ្លាក់ទឹកចិត្តខ្លាំងណាស់ គាត់បានទៅយកកាំភ្លើងរបស់គាត់ ហើយបានបាញ់ឆ្កែនោះស្លាប់ទៅ។ គាត់បាននិយាយថា "ទោះជាយ៉ាងណា ខ្ញុំមិនត្រូវការប្រើប្រាស់វាទៀតទេ។ ថ្ងៃស្អែកខ្ញុំជាអ្នកមាន។ ខ្ញុំនឹងក្លាយជាអ្នកមាន ថ្ងៃស្អែក។"

220 ហើយគាត់បានផ្តេកកាំភ្លើងចុះនៅជ្រុងនោះ បានបែរខ្នងទៅទ្វាត្រឡប់តៅដេកវិញ។ បុរសនោះបានតាមគាត់អស់ជាច្រើនថ្ងៃ បានឈានជើងចូលហើយ

សម្លាប់គាត់។ គាត់មិនមែនជាអ្នកមានទេ គាត់បានបញ្ឈប់ការព្រមាននោះ ដែលកំពុងព្យាយាមប្រាប់គាត់ថាជីវិតរបស់គាត់គឺមានគ្រោះថ្នាក់។

221 ហើយបងប្អូនប្រុសស្រីអើយ អ្នកនឹងមិនអាច...កុំព្យាយាមបំបិទមាត់ការហៅដ៏បរិសុទ្ធនៅក្នុងដួងចិត្តរបស់អ្នកបានទេ ឃើញទេ ដោយចូលរួមក្នុងព្រះវិហារដោយការសូត្រ គោលលទ្ធិ ដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់អង្គការជាក់លាក់មួយ។

222 មានតែវត្ថុមួយប៉ុណ្ណោះដែលអាចស្កប់ចិត្តបាន នោះគឺជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ "ដូចសត្វក្តាន់ស្រេកដង្ហក់រកទឹកជ្រោះ នោះព្រលឹងខ្ញុំស្រេករកទ្រង់ ឱព្រះអង្គអើយ។ ព្រលឹងខ្ញុំស្រេកចំពោះព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់!" ឃើញទេ មានអ្វីមួយនៅក្នុងអ្នក ដែលចង់ឃើញចលនារបស់ព្រះ។ ព្រលឹងអ្នកស្រេកឃ្លានវា។ កុំបញ្ឈប់អ្វីដែលខ្វះការនោះ។

223 កុំអនុញ្ញាតឱ្យគ្រូគង្វាលខ្លះប្រាប់អ្នកថា "អ្នកគ្រាន់តែចាប់ដៃរបស់គាត់ចូលរួមក្នុងព្រះវិហារឬជាកម្មសិទ្ធិរបស់អង្គការ*នេះ។*" តើអ្នកមិនបំបិទមាត់បរិសុទ្ធទេ។ វាព្រមានអ្នក។ ថ្ងៃណាមួយនឹងមកនៅពេលដែលអ្នកនឹងមកដល់ចុងបញ្ចប់នៃជីវិត។

224 ដូចជាស្ត្រីតូចម្នាក់នៅក្នុងទីក្រុងរបស់យើងដែលយើងចេញមក។ នាងបានប្រាប់...ក្មេងស្រីតូចបានឡើងទៅទីនោះទៅព្រះវិហារ ហើយក្មេងស្រីតូចល្អណាស់។ នាងបានមកតាមផ្លូវ។ នាងមានសក់វែង អ្នកដឹងទេ សក់របស់នាងបានទាញមកដូចជាចំណិតនៃខ្ទឹមបារាំងរបកអ៊ីចឹង មុខមើលទៅ...គ្មានការតុបតែងទេ។ ហើយក្មេងស្រីនេះធ្លាប់ចំអកឱ្យនាង បាននិយាយថា "បើអ្នកមិនមានគ្រូគង្វាលដែលមានក្បាលទំពែកនោះអ្នកនឹងទៅទីនោះ" និយាយពីខ្ញុំបាននិយាយ—ពោលថា "អ្នកអាចមើលទៅដូចជាអ្វីដែលសមរម្យ។ ប៉ុន្តែ អ្នកមើលទៅដូចជាមានអ្វីមួយចេញពីហាងបុរាណ។" ហើយ អូ នាងធ្វើការនៅលើផ្សូងថ្មរាល់ពេលដែលនាងអាចឃើញនាងបែបនេះ។ បាននិយាយថា "គ្រូគង្វាលរបស់យើងគឺមានគំនិតទូលំទូលាយ។" បាននិយាយថា "គាត់—គាត់—គាត់ស្គាល់ពួកគេ។ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកធ្វើដូច្នេះ? នោះមិនមានន័យអ្វីទាល់តែសោះ របៀបដែលអ្នកស្លៀកពាក់ឬគិត។" វាសមណាស់! ព្រះគម្ពីររបស់ព្រះនិយាយថាវាសម។ យើងនឹងរស់នៅដោយគ្រប់ព្រះបន្ទូល!

225 ដូច្នេះក្មេងស្រីតូចនេះមិនដែលយកចិត្តទុកដាក់លើនាងបន្តិចទេ។ នាងបេសកជនម្នាក់ឥឡូវនេះ។

226 ដូច្នេះបន្ទាប់មក—ស្ត្រីវ័យក្មេងនេះបានមានជំងឺសង្គម ហើយនាងបានស្លាប់។ មិត្តខ្ញុំម្នាក់បានប្រមូលយកសារធាតុរាវដែលមាននៅក្នុងខ្លួននៅពេលនាងជិតស្លាប់។ គាត់បានប្រាប់ខ្ញុំថា "បន្ទាប់ពីនាងស្លាប់ទៅ គាត់នៅតែមានក្លិនស្អុយនៃ វត្ថុរាវ។ នាងមានប្រហោងស៊ីនៅចំហៀងខ្លួន គឺជំងឺសង្គម។ ពួកគេមិនទាំង...សូម្បីតែឪពុកម្តាយរបស់នាងក៏មិនដឹងថាមានបញ្ហាអ្វីជាមួយនាងដែរ។ ហើយនាងបានស្លាប់។ ប៉ុន្តែមុនពេលនាងស្លាប់...

227 នាងបានបង្រៀនសាលាថ្ងៃអាទិត្យ។ ហើយក្រុមសាលាថ្ងៃអាទិត្យតូចៗទាំងអស់របស់នាងចូលមក ពួកគេចង់ឃើញនាងនៅពេលដែលនាងបានទៅឋានសួគ៌ ពួកទេវតាមកនាំនាងទៅ។ ហើយគ្រូគង្វាលរបស់នាងនៅខាងក្រៅជក់បារី ដើរឡើងចុះតាមសាលនៅមន្ទីរពេទ្យ។ ហើយពួកគេទាំងអស់គ្នានឹងច្រៀងនៅពេលដែលនាងត្រូវស្លាប់។ អ្នកដឹងទេ ពួកគេបានដឹងថានាងត្រូវតែស្លាប់។ គ្រូពេទ្យបាននិយាយថានាងជិតស្លាប់ ដូច្នេះពួកគេទាំងអស់គ្នានឹងទៅមើល ពួកទេវតាមកនាំនាងទៅ។

228 ហើយនៅពេលតែមួយនៅពេលដែលនាងប្រឈមមុខនឹងការពិត! ឥឡូវនេះនាងជាមនុស្សស្មោះត្រង់ ជាសមាជិកព្រះវិហារ នាងជាគ្រូបង្រៀននៅថ្ងៃអាទិត្យ និងជាសមាជិកស្មោះត្រង់ សមាជិកនៃក្រុមជំនុំនិកាយធំដ៏ល្អ។ ប៉ុន្តែនៅពេលនាងចាប់ផ្តើមការតយុទ្ធ សេចក្តីស្លាប់បានវាយប្រហារនាង ភ្នែករបស់នាងបានឆាបឆេះយ៉ាងខ្លាំងហើយនាងបាននិយាយថា "ខ្ញុំបានបាត់បង់ហើយ!" នាងបាននិយាយថា "ខ្ញុំបានបាត់បង់ហើយ! ទៅហៅគ្រូគង្វាលមក!"

229 គាត់បានដាក់បារីរបស់គាត់ចុះហើយដើរចូលមកដោយនិយាយថា "នៅទីនេះ នៅទីនេះ! នៅទីនេះ នៅទីនេះ! យើងនឹងអោយវេជ្ជបណ្ឌិតព្យាបាលបែបគីមីដល់អ្នក។"

230 បាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនចង់បានបែបគីមីទេ។" បាននិយាយថា "អ្នកបញ្ឆោតមនុស្ស! ខ្ញុំស្លាប់ហើយខ្ញុំនឹងទៅនរក។ ហើយខ្ញុំបានបាត់បង់ព្រោះអ្នកមិនបានប្រាប់ខ្ញុំការពិត។ ទៅយកក្មេងស្រីតូចរបស់ហ្គូហ្វ ហើយនាំនាងមកទីនេះឱ្យខ្ញុំឱ្យលឿន។ នាងនិយាយត្រូវហើយ។"

231 រង់ចាំរហូតដល់អ្នកប្រឈមមុខនឹងការពិតម្តង។ តើអ្នកមិនព្យាយាមកាព្រមានដ៏បរិសុទ្ធ។ កុំធ្វើឱ្យអ្នកផ្ទុះជាមួយការអប់រំទំនើប កាំភ្លើងខ្លីពីរជាន់។ អ្នកស្តាប់ការព្រមានពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយប់នេះដែលព្រមានអ្នកថា "ខ្ញុំជាផ្លូវ ជាសេចក្តីពិត និងជាជីវិត។ គ្មានមនុស្សណាមកឯព្រះវរបិតា ប៉ុន្តែដោយតាមខ្ញុំ។" ហើយទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូល។

សូមឱ្យយើងឱនក្បាលចុះមួយភ្លែត។

232 ខ្ញុំចង់ដកស្រង់ព្រះបន្ទូលមួយបន្ថែមទៀតរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទខណៈពេលដែលអ្នកនៅគិតអំពីវា។ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលនៅក្នុងម៉ាថាយ ៥ ថា "មានពរហើយអ្នកណាដែលស្រេកឃ្លាន។" យើងពិតជាមានពរដែលបានស្រេកឃ្លានក្នុងទ្រង់។ តើអ្នកបានឈានដល់ចំណុចមួយដែល—ប្រព័ន្ធ—របស់អ្នកទាំងមូល ត្រូវបានបំពុលដោយនិកាយសាសនា និងបណ្តាញនិកាយនិងក្រុមនិយម និងរបស់ផ្សេងៗ បទបញ្ជារបស់ព្រះវិហារតូចៗដូចជាការចូលរួមសង្គមដូចការចូលផ្ទះសំណាក់ជាដើម ពីព្រះវិហារមួយទៅព្រះវិហារមួយ? តើអារក្សអាចដាក់ទឹកនៃការបំពុលបានទេ? ហើយអ្នកកំពុងរអិលចូលវាដូចជាសត្វជ្រូកព្រៃមួយនៅក្នុងស្នូកមួយ? ពេល អ្នកធ្វើមិនបានសូម្បីតែដឹងថាអ្វីដែលជាការស្រេកឃ្លានពិតប្រាកដនៃព្រះ ដើម្បីមើលឃើញទ្រង់ជាការពិតមួយ តាមរយៈព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលគង់នៅក្នុងអ្នក ហើយបង្ហាញអោយអ្នកឃើញ។ បើអ្នក—បើអ្នកចូលក្នុងវិធីនោះនៅយប់នេះ បើអ្នកនៅតែស្រេកចំពោះព្រះជាម្ចាស់ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា:

មានប្រភពដែលពេញដោយឈាម
ចេញពីសរសៃអេម៉ាញូអែល
ទៅឯមនុស្សមានបាបនៅក្រោមជំនន់នោះ
បាត់បង់ស្នាមប្រឡាក់ដែលមានកំហុសរបស់ពួកគេ។

ឯចោរដែលស្លាប់នោះអរសប្បាយពេលបានឃើញ
ប្រភពនោះនៅក្នុងថ្ងៃរបស់គាត់។
ទោះបីជាខ្ញុំអាចធ្វើបាន យ៉ាងដូចទ្រង់
លាងបាបខ្ញុំចេញឆ្ងាយ។

តាំងពីខ្ញុំមានជំនឿខ្ញុំបានឃើញទឹកហូរនោះ
ការផ្គត់ផ្គង់របួសហូររបស់ទ្រង់
ការលោះសេចក្តីស្រឡាញ់ជាប្រធានបទខ្ញុំ
ហើយនឹងត្រូវមានរហូតខ្ញុំស្លាប់។

233 បើអ្នកមានការស្រេកនៅយប់នេះ ដើម្បីដឹងបន្ថែមទៀតអំពីព្រះហើយចូលទៅជិតទ្រង់ តើអ្នកនឹងលើកដៃរបស់អ្នកឥឡូវនេះទេ? ខណៈពេលដែលក្បាលឱនចុះហើយនិយាយថា "សូមអធិស្ឋានអោយខ្ញុំផង។" ឱព្រះអង្គអើយ ចូរមើលទៅដៃ!

234 ចេញទៅកាន់ទឹកដីដែលការចាក់ផ្សាយកំពុងតែចេញមកពីខាងកើត ខាងជើង ខាងលិចនិងខាងត្បូង អ្នកនៅក្នុងបន្ទប់ទាំងនោះលើកដៃរបស់អ្នកឡើងលើ គ្រូគង្វាលនិងអ្វីក៏ដោយដែលអ្នកចង់បាន អ្នក អ្វីមួយនៅក្នុងអ្នក ស្រេកចំពោះព្រះ។ ការស្រេកដ៏បរិសុទ្ធនោះ!

235 មិនស្កប់ចិត្ត...អូ អ្នកនិយាយថា "បងប្រុសប្រាណហាំខ្ញុំ—ខ្ញុំបានស្រែក។ ខ្ញុំបានរាំនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ។" កុំ កុំ កុំ យកវា។ អត់ទេ។

236 រង់ចាំរហូតដល់ការពេញចិត្តនោះ មកភាពពេញលេញនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានចូលមក បន្ទាប់មកកណ្តឹងនៃការស្រែក ហើយការនិយាយភាសាដទៃនិងការរាំនៅក្នុងព្រះ នឹងមក។ អ្នកមិនចាំបាច់ធ្វើវាដោយតន្ត្រីទេ។ អ្នកនឹងធ្វើវានៅពេលអ្នកចុះតាមផ្លូវទៅក្នុងឡានរបស់អ្នក។ អ្នកនឹងធ្វើវានៅពេលដែលអ្នកកំពុងនៅលើឥត។ អ្នកនឹងធ្វើវានៅពេលដែលអ្នកកំពុងបើកបរក្រចកនៅក្នុងជញ្ជាំង ជាមួយការងារជាងឈើរបស់អ្នក។ ទោះអ្នកនៅទីណាក៏ដោយអំណរមិនអាចនិយាយបាននិងពេញដោយសិរីល្អ!

ឥឡូវសូមយើងអធិស្ឋាន។

237 ឱព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ជាទីស្រឡាញ់! រាងវែង ពេលវែង ចេញបន្តិច ក្នុងសារនៅយប់នេះ ប៉ុន្តែព្រះអង្គអើយ សូមព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ផ្តល់នូវ—អត្ថន័យចំពោះដួងចិត្តទាំងអស់។ នៅក្នុងព្រះវិហារនេះ នៅយប់នេះ មាន ដៃកើនឡើង គ្រប់ផ្លូវនៅជុំវិញសាលនិង នៅគ្រប់ទីកន្លែង។ យើង—យើងអធិស្ឋានព្រះអង្គជាទីស្រឡាញ់អើយ សម្រាប់ពួកគេ។ អូ! ចំណែកពេញចិត្តនៃព្រះ (ដែល

ជាព្រះគ្រីស្ទក្តីសង្ឃឹមនៃសិរីល្អក្តីសង្ឃឹមនៃជីវិត នៅក្នុងអ្នក) វាអាចមកដល់ពួកគេម្នាក់ៗ។

238 ចេញពីទូទាំងរដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា រហូតដល់ញូវយ៉កឥឡូវនេះ កន្លែងដែលវានៅព្រឹកព្រលឹម ពួកគេនឹងស្តាប់នៅទីនោះ។ នៅ—នៅញូហាំប៊ីសនិងចុះក្រោមនៅបូស្តុន ហើយតាមផ្លូវទៅរដ្ឋតិចសាស់ឆ្លងកាត់រដ្ឋ អិនឌៀអាណា រហូតដល់រដ្ឋ កាលីហ្វញ៉ា និងនៅជុំវិញ។ ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមក្រឡេកមើលដៃរបស់ពួកគេ។ មើលអ្វីដែលនៅពីក្រោមពួកគេ ព្រះអម្ចាស់ ចិត្តនោះនៅទីនោះកំពុងតែស្រេក។

239 នៅថ្ងៃដែលមនុស្សអាក្រក់ ជាកន្លែងដែលអារក្សបានធ្វើអោយភ្នែកមនុស្សមើលមិនឃើញ ដើម្បីចូលរួមព្រះវិហារហើយនិយាយថា "នោះជាអ្វីដែលអ្នកត្រូវការ។" ហើយពួកគេនៅតែក្រឡេកមើលខ្លួនគេផ្ទាល់និងមើលឃើញរបៀបដែលពួកគេធ្វើនិងបំណងប្រាថ្នាដែលពួកគេធ្វើដូចលោកិយ។

240 នៅពេល ដែលព្រះគម្ពីរប្រាប់យើងថា "បើយើងស្រឡាញ់របស់លោកីយនេះ សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះជាម្ចាស់មិននៅក្នុងយើងទេ។"

241 គ្រាន់តែគិតថា ព្រះវរបិតាអើយ តើខូចយ៉ាងណាដែលវាធ្វើឱ្យពិតដូចព្រះបន្ទូល ថាតើពួកគេអាចនិយាយយ៉ាងដូចម្តេចបានថា "អូ! យើងជឿលើព្រះគម្ពីរ ប៉ុន្តែមិនមែន*នេះទេ*។ យើងមិនជឿរឿង*នេះ*ទេ។ យើងជឿថា*នេះ*គឺសម្រាប់សម័យកាលមួយទៀត។ យើងជឿ *នេះវិញ"* ពីព្រោះនិកាយមួយចំនួនបានបង្វែរចិត្តរបស់ពួកគេចូលទៅក្នុងអាងនោះ។

242 នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "អ្នកណាដែលយកពាក្យមួយចេញពី*នេះ* ឬបន្ថែមមួយពាក្យទៅក្នុងវា ចំណែករបស់គាត់នឹងត្រូវយកចេញពីសៀវភៅជីវិត។"

243 ព្រះអង្គជាទីស្រឡាញ់! សូមគិតអំពីការខកចិត្តនៅទីនោះនៅទីជំនុំជំរះមនុស្សបានរស់នៅល្អ ស្អាត ជីវិតបរិសុទ្ធ បានទៅព្រះវិហារ គ្រាន់តែស្មោះត្រង់ដូច ពួកគេអាច តែនិងបាត់បង់។

244 គិតពីពួកផារិស៊ីទាំងនោះ ពីរបៀប ពីក្មេងប្រុស ពួកគេបានបណ្តុះបណ្តាលនៅក្នុងព្រះបន្ទូលឡើងតាមរយៈសាលារៀននិងអ្វីៗទាំងអស់ដែលបរិសុទ្ធ (ត្រូវតែ

ធ្វើឬពួកគេនឹងត្រូវគេគប់នឹងដុំថ្មរហូតដល់ស្លាប់) ហើយព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "អ្នកមានឪពុកដែលជាអារក្ស។"

245 តើជនជាតិអ៊ីស្រាអែលបានធ្លាក់ចុះយ៉ាងដូចម្ដេចទៅ! ហើយសូមឱ្យការនេះជាការព្រមានចំពោះ ពួកពេនទីកុស្ដ ព្រះអម្ចាស់អើយ នៅពេញទឹកដីនេះ។ តើលោកម៉ូសេដែលជាហោរា បានចុះមកឯស្រុកអេស៊ីព្ទដើម្បីបំពេញសម្រេចព្រះបន្ទូលព្រះ ដើម្បីនាំយកពន្លឺល្ងាចដល់ពួកគេដោយរបៀបណា! ពួកគេបានឃើញអព្ភូតហេតុដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះ! របៀបដែលពួកគេដើរតាមគាត់ ឆ្លងកាត់សមុទ្រក្រហម ត្រូវបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកដល់គាត់ បានចូលទៅក្នុងនៅទីរហោឋាន ហើយបរិភោគអាហាររបស់ពួកទេវតាដែលបានធ្លាក់មកពីស្ថានសួគ៌។ ហើយបន្ទាប់មក បានបដិសេធមិនទទួលយកព្រះបន្ទូលទាំងអស់នៅពេលដែលពួកគេត្រឡប់មកពី កាដេសបារនា...ដល់កាដេស—បារនាពីទឹកដីសន្យា បាននិយាយថា "ពួកគេដូចជាយក្ស យើងមិនអាចធ្វើវាបានទេ។" នៅពេលដែលព្រះមានបន្ទូលថា "អញផ្ដល់ឱ្យឯងនូវទឹកដីនេះរួចហើយ"! ខ្សែព្រំដែន! ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "ពួកគេគ្រប់គ្នា វិនាស។ ពួកគេបានស្លាប់ហើយបាត់បង់ដោយគ្មានព្រះ ទោះបីជាពួកគេបានធ្វើអ្វីៗទាំងអស់ក៏ដោយនៃរឿងទាំងនេះ។ ពួកគេបានឃើញអព្ភូតហេតុទាំងនេះ។ រីករាយរាំឡើងនិងចុះតាមឆ្នេរសមុទ្រជាមួយម៉ារាមនៅពេលពួកគេវាយដំប៊ីរីន។ ហើយមានតែបីនាក់ក្នុងចំណោមពីរលាននាក់បានចូលក្នុង។

246 យើងដឹងហើយថានៅពេលដែលមេជីវិតឈ្មោលហៀរនពីបុរស និងស្រីមកជាមួយគ្នា មានតែមួយក្នុងចំណោមមួយលាននោះគឺបានទទួលយក។ ស៊ុតមួយពីបុរសរកឃើញស៊ុតមានជីជាតិរបស់ស្ត្រី និងមួយលាននាក់ទៀតត្រូវវិនាស។

247 មានមួយលាន ពីរលាននាក់ចេញពីប្រទេសអេហ្ស៊ីប មានតែពីរនាក់យ៉ូស្វេនិងកាលែបទេបានចូលទឹកដីសន្យា។ មួយក្នុងចំណោមមួយលាន។ បិតាអើយ ខ្ញុំ—ខ្ញុំញាប់ញ័រនៅពេលខ្ញុំគិតពីរឿងនោះ។ គិតទៅពិភពលោកសព្វថ្ងៃនេះប្រាំរយលានគ្រីស្ទាននោះ នឹងមានចំនួនប្រាំរយនាក់ប៉ុនោះ បើអ្នកមកនៅយប់នេះ។ ឱព្រះអើយ ចូរយើងចងចាំថាគ្រប់ទាំងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះឈរ ជាការចងចាំ។ យើងត្រូវតែជឿវា។ យើងត្រូវតែគោរពវា។

248 ហើយនៅពេលទ្រង់និយាយថា "ប្រែចិត្ត អ្នករាល់គ្នា ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទសម្រាប់ការលើកលែងទោសបាប ហើយ

អ្នកនឹងទទួលបាន អំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ សម្រាប់ការសន្យាគឺសម្រាប់អ្នក និងរបស់កូនៗអ្នក និងចំពោះពួកគេដែលនៅឆ្ងាយ សូម្បីតែជាច្រើនដូចជាព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់យើងនឹងហៅ។៉ ហើយ ព្រះអង្គអើយ ទ្រង់នៅតែហៅនៅយប់នេះ ហើយការសន្យាគឺមានដរាបណាទ្រង់ហៅ។

249 ហើយបុព្វជិតបានបង្វែរគំនិតរបស់មនុស្សទាំងនោះ ហើយដឹកនាំវាដោយការអប់រំ សាលានិកាយ នៃទេវវិទ្យា ទៅរឿងមួយនិយាយថា "អូ អ្នកគ្រាន់តែជឿប៉ុណ្ណោះ។" អារក្សក៏ជឿដែរ តែវាមិនអាចទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេ។ យូដាសអ៊ីស្ការីយ៉ុតជា...បានធ្វើទាំងអស់—សាវកដ៏ទៃទៀតបានធ្វើការផ្សាយដំណឹងល្អ ប៉ុន្តែពេលវេលាមកដល់សម្រាប់វាទៅទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ វាបានបង្ហាញពណ៌របស់វា។

250 ព្រះអង្គអើយ សូមអោយមនុស្សនៅយប់នេះទទួលស្គាល់ថាដោយគ្មានបទពិសោធន៍ ពួកគេបាត់បង់។ ប្រហែលជាយប់នេះព្រលឹងរបស់ពួកគេនឹងបានស្កប់ស្កល់នឹងចំណែករបស់ទ្រង់។ នៅពេលដែលយើងប្រគល់ពួកគេទៅក្នុងព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ ពួកគេជារបស់ព្រះអម្ចាស់។ យើងគ្រាន់តែទទួលខុសត្រូវនូវព្រះបន្ទូលប៉ុនោះ ខ្ញុំអធិស្ឋានថាពួកគេនឹងជឿអស់ពីចិត្ត ហើយពួកគេនឹងបានពេញជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ យើងសូមនៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូ។ អាម៉ែន។

ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់ ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់
ពីព្រោះទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំមុន
ហើយលោះសេចក្តីសង្គ្រោះខ្ញុំ
នៅលើដើមកាល់វ៉ារី។

251 អូ តើទ្រង់ជាចំណែកដ៏ពេញចិត្តរបស់អ្នកទេ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អាម៉ែន"— អេឌី។] អូ! តើអ្នកស្រឡាញ់ទ្រង់អស់ពីចិត្តទេ? ["អាម៉ែន។"] ឥឡូវពាក្យទាំងនោះពេលខ្លះកាត់ តែចូរច្រៀងក្នុងព្រះវិញ្ញាណឥឡូវនេះ ឃើញទេ យើងម្នាក់ៗឥឡូវនេះ។ ចាប់ដៃគ្នាជាមួយបងប្រុស ដែលអង្គុយនៅក្បែរអ្នក បងស្រី ហើយគ្រាន់តែនិយាយថា "សូមព្រះប្រទានពរដល់អ្នក អ្នកធ្វើដំណើរ" យើងច្រៀងវាម្តងទៀត។

ខ្ញុំ...(...? ...)

252 ឥឡូវនេះយើងចាប់ដៃគ្នា។ ឥឡូវសូមបិទភ្នែក ហើយច្រៀងដោយព្រះវិញ្ញាណ សូមលើកដៃរបស់យើងទៅកាន់ទ្រង់។

ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់ ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់
ពីព្រោះទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំមុន
ហើយលោះសេចក្តីសង្គ្រោះខ្ញុំ
នៅលើដើមកាល់វ៉ារី។

អូ ពិតជាអស្ចារ្យណាស់មែនទេ?

អស្ចារ្យណាស់ អស្ចារ្យណាស់ ព្រះយេស៊ូវសម្រាប់ខ្ញុំ
ជាអ្នកប្រឹក្សា ជាអង្គសន្តិភាព ព្រះដ៏អស្ចារ្យគឺទ្រង់។
អូ ព្រះអង្គសង្គ្រោះខ្ញុំ អោយខ្ញុំរួចពីបាបនិងភាពអាម៉ាស់ទាំងអស់
អស្ចារ្យណាស់អ្នកលោះខ្ញុំ សរសើរព្រះនាមទ្រង់!

អូ អស្ចារ្យណាស់ អស្ចារ្យណាស់ព្រះយេស៊ូវសម្រាប់ខ្ញុំ
ជាអ្នកប្រឹក្សា ជាអង្គសន្តិភាព ព្រះដ៏អស្ចារ្យគឺទ្រង់
សង្គ្រោះខ្ញុំ រក្សាខ្ញុំបីបាបនិងការអាម៉ាស
អស្ចារ្យណាស់ អ្នកលោះខ្ញុំ សរសើរព្រះនាមទ្រង់!

253 អូ តើអ្នករីករាយអំពីបទពិសោធន៍របស់អ្នកជាមួយព្រះគ្រីស្ទទេ? [ក្រុមជំនុំមានអំណរ "អាម៉ែន។"—អេឌី។] តើទ្រង់មិនអស្ចារ្យទេឬ? តើទ្រង់មិនបំពេញចិត្តអ្នកទេ?

ពីដើមបាត់បង់ តែទ្រង់ប្រោសខ្ញុំ
ព្រះយេស៊ូវផ្តល់សេរីភាពនិងការសង្គ្រោះពេញលេញ។
សង្គ្រោះខ្ញុំ រក្សាខ្ញុំពីបាបនិងការអាម៉ាស
អស្ចារ្យណាស់អ្នកលោះខ្ញុំ សរសើរព្រះនាមទ្រង់។

អូ អស្ចារ្យណាស់ អស្ចារ្យណាស់ព្រះយេស៊ូវសម្រាប់ខ្ញុំ
ជាអ្នកប្រឹក្សា ជាអង្គសន្តិភាព ព្រះដ៏អស្ចារ្យគឺទ្រង់
អូ សង្គ្រោះខ្ញុំ រក្សាខ្ញុំពីបាបនិងការអាម៉ាស
អស្ចារ្យណាស់ អ្នកលោះខ្ញុំ សរសើរព្រះនាមទ្រង់!

254 តើអ្នកជឿបទគម្ពីរនោះទេ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អាម៉ែន"—អេឌី។] ព្រះគម្ពីរបានចែងថា "ទះដៃរបស់អ្នក។ ធ្វើឱ្យសំលេងរីករាយដល់ព្រះអម្ចាស់។" អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំតែងតែចង់លេងភ្លេង។ កូនស្រីរបស់ខ្ញុំឈ្មោះរេបិកាកំពុងលេងព្យាណូ។ កូនប្រុសតូចរបស់ខ្ញុំកំពុងលេងត្រែ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំបានរៀនឧបករណ៍មួយខ្សែ ១០។ [បងប្រុសប្រាណហាំ ចាប់ផ្តើមទះដៃរបស់គាត់។]

អស្ចារ្យណាស់ អស្ចារ្យណាស់ព្រះយេស៊ូវសម្រាប់ខ្ញុំ
ជាអ្នកប្រឹក្សា ជាអង្គសន្តិភាព ព្រះដ៏អស្ចារ្យគឺទ្រង់
សង្គ្រោះខ្ញុំ រក្សាខ្ញុំពីបាបនិងការអាម៉ាស
អស្ចារ្យណាស់ អ្នកលោះខ្ញុំ សរសើរព្រះនាមទ្រង់!

តើអ្នកស្រលាញ់ទ្រង់ទេ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អាម៉ែន"—អេឌី។]

យើងនឹងដើរក្នុងពន្លឺជាពន្លឺដ៏អស្ចារ្យ
សូមអញ្ជើញមកកន្លែងដែលទឹកសន្សើមនៃក្តីមេត្តាភ្លឺ
ចាំងបំភ្លឺជុំវិញយើងទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ
ព្រះយេស៊ូវជាពន្លឺនៃលោកិយ។

យើងនឹងដើរក្នុងពន្លឺវាជាពន្លឺដ៏អស្ចារ្យ
វាមកដល់កន្លែងដែលទឹកសន្សើមនៃក្តីមេត្តាភ្លឺ។
ចាំងបំភ្លឺជុំវិញយើងទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ
ព្រះយេស៊ូវជាពន្លឺនៃលោកិយ។

255 [បងប្រុសប្រាណហាំ ចាប់ផ្តើមបន្ទរ "ព្រះយេស៊ូវជាពន្លឺនៃលោកីយ" ហើយបន្ទាប់មកក្រុមជំនុំក៏បន្ទាបខ្លួនគាត់ដែរ—អេឌី។] សូមថ្វាយបង្គំព្រះ ជាមួយអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលអ្នកមាន។

ពេលពួកបរិសុទ្ធធ្វើដំណើរទៅ
ពេលពួកបរិសុទ្ធធ្វើដំណើរទៅ
ព្រះអម្ចាស់អើយខ្ញុំចង់នៅក្នុងលេខនោះ
ពេលពួកបរិសុទ្ធធ្វើដំណើរទៅ។

អូ ពេលពួកគេលើកទ្រង់អភិសេកគ្រប់ទាំងអស់
ពេលពួកគេលើកទ្រង់អភិសេកគ្រប់ទាំងអស់
ព្រះអម្ចាស់អើយខ្ញុំចង់នៅក្នុងលេខនោះ
ពេលពួកគេលើកទ្រង់អភិសេកគ្រប់ទាំងអស់។

អូ ពេលព្រះអាទិត្យមិនចេញពន្លឺ
ពេលព្រះអាទិត្យមិនចេញពន្លឺ
ព្រះអម្ចាស់អើយខ្ញុំចង់នៅក្នុងលេខនោះ
ពេលព្រះអាទិត្យមិនចេញពន្លឺ

256 តើអ្នកស្រឡាញ់ទេ? ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អាម៉ែន"—អេឌី។] ឥឡូវខ្ញុំឆ្ងល់ថាបើជើងរបស់អ្នកបានផ្លាស់ប្តូរ អ្នកមិនរាំទៀតទេនៅទីនោះសម្រាប់លោកិយ? ឃើញទេ? សូមដាក់ជើងរបស់យើងទៅព្រះអម្ចាស់ចំពោះព្រះអម្ចាស់។ អ្នក បើដៃរបស់អ្នកបានផ្លាស់ប្តូរ អ្នកមិនលួចទៀតទេ? បបូរមាត់របស់អ្នកបានផ្លាស់ប្រែ អ្នកមិនកុហកទៀតទេ? កុំយកសាសនាមកដាក់លើក្បាលអ្នក សូមទទួលវាទាំងអស់នៅលើអ្នក។ ហ្នឹងហើយ។ វាត្រូវការមនុស្សទាំងមូល។ ត្រូវហើយ។ ឥឡូវនេះ សូមគោះជើងរបស់យើង។

ពេលពួកបរិសុទ្ធធ្វើដំណើរទៅ
ពេលពួកបរិសុទ្ធធ្វើដំណើរទៅ
ព្រះអម្ចាស់អើយខ្ញុំចង់នៅក្នុងលេខនោះ
ពេលពួកបរិសុទ្ធធ្វើដំណើរទៅ។

អូ ពេលពួកបរិសុទ្ធធ្វើដំណើរទៅ
ពេលពួកបរិសុទ្ធធ្វើដំណើរទៅ
ព្រះអម្ចាស់អើយខ្ញុំចង់នៅក្នុងលេខនោះ
ពេលពួកបរិសុទ្ធធ្វើដំណើរទៅ។

ឥឡូវសូមលើកដៃឡើង។

ពេលពួកបរិសុទ្ធធ្វើដំណើរទៅ
ពេលពួកបរិសុទ្ធធ្វើដំណើរទៅ
ឱព្រះអម្ចាស់អើយខ្ញុំចង់នៅក្នុងលេខនោះ
ពេលពួកបរិសុទ្ធធ្វើដំណើរទៅ។

ពេលពួកគេលើកទ្រង់អភិសេកគ្រប់ទាំងអស់
ពេលពួកគេលើកទ្រង់អភិសេកគ្រប់ទាំងអស់។
ព្រះអម្ចាស់អើយខ្ញុំចង់នៅក្នុងលេខនោះ
ពេលពួកគេលើកទ្រង់អភិសេកគ្រប់ទាំងអស់។

257 តើអ្នកមិនស្រឡាញ់ទ្រង់ទេឬ? [ក្រុមជំនុំរីករាយ "អាម៉ែន! ថ្វាយសិរីល្អ! ហាលេលូយ៉ា!"—អេឌី។]

បន្ទាប់មកយើងនឹងដើរក្នុងពន្លឺ (ទ្រង់គឺជាពន្លឺអ្នកដឹងទេ) វាជាពន្លឺដ៏ស្រស់ស្អាត
វាមកដល់កន្លែងដែលទឹកសន្សើមនៃក្តីមេត្តាភ្លឺ។
មែនហើយ សូមចាំងបំភ្លឺយើងទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ
ព្រះយេស៊ូវគឺជាពន្លឺនៃលោកិយ។

258 តើអ្នកជឿថាទ្រង់គឺជាពន្លឺនៃលោកិយទេ? ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អាម៉ែន"—អេឌី។] តើអ្នក? ប៉ុលបាននិយាយថា "ពេលខ្ញុំច្រៀង ខ្ញុំនឹងច្រៀងដោយវិញ្ញាណ។ បើខ្ញុំក្រាបថ្វាយបង្គំខ្ញុំនឹងថ្វាយបង្គំតាមវិញ្ញាណ។" អ្វីក៏ដោយដែលអ្នកធ្វើ អ្វីក៏ដោយអ្វីៗទាំងអស់នៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ។ ត្រូវហើយ។ ហើយព្រះវិញ្ញាណនាំព្រះបន្ទូលមកកាន់ជីវិត។ តើត្រូវទេ? ត្រូវហើយ។ មែនហើយ។

អ្នករាល់គ្នាជាមនុស្សបរិសុទ្ធនៃពន្លឺ
ព្រះយេស៊ូវជាពន្លឺនៃលោកិយ
ព្រះគុណនិងមេត្តាករុណាក្នុងនាមទ្រង់
ព្រះយេស៊ូវជាពន្លឺនៃ...

បន្ទាប់មកយើងធ្វើអ្វី?

យើងនឹងដើរក្នុងពន្លឺជាពន្លឺដ៏អស្ចារ្យ
អញ្ជើញមកកន្លែងទឹកសន្សើមក្តីមេត្តាភ្លឺ
ចាំងបំភ្លឺជុំវិញយើងទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ
ព្រះយេស៊ូវជាពន្លឺនៃលោកិយ។

259 សូមអភ័យទោសដែលបំភាន់អ្នកលេងភ្លេងបែបនោះ ប៉ុន្តែខ្ញុំគ្រាន់តែទៅរាងឆ្ងាយ។ ខ្ញុំមិនដឹងអ្វីប្រសើរជាងការថ្វាយបង្គំទេ។ នោះជាវិធី អ្នកធ្វើវា។ បាទ

មែនហើយ។ ខ្ញុំអរគុណសម្រាប់ឱកាសនេះ បងប្រុសម៉ាក មកហើយប្រកបជាមួយអ្នកនិងក្រុមជំនុំរបស់អ្នកនៅទីនេះយប់នេះ មនុស្សល្អទាំងនេះ។

260 ហើយអ្នកដែលបានលើកដៃរបស់អ្នកសម្រាប់បុណ្យជ្រមុជដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ខ្ញុំជឿជាក់ថាអ្នកនឹងជួបគ្រូគង្វាលម៉ាកនៅទីនេះ ឬពួកគេខ្លះ ហើយត្រឡប់ទៅបន្ទប់វិញ។ ហើយគ្រាន់តែចាំបាននៅពេលដែលព្រះបានមានព្រះបន្ទូល ពីដើមនិងបាននិយាយថា "ចូរឱ្យមាន" ត្រូវតែមាន! ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា "មានពរហើយអស់អ្នកណាដែលស្រេកឃ្លានសេចក្តីសុចរិតឲ្យពួកគេនឹងបានឆ្អែត។" ឃើញទេ វាត្រូវតែកើតឡើង។ មកមើលគ្រូគង្វាលរបស់អ្នកនៅទីនេះ ហើយឈរនៅក្បែរគាត់ ពេលគាត់ផ្សាយដំណឹងល្អ។

261 ឥឡូវសូមច្រៀងចំរៀងចាស់នោះម្តងទៀត ខ្ញុំគ្រាន់តែចូលចិត្តបទ "យើងនឹងដើរ នៅក្នុងពន្លឺ។"

262 ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "ខ្ញុំជាពន្លឺ" ហើយអ្នកនៅក្នុងទ្រង់។ ឃើញទេ? តើអ្នកចូលទៅក្នុងទ្រង់យ៉ាងម៉េច? ចូលរួមជាមួយទ្រង់? អត់ទេ។ ដោយញាប់ញ័រ? អត់ទេ។ ការទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក? អត់ទេ។ "តាមរយៈព្រះវិញ្ញាណតែមួយយើងទាំងអស់គ្នាបានទទួលបុណ្យជ្រមុជចូលទៅក្នុងរូបកាយតែមួយគឺជារូបកាយ នៃព្រះគ្រីស្ទ។" ហើយនៅក្នុងរូបកាយនោះគឺជាអំណោយទាន៩ខាងវិញ្ញាណដែលកំពុងដំណើរការក្នុងរាងកាយក្រុមជំនុំក្នុងតំបន់។ នោះជាសាវក បើតាមខ្ញុំធ្លាប់បានដឹងវា។ ត្រូវហើយ។

ដូច្នេះយើងរក្សាក្នុងពន្លឺ ក្នុងពន្លឺដ៏ស្រស់ស្អាត
វាមកដល់កន្លែងដែលដំណក់ទឹកសន្សើមនៃសេចក្តីមេត្តា…

[បងប្រុស ប្រាណហាំនិយាយទៅកាន់គ្រូគង្វាលម៉ាក—អេឌី។] មែនហើយ…?…

បញ្ចាំងពន្លឺនៅជុំវិញខ្លួនយើងរាល់ថ្ងៃ…

[បងប្រុស ប្រាណហាំបាននិយាយទៅកាន់គ្រូគង្វាលម៉ាក—អេឌី។] ពិតរីករាយ! [បងប្រុសម៉ាកនិយាយថា "អរគុណ បងប្រុស។ សូមអរគុណ។"]

ស្រេក KHM65-0919

(Thirst)

សារដែលធ្វើឡើងដោយបងប្រុស William Marrion ប្រាណហាំ នេះ ត្រូវបានចែកចាយនៅល្ងាចថ្ងៃសៅ ថ្ងៃទី 19 កញ្ញា1965 នៅ កិច្ចប្រជុំអ្នកជំនួញ នៅ ហ្វ្រេនវើ តុកសុនArizona U.S.A។ រាល់ការខិតខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ជាសារសម្លេងចេញពីខ្សែរអាត់ថត ចម្លង និងបោះពុម្ពដោយរក្សាសិទ្ធពីភាសារអង់គ្លេស។ ការបក ប្រែជាភាសារខ្មែរនេះ គឺត្រូវបោះពុម្ព និង ចែកចាយដោយ សម្លេងព្រះជាម្ចាស់ដែលបានថតទុក។

KHMER

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធ។ សៀវភៅនេះអាចថតចម្លង បានជាការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយសេរី ឥតគិតថ្លៃ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូគ្រិស្ត។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ផលិតជាទ្រង់ទ្រាយធំ យកទៅដាក់ក្នុងវែបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេលេចត្រូនិក ឬ បកប្រែ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិពី វ៉យ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS®.)ឡើយ។

សម្រាប់ទំនាក់ទំនងបន្ថែម និង ឬសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹងឯកសារសូមទំនាក់ទំនង៖

វ៉យស៍ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG